

CERKEV JEZUSA KRISTUSA SVETIH IZ POSLEDNIH DNI • APRIL 2013

Liahona

**Jezus Kristus: Odkupitelj
in Vzornik, str. 18, 26**

Prijatelji so ljudje, ki..., str. 52

**Deset načinov, ki vam povedo,
da ste spreobrnjeni, str. 56**

**S svojimi otroci se pogovarjate
o templjih, str. 62, 64**



*»Kristusova
luč je tista
božanska
moč oziroma
vpliv, ki izvira
iz Boga preko
Jezusa Kristusa.
Vsem stvarjem
daje luč in
življenje.«*

Starešina Richard G. Scott
iz zbora dvanajstih
apostolov, Peace of
Conscience and Peace of
Mind, *Liahona*, nov. 2004,
str. 15.



SPOROČILA

- 4** **Sporočilo Prvega predsedstva: Vstal je**
predsednik Henry B. Eyring
- 7** **Sporočilo obiskujočega poučevanja: Tempeljske zaveze**

SLIKE V ČLANKIH

- 12** **Smrt in življenje: Pionirski pogled na vstajenje**
Pionirji in prvi preroki pričujejo o upanju, ki ga prinaša vstajenje.

18 Poslanstvo in delovanje Jezusa Kristusa

starešina Russell M. Nelson
Posnemamo pet vidikov Odrešenikovega življenja, medtem ko si prizadevamo, da bi mu sledili in razumeli njegovo odkupno daritev.

26 Velikonočni teden

Odrešenik je največjega izmed vseh čudežev naredil v zadnjem tednu svojega življenja.

30 Pomoč otrokom pri pripravah na krst

Jessica Larsen in Marissa Widdison
Kaj lahko naredijo starši, da otrokom omogočijo, da jim krst pomeni več?

34 Tempelj nas kliče

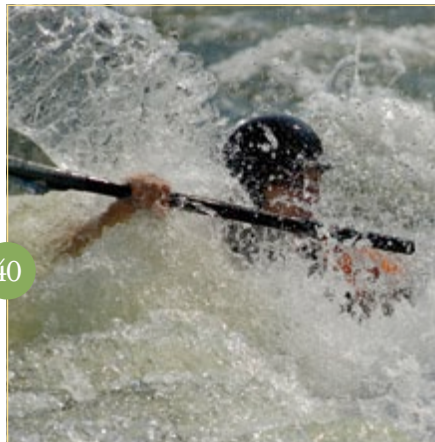
starešina Jairo Mazzagardi
Poučite se, kako so templji pri spreobrnitvi lahko v pomoč.

ODDELKI

- 8** **Zabeležke z aprilske konference: Konferenčne govore preučujemo skupaj**
Greg Batty
- 9** **Za moč mladih: Pomembno je imeti dobre prijatelje**
- 10** **Kar verjamemo: Sveti Duh tolaži, navdihuje in pričuje**
- 36** **Glas svetih iz poslednjih dni**
- 74** **Cerkvene novice**
- 80** **Dokler se ponovno ne snidemo: Pijmo iz studenca**
Aaron L. West

NA NASLOVNICI

Spredaj: foto: Tim Taggart © IRI. Zadaj: foto: Matthew Reier. Notranja stran naslovnice: foto: Kristine Šumska.



40

40 Izberite tisto, kar je boljše

Matthew D. Flitton

Zoltán se je moral zato, da bi se lahko popolnoma predal evangeliju Jezusa Kristusa, nekaterim dobrim stvarjem odpovedati.

52



42 Vprašanja in odgovori

Kako naj prijatelju pojasnim, da je kršitev zakona čistosti nekaj slabega?

44 Kako služiti v duhovniških poklicih

predsednik Thomas S. Monson
Naučite se, kako doseči, učiti in se dotakniti življenja tistih, katerim služite.

45 Za mlade

46 Zakaj imamo Mormonovo knjigo?

Štirje razlogi, zakaj je Mormonova knjiga bistvena.

48 Rast v plodni zemlji: Zvesti mladi v Ugandi

Cindy Smith
Ti mladeniči in mladenke se krepijo s tem, da se stvarjem odrečejo zaradi evangelija.

52 Za moč mladih: Kdo je pravi prijatelj?

sestra Elaine S. Dalton

54 Kako vem: Moje povabilo k odrešitvi

Emerson José da Silva
Ko sem končno sprejel prijateljevo povabilo, sem vedel, da sem našel nekaj pomembnega.

56 Deset načinov, ki vam povedo, da ste spreobrnjeni

Tyler Orton
Kar sem se naučil o spreobrnitvi mi pomaga, da opaziti, kako v evangeliju napredujem.

59 Plakat: Trdo delo se izplača

Poišči liahono, skrito v tej izdaji. Namig: Uporabi svoj superjunaški vid.



61

60 Mali misijonar babice Deny

Emília Maria Guimarães Correa
Vitorjeva ljubezen do evangelija je bila povod za to, da se je njegova babica spreobrnila.

61 Posebna priča: Zakaj ima Cerkev tako dolgo ime?

starešina M. Russell Ballard

62 V počastitev templjev!

Darcie Jensen
Otroci po vsem svetu proslavljajo to, da imajo v bližini tempelj.

64 Vprašanja in odgovori o templjih

Odgovori na vprašanja, kot na primer: Zakaj imamo tempelje? Kaj se dogaja tam?

65 Hvalnica: S svojo družino sem lahko večno

Ruth Muir Gardner
Vanja Y. Watkins

66 Osnovno pripeljite domov: Jezus Kristus je obnovil svojo cerkev v poslednjih dneh

68 Na poti: Kjer je bila Cerkev ustanovljena

Jan Pinborough

70 Za majhne otroke

81 Portret preroka: Wilford Woodruff

APRIL 2013, 14. IZDAJA, 1. ŠT.
LIAHONA 10784 177

Mednarodna revija Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz
poslednjih dni.

Prvo predsedstvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanajstih apostolov: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A.
Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L.
Andersen

Urednik: Craig A. Cardon

Svetovalci: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden ml., Anthony D. Perkins

Glavni direktor: David T. Warner

Direktor za pomoč družinam in članom: Vincent A.
Vaughn

Direktor cerkvenih revij: Allan R. Loyborg

Poslovni vodja: Garff Cannon

Administrativni vodja: R. Val Johnson

Pomočnika glavnega urednika: Ryan Carr,
LaRene Porter Gaunt

Pomočnica vodje produkcije: Melissa Zenteno

Uredniški odbor: Susan Barrett, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori
Fuller, Gary H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus,
Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Julia Woodbury

Vodja umetnostnega oddelka: J. Scott Knudsen

Direktor oddelka za umetnost: Tadd R. Peterson

Oblikovanje: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball
Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Scott M. Mooy, Brad Teare

Koordinator za intelektualno lastnino:

Collette Nebeker Aune

Vodja produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby,
Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Predtisk: Jeff L. Martin

Vodja tiska: Craig K. Sedgwick

Vodja distribucije: Evan Larsen

Prevod: Mojca Železnikar, Elvi Rwankuba, Nika Klobčič,
Rosana Majc

Distribucija:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Nemčija

Podatki o naročniku:

Če bi želeli postati naročnik ali spremeniti svoj naslov, vas
prosimo, da stopite v stik z naročniško službo:

Brezplačna telefonska številka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-naslov: orderseu@ldschurch.org

Spletna stran: store.lds.org

Rokopise in vprašanja pošljite na naslov: *Liahona*,

Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake

City, UT 84150-0024, USA; ali po elektronski pošti:

liahona@ldschurch.org.

Liahona (izraz v Mormonovi knjigi pomeni »kompas«
oziroma »usmerjevalec«) izhaja v albanščini, angleščini,
armenščini, v jeziku bislama, v bolgarščini, cebuanščini,
češčini, danščini, estonščini, fidžijščini, finščini, francoščini,
grščini, hrvaščini, islandščini, indonezijsčini, italijanščini,
japonsčini, kiribatščini, kitajščini (poenostavljena), kmerščini,
korejščini, latvijščini, litvančini, madžarščini, malgaščini,
maršalščini, mongolščini, nemščini, nizozemščini, norveščini,
poljščini, portugalsčini, romunščini, ruščini, samoanščini,
slovenščini, svahilščini, španščini, švedščini, tagalogščini,
tahitiščini, tajščini, v tonganščini, ukrajinščini, urdujščini in
vietnamščini. (Pogostnost je odvisna od jezika.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane.
Natisnjeno v Ameriki.

Besedila in vizualno gradivo v *Liahoni* je dovoljeno
razmnoževati za naključno, neprofitno uporabo v cerkvi
ali doma. Vizualnega gradiva se ne sme razmnoževati,
če avtorsko dovoljenje umetnine tega ne dopušča. Vprašanja
v zvezi z avtorskimi pravicami pošljite na naslov Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150, USA ali na e-naslov: cor-intellectualproperty@
ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2013 Vol. 14 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Slovenian (ISSN 1532-348X) is published once a year (April)
by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes.

Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address *must*
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Predlogi za družinski večer

Ta številka vsebuje članke in dejavnosti, ki jih lahko uporabite na družinskem večeru.
Sledi nekaj predlogov.



FOTO: CODY BELL © IRI

»**Poslanstvo in delovanje Jezusa Kristusa**«, str. 18: Starešina Russell M. Nelson govori o petih vidikih življenja Jezusa Kristusa, ki jih lahko posnemamo. Premislite, kako bi se o teh vidikih pogovorili in kako bi jih udeleževali v življenju. Lahko preberete zgodbo iz svetih spisov iz Odrešenikovega življenja ali pa pogledate video s svetopisemsko vsebino (biblevideos.lds.org), ki prikazuje enega od teh vidikov. Zaključite lahko tako, da pričujete o njegovem življenju in delovanju ter zapojete hvalnico Več svetosti daj mi (More Holiness Give Me, *Hymns*, št. 131).

»**Kdo je pravi prijatelj?**« Str. 52: Verjetno boste najprej vprašali, kdo je pravi prijatelj?

Preberite opredelitev starešine Roberta D. Halesa in se pogovorite o tem, kakšni prijatelji bi morali biti mi. Premislite, da bi povedali izkušnjo o tem, kako je bil nekdo vaš pravi prijatelj, in se pogovorite o lastnostih, ki družinskim članom lahko pomagajo, da bodo boljši prijatelji drugim.

»**V počastitev templjev!**« Str. 62: Z družino si oglejte slike in različne načine, kako so otroci praznovali, ker imajo tempelj. Premislite, da bi pokazali sliko templja, ki vam je najbližje, in se pogovorili o tem, zakaj so templji tako pomembni. Poudarite, da se družine lahko pečatijo zgolj v templju. Na koncu lahko zaključite s hvalnico S svojo družino sem lahko večno (Families Can Be Together Forever, str. 65).

V VAŠEM JEZIKU

Liahona in drugo cerkveno gradivo je na voljo v številnih jezikih na languages.lds.org.

TÉME TE IZDAJE

Številke pomenijo prvo stran članka

cerkvena organizacija, 61
družina, 30, 65
duhovništvo, 44
generalna konferenca, 8, 37
Jezus Kristus, 4, 18, 26
krst, 30
merila, 42, 45
misijonarsko delo, 34, 39,
48, 52, 54, 60
molitev, 18, 45
Mormonova knjiga, 46
navdih, 36, 38
obnova, 66

odkupna daritev, 18, 26, 45
poslušnost, 40, 42, 56
poučevanje, 8, 9, 30
prijateljstvo, 9, 52, 54
prioritete, 40
radost, 37
razodetje, 10, 46
služenje, 44, 70
Smith, Joseph, 66
smrt, 4, 12, 39
spolna čistost, 42
spreobrnitev, 34, 54, 56, 60
stanovitnost, 59

Sveti Duh, 10, 36
tempeljsko delo, 7, 64,
38, 65, 80
templji, 34, 62
upanje, 12
uredbe, 18
vera, 48
vstajenje, 4, 12, 26
vzor, 48
Woodruff, Wilford, 81
zakrament, 18
zaveze, 7
žrtvovanje, 40



predsednik
Henry B. Eyring

prvi svetovalec
v Prvem predsedstvu

Vstal je

Pričevanje o dejanskosti vstajenja Jezusa Kristusa je vir tako upanja kot odločnosti. In to je lahko za vsakega Božjega otroka. Zame je bilo tako tistega poletnega dne v juniju 1969, ko mi je umrla mama, in bo vsa leta od takrat, dokler je spet ne vidim.

Žalost zaradi začasne ločenosti je nemudoma nadomestila sreča. To je bilo več kot upanje o srečnem snidenju. Ker je Gospod toliko razodel preko svojih prerokov in ker mi je Sveti Duh potrdil resnico o vstajenju, v mislih lahko vidim, kako bo, ko se bomo ponovno združili z našimi posvečenimi in vstalimi ljubljenimi:

Bog je rekel, da so to tisti, ki bodo vstali ob vstajenju pravičnih. [...]

To so tisti, katerih imena so zapisana v nebesih, kjer sta Bog in Kristus sodnika vseh.

To so tisti pravični ljudje, ki so postali popolni preko Jezusa, posrednika nove zaveze, ki je s prelivanjem svoje krvi plačal popolno odkupno daritev (gl. NaZ 76:65, 68–69).

Ker je Jezus Kristus pretrgal spono smrti, bodo vsi otroci nebeškega Očeta, ki so se rodili na svet, vstali v telesu, ki nikoli ne bo umrlo. Torej moje pričevanje in vaše o tej isti veličastni resnici lahko odvzame želo izgube ljubljene družinskega člana ali prijatelja in ga nadomesti z radostnim pričakovanjem ter trdno odločnostjo.

Gospod nam je vsem dal dar vstajenja, zaradi česar naša duša vstopi v telo, ki je osvobojeno telesnih nepopolnosti (gl. Al 11:42–44). Moja mama bo videti mlada in žareča, posledice starosti in let trpljenja pa

bodo odstranjene. To se bo njej in nam zgodilo kot dar.

Toda tisti med nami, ki hrepenimo po tem, da bi bili za vedno z njo, moramo sprejeti odločitve, zaradi katerih bomo izpolnjevali pogoje za tisto zvezo, da bomo živeli tam, kjer v slavi prebivata Oče in njegov ljubljene vstali Sin. To je edini kraj, kjer se družinsko življenje lahko večno nadaljuje. Pričevanje o tej resnici je poglobilo mojo odločenost, da bomo jaz in tisti, ki jih imam rad, izpolnjevali pogoje za najvišjo stopnjo celestialnega kraljestva, tako da bo v našem življenju delovala odkupna daritev Jezusa Kristusa (gl. NaZ 76:70).

Gospod nam pri tem iskanju večnega življenja v zakramentnih molitvah ponuja vodiča, ki pomaga meni in lahko pomaga vam. Prosi se nas, naj se na vsakem zakramentnem sestanku spomnimo svojih krstnih zavez.

Mi obljubimo, da se bomo Odrešenika vselej spominjali. Simboli njegovega žrtvovanja nam pomagajo ceniti, kako veliko ceno je plačal, da je pretrgal spono smrti, da nam je ponudil milost in nam zagotovil odpuščanje za vse naše grehe, če se bomo odločili za kesanje.

Obljubimo, da bomo spolnjevali njegove zapovedi.

Ko na zakramentnih sestankih beremo svete spise in besede živih prerokov ter poslušamo navdihnjene govornike, nas to spomni na zaveze, naj tako delamo. Sveti Duh nam v misli in srce prinese zapovedi, ki jih moramo tisti dan najbolj spolnjevati.

V zakramentnih molitvah nam Bog obljublja, da nam bo poslal Svetega Duha, ki nas bo spremljal (gl. Mor 4:3; 5:2; NaZ 20:77, 79). Tisti trenutek sem spoznal, da mi Bog lahko





NAUK TEGA SPOROČILA

Morali bi se »[pois-
tovetiti] z vsemi
svetimi spisi, da bi bilo
v našo korist in učenje«
(1 Ne 19:23). Premislite,
da bi prebrali zakra-
mentni molitvi, ki sta
zapisani v Nauku in
zavezah 20:76–79. Potem
ko boste prebrali nauke
predsednika Eyringa o
zakramentnih molitvah,
lahko prosite tiste, ki jih
učite, naj premislijo o na-
činih, kako jih ti molitvi
lahko v življenju vodita
in jim pomagata, da se
bodo vrnili ponovno
živet z nebeškim Očetom
in Jezusom Kristusom.

da občutiti, kaj pomeni osebni razgovor. Pozornost mi usmeri na tisto, kar sem naredil, kar mu je všeč, na mojo potrebo po kesanju in odpuščanju ter na imena in obraze ljudi, katerim želi, da služim zanj.

Z leti je ta ponavljajoča izkušnja upanje

spremenila v občutek dobrotljivosti in prinesla gotovost, da sta mi Odrešenikova odkupna daritev in vstajenje odklenili milost.

Pričujem, da je Jezus vstali Kristus, naš Odrešenik in naš popolni vzor ter vodič v večno življenje. ■

Vaš razgovor z Bogom

Predsednik Eyring nas uči, da takrat, ko poslušamo zakramentni molitvi, lahko občutimo, kakor da bi imeli razgovor z Bogom. Predsednik Eyring premišljuje o naslednjih treh področjih. Premislite, da bi naslednja vprašanja zapisali v dnevnik in o njih ta mesec premišljevali vsako nedeljo. Ko boste premišljevali in

vas bo Sveti Duh navdihnil, lahko to prav tako zapišete v dnevnik.

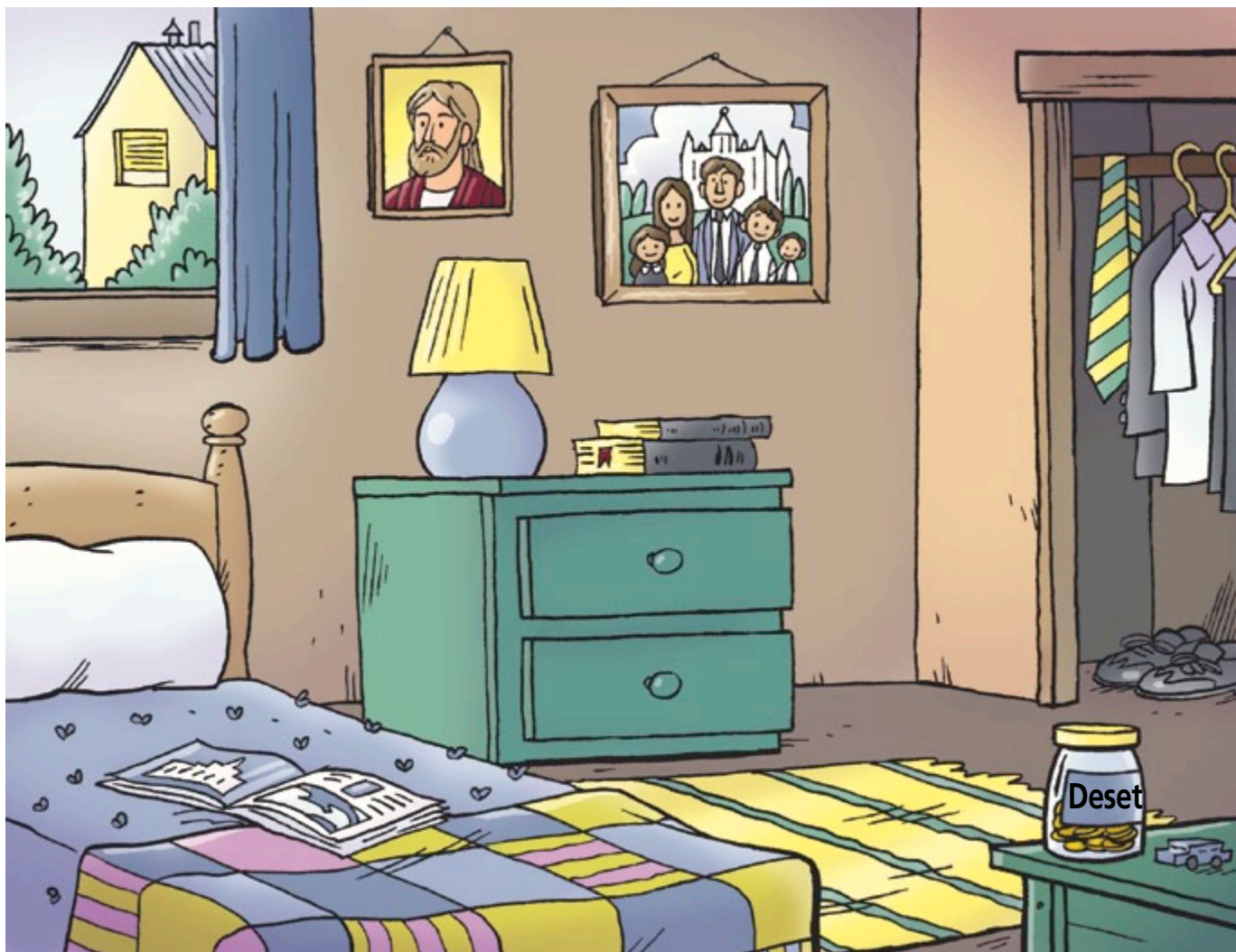
- Kaj sem naredil takšnega, kar je Boga razveselilo?
- Česa se moram pokesati ali za kaj moram prositi odpuščanja?
- Komu bi Bog želel, da služim?

OTROCI

Vedno se spomni Jezusa

Jakob si prizadeva, da bi se »vedno spominjal«
Odrešenika (gl. NaZ 20:77). Ozri se po njegovi

sobi. Kaj opaziš takšnega, kar mu pomaga, da se vedno spominja Jezusa?



Gradivo preučite v duhu molitve in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Uporabite vprašanja, s katerimi boste sestre okrepili in zaradi katerih bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja. Več o tem na reliefsociety.lds.org.

Tempeljske zaveze

»Odrešilne uredbe, ki jih prejmemo v templju, ki nam bodo dovoljevale, da se bomo nekoč vrnili k nebeškemu Očetu v okrilje večne družine in da bomo obdarjeni z blagoslovi in močjo z višave, so vredne žrtvovanja in vsakega napora,«¹ je dejal predsednik Thomas S. Monson. Če še niste bili v templju, se lahko pripravite, da boste prejeli svete tempeljske uredbe, tako da:

- verjamete v nebeškega Očeta, Jezusa Kristusa in Svetega Duha.
- ohranjate pričevanje o odkupni daritvi Jezusa Kristusa in o obnovljenem evangeliju.
- podpirate živega preroka in mu sledite.
- izpolnjujete pogoje za tempeljsko dovolilnico, tako da plačujete desetino, da ste moralno čisti, da ste pošteni, da spolnujete Besedo modrosti in da živite skladno z nauki Cerkve.
- namenjate čas, talente in sredstva za izgradnjo Gospodovega kraljestva.
- sodelujete pri rodoslovnem delu.²



Predsednik Monson je nadalje učil: »Če se spominjamo zavez, ki smo jih sklenili tam [v templju], bomo bolje prenašali vsako preizkušnjo in premagali vsako skušnjava.«³

Iz svetih spisov

NaZ 14:7; 25:13; 109:22

OPOMBE

1. Thomas S. Monson, *The Holy Temple – a Beacon to the World*, *Liahona*, maj 2011, str. 92.
2. Gl. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011, str. 21.
3. Thomas S. Monson, *Liahona*, maj 2011, str. 93.
4. *Daughters in My Kingdom*, str. 29–30.
5. Sarah Rich, v *Daughters in My Kingdom*, str. 30.



vera, družina,
pomoč

Iz naše zgodovine

»Več kot 5.000 svetih se je v trumah zgrnilo pred tempelj Nauvoo po njegovi posvetitvi. [...]

»Moč, energija in blagoslovi tempeljskih zavez so svete iz poslednjih dni [držali pokonci] na njihovem dolgem potovanju [na zahod], ko so [utrpe]li mraz, vročino, lakoto, revščino, bolezni, nesreče in smrt.«⁴

Sarah Rich je bila tako kakor veliko sester Društva za pomoč tempeljska delavka. Takole je spregovorila o svoji izkušnji: »Če ne bi imeli vere in spoznanja, ki nam ga je v templju [...]odelil Gospodov Duh, bi bilo naše potovanje kakor velik korak v temo. [...] Toda verovali smo v nebeškega Očeta [...], ker smo čutili, da smo njegovo izvoljeno ljudstvo [...], in namesto da bi se žalostili, smo občutili radost, ker je prišel dan naše rešitve.«⁵

Preseljevanje za ženske svete iz poslednjih dni ni bilo »velik korak v temo«. Moč so jim vlivale tempeljske zaveze.

Kaj naj naredim?

1. Ali redno častim v templju?

2. Ali sestre spodbujam, naj prejmejo tempeljske blagoslove?

KONFERENČNE GOVORE PREUČUJEMO SKUPAJ

Ker smo spremenili način obnavljanja konferenc, smo v družinskem krogu močno izboljšali evangelijski pogovor.

Greg Batty

Veliko let smo v družinskem krogu z veseljem brali konferenčne številke, en članek naenkrat. Ko smo začeli, smo se preprosto zbrali okrog mize in izmenjaje je vsak na glas prebral en odstavek. Toda ugotovili smo, da smo ga brali zato, da bi prišli do konca, ne da bi se ustavili, da bi premislili o sporočilu.

Zato da bi od tega, kar smo prebrali, odnesli čim več, sva z ženo kupila po en izvod za vsakega družinskega člana in načrtovala, koliko govorov bi morali preučiti vsak teden, zato da bi vse prebrali do naslednje generalne konference. Kakšen teden smo prebrali en govor, kakšen drug teden dva, govore pa je moral preučiti vsak in podčrtati tiste dele, ki so mu bili všeč. Nato smo na družinskem večeru drug drugega učili s pomočjo svojih podčrtanih delov.

Otroci so pogosto imeli vprašanja, ki so začela pogovor, ali pa sva z ženo postavljala vprašanja na podlagi najnovega preučevanja. Vesela sva bila, ko sva najine najstnike slišala pojasnjevati svoje odgovore na tista vprašanja, pri čemer so govorili o tem, kar so se

naučili na seminarju, v cerkvi ali med lastnim preučevanjem. To je bil krasen način, da smo drug od drugega redno slišali neuradna pričevanja v zelo prijetnem, sproščenem vzdušju.

Kmalu smo spoznali, da je naše jutranje preučevanje svetih spisov prevzelo isti ton. Kakšne dneve smo obdelali le nekaj verzov in že nas je čas prehitel, ker smo se o tistih verzih pogovarjali, kako se nanašajo na to, kar se dogaja okrog nas.

Naša jutra so sedaj zapolnjena s pogovorom, smehom in enotnostjo, preden gre vsak od nas ven po svojih opravkih. Imamo močno pričevanje o prerokovem nasvetu, naj vsak dan skupaj preučujemo in molimo. Naša družina se je spremenila v takšno, kjer se drug od drugega učimo in dobivamo moč. Vse to je zaradi želje, da bi iz generalne konference potegnili malo več. ■

Greg Batty živi v Utahu v ZDA.



KONFERENČNA SPOROČILA PREUČITE IN UDEJANJATE

»Zapomnite si, da bodo sporočila, ki smo jih slišali to konferenco, natisnjena v majski številki revij *Ensign* in *Liahona*. Rotim vas, da sporočila preučite, da premišlujete o njihovih naukih in jih nato udejanjate v življenju.«

Predsednik Thomas S. Monson, A Word at Closing, *Liahona*, maj 2010, str. 113.



POMEMBNO JE IMETI DOBRE PRIJATELJE

Prijatelji močno vplivajo na naša dejanja, zlasti v naši mladosti. »Vplivali bodo na to, kako razmišljate in delujete, in celo soodločali o tem, kakšen človek boste postali.«¹ In če izberete dobre prijatelje, »vam bodo v veliko oporo in blagoslov. [...] Pomagali vam bodo, da boste postali boljši, in zaradi njih boste lažje živeli po evangeliju Jezusa Kristusa.«²

Elaine S. Dalton, generalna predsednica Mladenk, na straneh od 52 do 53 te številke uči, kako pomembno je, da si poiščemo dobrega prijatelja in da smo dober prijatelj. »Če si prizadevamo za najvišje dobro nekoga, je to bistvo pravega prijateljstva,« pravi.

Če boste prijateljstvo razvijali na teh načelih, vam bo to pomagalo ustvariti trajne odnose in socialno obnašanje, ki presegajo to, da zgolj postanemo »prijatelji« na družabnih omrežjih. Kot starši lahko otrokom pomagata razumeti, kako pomembno je, da so sami dobri prijatelji in da izberejo prijatelje, ki jih bodo spodbujali, naj živijo po evangeliju. Naslednji predlogi vam bodo lahko v pomoč.

Predlogi za poučevanje mladih

- V družinskem krogu v svetih spisih poiščite primere dobrih prijateljev. Pogovorite se o tem, zaradi katerih lastnosti so bila ta prijateljstva trdna. Premislite

o Davidu in Jonatanu (gl. 1 Sam 18–23), Ruti in Naomi (gl. Rut 1–2) ter Almu in Mozijevih sinovih (gl. Moz 27–28; Al 17–20).³

- Obnovite poglavje »Prijatelji« v knjižici *Za moč mladih*. Svojim najstnikom povejte, kako so prijateljstva vplivala na vaše življenje. Prosite jih, naj povedo, kako so sami vplivali na prijatelje in kako so slednji vplivali nanje.
- Preberite članek sestre Dalton v tej številki. Pogovorite se o cilju, ki si ga je zadala njena hči Emi, da bo poiskala dobre prijatelje. Svojim otrokom pomagajte, da bodo določili cilje o vrsti prijateljev, ki bi jih radi našli in kakršni bi radi bili.
- Premislite o tem, da bi imeli družinski večer, na katerem bi govorili o zamislih za utrjevanje prijateljstev, kot so: »Če hočeš imeti dobre prijatelje, bodi dober prijatelj. Pokaži iskreno zanimanje za druge; smehlaj se in jim daj vedeti, da ti je mar zanje. Z vsakim bodi prijazen in mu izkaži spoštovanje in se vzdrži sojenja ter kritiziranja ljudi okrog sebe.«⁴

Predlogi za poučevanje otrok

- Pravi prijatelj pomaga drugim. Preberite članek »Stading Up for Caleb« (Postavil se je za Caleba)



ODLOMKI IZ SVETIH SPISOV O PRIJATELJSTVU

Prg 17:17; 18:24

Prd 4:9–10

Mt 25:34–40

Lk 22:32

Moz 18:8–9

v *Liahoni*, ki je izšla marca 2009, in se s svojimi otroki pogovorite o tem, kako vse so lahko prijazni z ljudmi, ki jih srečujejo.

- V vseh situacijah se moramo odločiti, kakšni prijatelji bomo. Skupaj zapojte hvalnico »I'm Trying to Be Like Jesus« (Poskušam kot Jezus biti)⁵, nakar se s svojimi otroki pogovorite o tem, kako se lahko odločijo, da bodo v različnih okoliščinah dobri prijatelji kakor Odrešenik. ■

OPOMBE

1. *Za moč mladih* (knjižica, 2011), str. 16.

2. *Za moč mladih*, str. 16.

3. Gl. Jeffrey R. Holland, *Real Friendship, New Era*, junij 1998, str. 62–66.

4. *Za moč mladih*, str. 16.

5. I'm Trying to Be Like Jesus, *Children's Songbook*, str. 78–79.

SVETI DUH TOLAŽI, NAVDIHUJE IN PRIČUJE

Dar Svetega Duha je eden največjih blagoslovov, kar jih lahko prejmemo v tem življenju, kajti Sveti Duh nas tolaži, navdihuje, svari, očiščuje in vodi. Navdaja nas lahko z »upanjem in popolno ljubeznijo« (Mor 8:26). Uči »resnico vseh reči« (Mor 10:5). Božja razodetja in duhovne darove prejmemo preko Svetega Duha. Najpomembneje pa je, da preko Svetega Duha prejmemo pričevanje o nebeškem Očetu in Jezusu Kristusu.

Praden ste se krstili, ste Svetega Duha lahko občutili le sem ter tja. Toda šele od takrat, ko ste po krstu prejeli dar Svetega Duha, vas Sveti Duh stalno spremlja, če ste vredni.

Ta dar vam je s polaganjem rok podelil Melkizedekov duhovnik (gl. Apd 19:6; NaZ 33:15). Vsako nedeljo po tistem lahko obnovite svoje krstne zaveze, ko vzamete zakrament in tako prejmete Gospodov blagoslov, da bi vas lahko »vselej spremljal njegov Duh« (gl. NaZ 20:77).

Sveti Duh, ki se ga pogosto imenuje Duh, je tretji član svete trojice. Prerok Joseph Smith je učil: »Oče ima telo iz mesa in kosti, ki se ga da dotakniti kakor človeškega, prav tako Sin, Sveti Duh pa nima telesa iz mesa in kosti, temveč je Duhovno bitje. Če ne bi bilo tako, Sveti Duh ne bi mogel prebivati v nas.« (gl. NaZ 130:22)

»Ker Gospodov Duh ne prebiva v nesvetih templjih,« (He 4:24) moramo biti vredni njegovega družabništva. To med drugim naredimo tako, da imamo krepostne misli, živimo v skladu s svojo integriteto in si prizadevamo spolnjevati zapovedi. ■

Več o tem: 2 Ne 31:13, 17; 32:5; 3 Ne 27:20; Mor 10:5–8; Joseph Smith – History 1:70.

TEGA DARU NE SMEMO JEMATI ZA SAMOUMEVNEGA

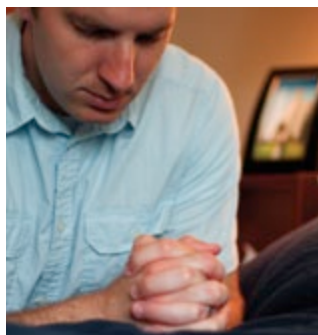
»Tako kot pri vseh darovih moramo tudi ta dar sprejeti zato, da ga uporabljamo. Ko so vam na glavo položili roke, da bi vas potrdili za člana Cerkve, ste zaslišali besede: 'Prejmi Svetega Duha!' To ni pomenilo, da vas bo Sveti Duh spremljal brezpogojno. Sveti spisi nas svarijo, da Gospodov Duh 'ne bo ostal v človeku za vedno' (1 Mz 6:3). Ko smo potrjeni, dobimo *pravico* do tega, da nas Sveti Duh spremlja, toda to je pravica, ki si jo moramo zaslužiti s tem, da smo poslušni in vredni.«

Starešina Joseph B. Wirthlin (1917–2008) iz zbora dvanajstih apostolov, »The Unspeakable Gift,« *Liahona*, maj 2003, str. 28.



Potem ko prejmemo dar Svetega Duha, lahko naredimo veliko stvari, da z njimi v svoje življenje priključimo njegov vpliv:

Molimo.



Preučujemo svete spise.



Zakrament vzamemo vredni.

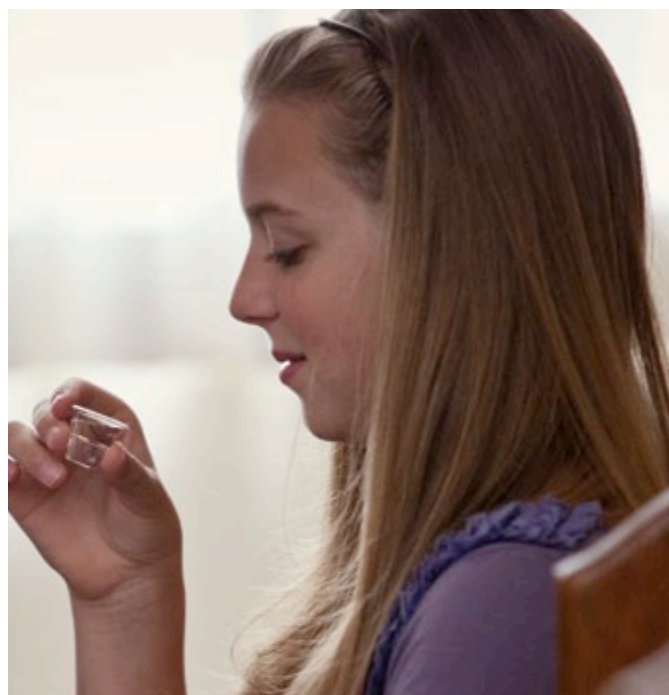


FOTO: CHRISTINA SMITH, EVE TUFT,
CODY BELL IN MATTHEW REIER



Častimo v templju.



Spremljamo primerna medijska občila, uporabljamo lep jezik izražanja in imamo krepostne misli.

Smrt IN življenje

PIONIRSKI POGLED NA VSTAJENJE

Ko so prvi spreobrnjenci v Cerkev potovali v zahodne Združene države Amerike, da bi se pridružili svetim, so se soočali s smrtjo, vendar jim je oporo dajala nova vera in obnovljeni evangelij. Sledijo odlomki iz pionirskih poročil, ki izkazujejo upanje svetih v vstajenje, skupaj s tolažilnimi nauki prvih petih predsednikov Cerkve.

Poročilo o neimenovanem skandinavskem svetem iz poslednjih dni, katerega sin je leta 1866 umrl na potovanju iz New Yorka v Utah:

»S prijateljevo pomočjo je izkopal grobek in vanj položil posmrtno ostanke. Otrok je umrl zaradi nalezljive bolezni; ni bilo zbranih pogrebcev, ne formalnega obreda, nobenih cvetličnih šopkov, nobene duhovne pesmi, ne besede pogrebne nagovora. Toda preden je žalujoči oče odšel, je izrekel naslednjo kratko posvetveno molitev v svojem jeziku (danščini):

‘Nebeški Oče: Dal si mi ta mali zaklad – tega ljubega fanta, zdaj pa si ga poklical stran. Ali boš poskrbel, da bodo ti njegovi posmrtni ostanki tukaj ležali nemoteno do zore vstajenja. Tvoja volja se zgodi. Amen.’

In ko se je dvignil s tal, je izrekel naslednje poslovilne besede:

‘Zbogom, moj dragi mali Hans – moj lepi fant.’ Nato je s sklonjeno glavo in bolečim srcem počasi upognjeno odšel v tabor.«¹

Predsednik Joseph Smith (1805 - 1844):

»Kako tolažilno je za žalujoče, ko se morajo posloviti z možem, ženo, očetom, materjo, otrokom ali dragim sorodnikom, če vedo, da bodo, čeprav je zemeljski tabernakelj položen v grob in razpade, spet vstali in bivali v večnem žaru v nesmrtni slavi, da ne bodo nikoli več žalovali, trpeli ali umrli, temveč bodo Božji dediči in skupni dediči z Jezusom Kristusom.«²





Joseph Watson Young (1828 - 1873), nečak Brigham Younga, ki je leta 1853 potoval iz Anglije v Združene države Amerike:

»To je bil žalosten prizor, ko smo tovariša izročili tihi globini bo smrtni uri noči z le nekaj osamljenimi pričami. [...] Na ladji ni imel nobenega sorodnika ali koga posebnega, ki bi žaloval za njim z izjemo drugega služabnika. To so najgloblji upi človeške narave, ki se razpršijo v trenutku. Ta mladi mož se je odrekel vsemu, zato da je šel v Sion, in njegovo srce je gorelo z živim pričakovanjem prihodnosti, le malo misleč, da bo svoje zemeljsko telo predal lačnemu valu. Vendar ni umrl kakor tisti, ki so brez upanja, kajti z Bogom je sklenil mir in imel je popolno zagotovilo o veličastnem vstajenju na jutro pravičnih.«³



Levo:
predsednik
Brigham Young.
Zgoraj: **Joseph**
Watson Young.

Predsednik Brigham Young (1801 - 1877):

»Kako globoka dolina in senca je to, kar imenujemo smrt! Kako čudno je iti iz tega stanja obstoja, kar se tiče umrljivega telesa, v stanje izčrpanosti, [praznine]! Kako temna je ta dolina! Kako skrivnostna je ta pot in po njej moramo potovati sami. Rad bi vam rekel, moji prijatelji in bratje, če bi stvari lahko videli takšne, kakršne so, in kakor jih bomo videli in jih razumeli, ta temna senca in dolina je tako neznatna, da se bomo obrnili okrog in se uzrli nanjo in pomislili, ko bomo na drugi strani, da je to največja prednost vseh mojih izkustev, kajti prešel sem iz stanja žalosti, bridkosti, žalovanja, gorja, bede, bolečine, stiske in razočaranja v stanje obstoja, kjer lahko življenje uživam do skrajnosti, kolikor je to mogoče brez telesa.«⁴





Dan Jones (1811 - 1862), valižanski spreobrnjenec, ki je leta 1849 z gospo Williams in drugimi člani Cerkve odplul v Združene države Amerike:

»Gospo Williams iz Ynysybonta blizu Tregarona [v Walesu] se zdravje naglo slabša in znaki so, da ne bo živela dolgo. [...] Rekla je, da je največja čast, ki jo je kdaj prejela, to, da je lahko postala članica prave cerkve Božjega Sina, da v njenih prsah ni strahu glede naslednjega življenja in da je njena veroizpoved sedaj bolj kot kdaj prej dokazala svojo moč. [...] Svojim sinovom je resno svetovala, naj ostanejo zvesti do smrti, zato da bodo skupaj z njo prejeli boljše vstajenje. [...] Vso noč je bila vročična, četrčez štiri naslednje jutro pa je njen duh odšel v miru in na njenih ustnicah pustil smehljaj.«⁵



Desno:
predsednik
John Taylor.
Zgoraj: Dan Jones.

Predsednik John Taylor (1808 - 1887):

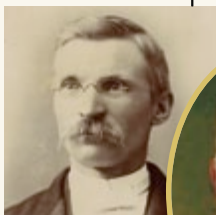
»Kako tolažilno je vedenje za tiste, ki so poklicani objokovati smrt dragih prijateljev, da se bomo ponovno združili z njimi! Kako spodbudno je za vse, ki živijo v skladu z razodetimi načeli resnice, morda zlasti za tiste, katerih življenje se je skoraj že končalo, ki so prenašali vročino in breme dneva, ker vedo, da ne bo dolgo, ko bomo razbili ovire grobov in vstali kot žive in nesmrtné duše, da se bomo radostili družbe svojih preizkušenih in zaupanja vrednih prijateljev, da nas seme smrti ne bo nič več prizadelo in da bomo dokončali delo, ki nam ga je naročil opraviti Oče!«⁶





Andrew Jenson (1850 - 1941), danski priseljenc, ki je leta 1866 s skupino s cizami Andrewa H. Scotta potoval iz Nebraske v Utah v ZDA:

»Ko smo gledali, kako so njihove (naših sopotnikov) zemeljske posmrtno ostanke v divjini položili v mater zemljo, smo vsi jokali ali pa smo bili na robu joka; kajti misel, da te ljubljene pokopavamo na tak način, ko morajo prijatelji in sorodniki takoj pohiteti dalje, brez upanja, da bodo še kdaj prišli na kraj počitka svojih mrtvih, je resnična žalost in preizkušnja. [...] Toda njihovi grobovi se bodo našli, ko bo Gabriel zatrobil s trobento na jutro prvega vstajenja. Ti so odšli, potem ko so pustili za seboj svoje telo, ko so hodili proti Sionu. Gospod jih je poklical domov, preden so dosegli svoj cilj; Siona jim ni bilo dovoljeno videti v mesu;



Levo:
predsednik
Wilford
Woodruff. Zgoraj:
Andrew Jenson.



toda prejeli bodo slavo in se radostili po tem; umrli so, ko so si prizadevali ubogati Boga in spolnjevati njegove zapovedi, in blagoslovljeni so tisti, ki umrejo v [Gospodu].«⁷

Predsednik Wilford Woodruff (1807 - 1998):

»Brez Kristusovega evangelija je ločitev s smrtjo ena najbolj zamegljenih stvari, o katerih je možno premišljevati; toda brž ko prejmemo evangelij in izvemo o načelu o vstajenju, megla, žalost in trpljenje, ki jih povzroči smrt, v veliki meri izginejo. [...] Vstajenje mrtvih se predstavlja pred razsvetljenim umom človeka in ima temelje, na katerih lahko počiva njegov duh. To je položaj svetih iz poslednjih dni danes. Sami vemo, da nismo v temi, kar se tiče te zadeve; Bog nam jo je razodel in razumemo načelo vstajenja mrtvih in da evangelij osvetljuje življenje ter nesmrtnost.«⁸



Črkovanje in ločila so bila standardizirana tam, kjer je bilo to potrebno zaradi lažje berljivosti.

OPOMBE

1. Robert Aveson, *Leaves from the Journal*

of a Boy Emigrant, *Deseret News*, 12. mar. 1921, 4:7; na voljo na lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

2. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 2007, str. 52.

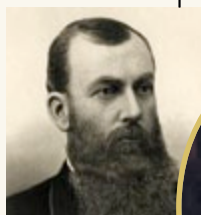
3. Joseph W. Young, dnevnik, 6. mar. 1853, Knjižnica cerkvene zgodovine, Salt Lake City, Utah; na voljo na mormonmigration.lib.byu.edu.

4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young*, 1997, str. 273.



William Driver (1837 - 1920), pionir, ki je leta 1866 potoval iz Anglije v New York v ZDA:

»Willie, moj najdražji otrok, je bil zelo bolan vso noč do pol osmih zjutraj, ko je bil odrešen trpljenja. Bog blagoslovi njegovo ljubo dušo. Kako je trpel! Smrt ga je doletela, ko se je gospodu Poulterju na hribu Sv. Ane v Wandsworthu v Surreyju v Angliji pokvaril voz. O, kako žalujem zaradi tega velikega gorja! O Gospod, pomagaj mi s svojo močjo, da bom to prenašal, ker prihaja s tvoje roke, in



**Desno:
predsednik
Lorenzo Snow.
Zgoraj: William
Driver.**



me spodbudi, da ti bom služil bolj plemenito in zvesto, in da bom živel tako, da se bom pripravljaj, da se bom z njim srečal v srečnejšem in boljšem svetu z njegovo drago sestro Elizabeth Maryann in da bom ob vstajenju pravičnih tamkaj, da se bom srečal z obema.«⁹

Predsednik Lorenzo Snow (1814 - 1901):

»V naslednjem življenju bo naše telo povečano in brez boleznih in smrti. Nič ni tako lepo kot nekdo, ki je v vstalem in povečanem stanju. Nič ni bolj ljubko kot to, da si v tem stanju in so ob tebi tvoja žena in otroci in prijatelji.«¹⁰ ■

5. Pismo kapitana D. Jonesa uredniku založbe *Udgorn Seion*, v Ronald D. Dennis, *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, 2. knjiga, 1987, str. 164–165; na voljo na mormonmigration.lib.byu.edu.
6. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor*, 2001, str. 50–51.

7. Dnevnik Andrewja Jenson, 20. avg. 1866, v *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 8. okt. 1866, Knjižnica cerkvene zgodovine, Salt Lake City, Utah, 6; na voljo na lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.
8. *Teachings of Presidents of the Church:*

Wilford Woodruff, 2004, str. 82–83.
9. Frank Driver Reeve, ur., *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver*, 1942, str. 42; na voljo na mormonmigration.lib.byu.edu.
10. Lorenzo Snow, v *Conference Report*, okt. 1900, str. 63.



starešina
Russell M. Nelson
iz zbora dvanajstih
apostolov

Poslanstvo in delovanje JEZUSA KRISTUSA

*Najboljši dokaz našega čaščenja
Jezusa je to, če ga posnemamo.*

Kot ena od »posebnih prič Kristusovega imena na vsem svetu« (gl. NaZ 107:23), verjamem, da najbolje služim, če o njem poučujem in pričujem. Prvič, lahko bi vprašal isto vprašanje, ki ga je on nekoč zastavil farizejem: »Kaj mislite o [Kristusu]? Čigav sin je?« (Mt 22:42)

Ti vprašanji mi pogosto prideta na misel, ko se sestanem z voditelji vlad in raznih veroizpovedi. Nekateri priznajo, da »je bil Jezus velik učitelj«. Drugi pravijo: »Bil je prerok.« Drugi ga preprosto sploh ne poznajo. To nas ne bi smelo popolnoma presenetiti. Navsezadnje ima le malo ljudi obnovljene evangelijske resnice, ki jih imamo mi. Člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni so le majcena manjšina med tistimi, ki trdijo, da so kristjani.

Naše okoliščine je pred stoletji napovedal Nefi:

»In zgodilo se je, da sem videl cerkev Božjega Jagnjeta in bila je maloštevilna [...] ; vendar sem opazil, da je Jagnjetova cerkev, katere člani so bili Božji svéti, prav tako bila po vsem obličju Zemlje; in njihova gospostva po obličju Zemlje so bila majhna. [...]

In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, videl moč Božjega Jagnjeta, ki se je spustila na svete iz Jagnjetove cerkve in na Gospodovo ljudstvo zaveze, ki je bilo po vsem obličju Zemlje; in oborožili so se s pravičnostjo in z močjo Boga v veliki slavi.« (1 Ne 14:12, 14)

Ta pravičnost, ta moč in ta slava – resnično, vse to so naši številni blagoslovi – izhajajo iz našega znanja o Gospodu Jezusu Kristusu, poslušnosti in hvaležnosti njemu ter ljubezni do njega.



Odrešenik je med svojim relativno kratkim tukajšnjim potovanjem izpolnil dva ogromna cilja. Eden je bilo delo in slava, da bi človek prejel nesmrtnost in večno življenje (gl. Moses 1:39). Drugega preprosto navaja takole: »Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil.« (Jn 13:15)

Njegov prvi cilj poznamo kot odkupno daritev. To je bilo njegovo veličastno poslanstvo na zemlji. Vstali Gospod je ljudem v starodavni Ameriki o svojem poslanstvu rekel tole:

»Da sem prišel na svet, da spolnim voljo svojega Očeta, ker me je moj Oče poslal.

In moj Oče me je poslal, da bom vzdignjen na križ; in da bi, ko bom vzdignjen na križ, lahko pritegnil vse ljudi k sebi.« (3 Ne 27:13–14)

V nadaljevanju svoje pridige je razodel drugi cilj – da bi bil naš vzornik: »Veste, kar morate delati [...]; kajti dela, katera ste mene videli delati, delajte tudi vi.« (3 Ne 27:21)

Njegov prvi cilj sem opredelil kot njegovo *poslanstvo*. Njegov drugi cilj bi rad opredelil kot njegovo *delovanje*. Ponovno si pogledajmo ta dva sestavna dela njegovega življenja – njegovo poslanstvo in njegovo delovanje.

Poslanstvo Jezusa Kristusa – odkupna daritev

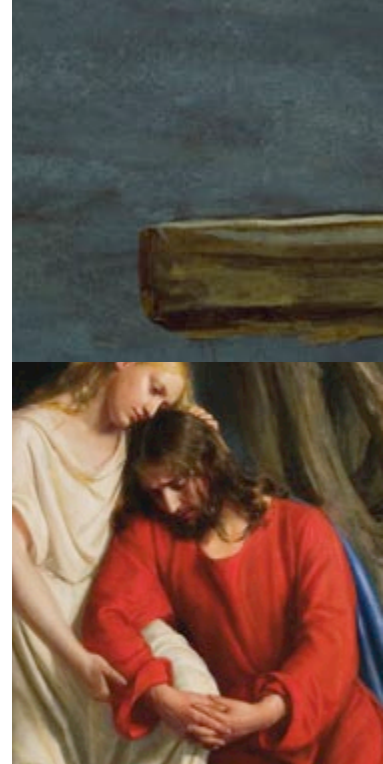
Njegovo poslanstvo je bila odkupna daritev. To poslanstvo je bilo samo njegovo. Ker se je rodil človeški materi in nesmrtnemu Očetu, je bil edini, ki se je lahko javil, da bo prostovoljno predal svoje življenje in ga spet vzel (gl. Jn 10:14–18). Veličastne posledice njegove odkupne daritve so bile neskončne

in večne. Smrti je vzel želo in potrto zaradi groba napravil začasno (gl. 1 Kor 15:54–55). Njegova odgovornost za odkupno daritev je bila znana že pred stvarjenjem in padcem. Ne le da je ljudem omogočila vstajenje in nesmrtnost, temveč nam je tudi omogočila odpuščanje grehov – pod pogoji, ki jih je postavil on. Tako je njegova odkupna daritev odprla pot, da smo spet lahko z njim in svojo družino za večno. To pričakovanje cenimo kot večno življenje – največjega od vseh Božjih darov človeku (gl. NaZ 14:7).

Odkupne daritve ne bi mogel opravičiti nihče drug. Nihče drug, niti z največjim bogastvom in močjo, nikdar ne bi mogel rešiti ene same duše – niti lastne ne (gl. Mt 19:24–26). In od nobenega drugega posameznika se ne bo prosilo oziroma se mu dovolilo, da bi pretil kri za večno odrešitev drugega človeškega bitja. To je Jezus naredil »enkrat za vselej« (Heb 10:10).

Čeprav je bila odkupna daritev opravljena v času Nove zaveze, dogodki iz časa Stare zaveze pogosto napovedujejo njeno pomembnost. Adamu in Evi je bilo zapovedano, naj opravita žrtvovanje, ki bo podoba žrtvovanja Očetovega Edinorojenega (gl. Moses 5:7). Kako? S prelivanjem krvi. Iz lastnih izkušenj sta potrdila odlomek iz svetih spisov, da je »življenje mesa [...] v krvi« (3 Mz 17:11).

Zdravniki vedo, da takrat, ko kri preneha teči v neki organ, nastopi težava. Če je dotok krvi v nogo prekinjen, lahko pride do gangrene. Če je prekinjen dotok krvi v možgane, lahko pride do kapi. Če kri ne more normalo teči skozi koronarne arterije, to lahko povzroči srčno kap. In če se krvavitve ne zaustavi, nastopi smrt.



JAMES TISSOT: ŽENSKA, POGLED, TVOJ SINI (STABAT MATER), © BROOKLYN MUSEUM, BROOKLYN, NEW YORK; DETAIL IZ SIKNE CARLA HENRICHA BLOCHA: VRT GETSEMANI.

Odrešenik svoje krvi za vse človeštvo ni začel prelivati na križu, kjer se je zaključil smrtni bolj odkupne daritve, temveč v vrtu Getsemani.



Adam, Eva in rodovi, ki so sledili, so se naučili, da se takrat, kadar prelijejo kri neke živali, njeno življenje konča. Za njihov obredni ritual ni bila dobra *katera koli* žival. Biti je morala prvenec črede in brez hibe (gl. npr. 2 Mz 12:5). Ti pogoji so tudi simbolično predstavljali poslednjo žrtev brezhibnega Božjega Jagnjeta.

Adamu in Evi je bilo zapovedano: »Zatorej vse, kar delaš, delaj v Sinovem imenu, in pokesaj se in kliči Boga v imenu Sina na veke.« (gl. Moses 5:8) Od tistega dne do poldneva časa je žrtvovanje živali ostalo simbol in posnemanje končne odkupne daritve Božjega Sina.

Ko je bila odkupna daritev opravljena, je ta velika in poslednja žrtev dopolnila Mojzesovo postavo (gl. Al 34:13–14) in končala z navado žrtvovanja živali, kar je dalo vedeti, da je »življenje mesa [...] v krvi« (3 Mz 17:11). Jezus je pojasnil, kako je odkupna daritev v zakramentu vsebovala in se simbolično spominjala elementov starodavnega žrtvovanja. Ponovno bodite pozorni na omembo življenja, mesa in krvi:

»Jezus jim je tedaj rekel: 'Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.'« (Jn 6:53–54)

Zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa bo vse človeštvo – in sicer kolikor jih bo hotelo – odkupljeno. Odrešenik svoje krvi za vse človeštvo ni začel prelivati na križu, temveč v vrtu Getsemani. Tam je prevzel težo grehov vseh, ki bodo kdaj živeli. Pod tem težkim bremenom je krvavel iz vsake pore (gl. NaZ 19:18). Agonija odkupne daritve se je zaključila na križu na Kalvariji.

Pomembnost odkupne daritve je povzel prerok Joseph Smith. Dejal je: »Osnovna načela naše veroizpovedi so pričevanje apostolov in prerokov o Jezusu Kristusu, da je umrl, bil pokopan in da je tretji dan spet vstal in se dvignil v nebesa; in vse drugo, kar se nanaša na našo veroizpoved, je le dodatek temu.«¹

S tem polnomočjem in s to globoko hvaležnostjo tako učim in pričujem o njem.

Delovanje Jezusa Kristusa – Vzornika

Gospodov drugi daljnosežni cilj na zemlji je bil, da bi bil naš vzor. Njegovo vzorno življenje je bilo del njegovega tukajšnjega delovanja. Vključevalo je njegove nauke, prilike in pridige. Vsebovalo je čudeže, ljubečo prijaznost in veliko potrpežljivost do človeških otrok (gl. 1 Ne 19:9). Vključevalo je njegovo sočutno uporabo duhovniškega polnomočja. Vključevalo je njegovo pravično jezo, ko je obsodil greh (gl. Rim 8:3) in ko je prevrnil mize menjalcev (gl. Mt 21:12). Vključevalo je tudi njegove srčne bolečine. Bil je zasmehovan, bičan in lastni narod se mu je odrekel (gl. Mosiah 15:5) – en apostol ga je celo izdal, drugi pa zanikal (gl. Jn 18:2–3, 25–27).

Čeprav so bila njegova dela čudovita, niso bila in še vedno niso značilna samo zanj. Ni konca številu ljudi, ki sledijo Jezusovemu vzoru. Podobna dejanja so delali njegovi preroki in apostoli in drugi med njegovimi pooblaščenimi služabniki. Številni so zavoljo njega prenašali preganjanje (gl. Mt 5:10; 3 Ne 12:10). V našem času poznate brate in sestre, ki si iskreno prizadevajo – celo za visoko ceno – da bi posnemali njegov vzor.

Tako bi tudi moralo biti. To je njegovo upanje za nas. Gospod nas je prosil, naj sledimo njegovemu vzoru. Njegovi pozivi so kristalno jasni:

- »Kakšne vrste ljudje morate torej biti? [...] Prav kakršen sem jaz.« (3 Ne 27:27; gl. tudi 3 Ne 12:48)
- »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi.« (Mt 4:19)
- »Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil.« (Jn 13:15; gl. tudi Jn 14:6)

Ti in drugi podobni odlomki iz svetih spisov niso bili zapisani kot predlogi. To so božanski imperativi! Slediti moramo njegovemu vzoru!

Zato da bomo lažje udejanjili svojo željo, da bi mu sledili, bi morda lahko premislili pet vidikov njegovega življenja, ki jih lahko posnemamo.

Ljubezen

Če bi vas vprašal, katere značilnosti njegovega življenja bi najprej navedli, mislim, da bi verjetno imenovali njegovo lastnost, da je ljubil. To bi vključevalo njegovo sočutje, prijaznost, dobrotljivost, predanost, odpuščanje, milost, pravičnost in še več. Jezus je imel rad svojega Očeta in mater (gl. Jn 19:25–27). Rad je imel svojo družino in svete (gl. Jn 13:1; 2 Tes 2:16). Rad je imel grešnike, vendar greha ni opravičeval (gl. Mt 9:2; NaZ 24:2). In učil nas je, kako lahko izkažemo svojo ljubezen do njega. Rekel je: »Če me ljubite, se boste držali mojih zapovedi.« (Jn 14:15) Potem je, zato da bi poudaril, da njegova ljubezen ni *brezpogojna*, dodal: »Če se boste držali mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem se tudi jaz držal zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni.« (Jn 15:10; gl. tudi NaZ 95:12; 124:87)

Drugi izraz Odrešenikove ljubezni je bilo njegovo služenje. Služil je svojemu Očetu in služil je ljudem, s katerimi je živel in delal. V vsakem primeru moramo slediti njegovemu vzoru. Služiti moramo Bogu, »[hoditi] po vseh njegovih poteh, ga [ljubiti]« (5 Mz 10:12; gl. tudi 11:13; Joz 22:5; NaZ 20:31; 59:5). In ljubiti bi morali svoje bližnje, tako da jim služimo (gl. Gal 5:13; Moz 4:15–16). Začnemo s svojo družino. Globoka ljubezen,



Lastnost, zaradi katere so se njegovi nauki razlikovali od tistih vseh drugih učiteljev, je bila to, da je učil resnico večne pomembnosti. Le on lahko razodene smisel našega življenja.



ki povezuje starše z njihovimi otroki, nastaja tako, da jim služijo v obdobju njihove popolne odvisnosti. Kasneje v življenju bodo otroci, ki čutijo dolžnost, morda imeli priložnost, da bodo to ljubezen vračali, ko bodo služili svojim ostarelim staršem.

Uredbe

Drugi vidik Odrešenikovega vzornega življenja je bil njegov poudarek na svetih uredbah. Med svojim delovanjem na zemlji je nazorno pokazal pomembnost odrešilnih uredb. Janez ga je krstil v reki Jordan. Celo Janez je vprašal: »Zakaj?«

Jezus je pojasnil: »Kajti spodobi se *nama*, da tako izpolniva vso pravičnost.« (Mt 3:15; poudarek dodan) Bistvena ni bila le uredba, temveč je bil bistven tudi vzor, ki sta ga dala Jezus in Janez.

Gospod je kasneje vpeljal zakramentno uredbo. Pojasnil je simboliko zakramenta in njegova sveta znamenja dal svojim učencem (gl. Mt 26:26–28; Mr 14:22–24; Lk 24:30).

Nebeški Oče je dal navodila tudi glede uredb. Rekel je: »Ponovno se morate roditi v nebeško kraljestvo iz vode in Duha in biti očiščeni, in sicer v krvi mojega Edinorojenega; da boste lahko posvečeni pred vsem grehom in deležni besed večnega življenja v tem svetu in večnega življenja v prihodnjem svetu, in sicer nesmrtno slave.« (gl. Moses 6:59)

Med Gospodovim posmrtnim delovanjem so bile razodete višje uredbe povzdignjenja (gl. NaZ 124:40–42). Za te uredbe je poskrbel v svojih svetih templjih. V današnjih dneh so umivanje, maziljenje in obdaritve dovoljene posameznikom, ki so primerno pripravljene (gl. NaZ 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). V templju se posameznico lahko pečati k možu oziroma posameznika k ženi, k prednikom in k naslednikom (gl. NaZ 132:19). Naš Gospodar je Bog postave in reda (gl. NaZ 132:18). Njegova osredotočenost na uredbe je močan del njegovega vzora nam.

Molitev

Tretji vidik Gospodovega vzornega delovanja je molitev. Jezus je molil k svojemu Očetu v nebesih in tudi nas

učil, kako moliti. Moliti bi morali k Bogu, Večnemu Očetu, v imenu njegovega Sina, Jezusa Kristusa, preko moči Svetega Duha (gl. Mt 6:9–13; 3 Ne 13:9–13; Joseph Smith Translation, Matthew 6:9–15). Všeč mi je velika posredniška molitev, ki jo je daroval Gospod, ki je zapisana v 17. poglavju Evangelija po Janezu. V njej se Sin prosto pogovarja s svojim Očetom namesto svojih učencev, ki jih ima rad. To je model učinkovite in sočutne molitve.

Znanje

Četrty vidik Gospodovega vzora je uporaba njegovega božanskega znanja. Kot sem že omenil, veliko nekristjanov priznava, da je bil Jezus velik učitelj. Resnično je bil. V čem pa so se njegovi nauki resnično razlikovali? Je bil spreten inštruktor inženirstva, matematike ali znanosti? Kot stvarnik tega in drugih svetov (gl. Moses 1:33) bi to gotovo lahko bil. Ali kot avtor svetih spisov bi lahko zelo dobro poučeval literarno zgradbo.

Lastnost, zaradi katere so se njegovi nauki razlikovali od tistih vseh drugih učiteljev, je bila to, da je učil resnico *večne* pomembnosti. Le on lahko razodene smisel našega življenja. Le preko njega lahko izvemo o svojem *predzemeljskem* obstoju in o svojem *posmrtnem* potencialu.

Ob neki priložnosti je Veliki Učitelj svojim skeptičnim poslušalcem povedal, da o njem pričuje troje:

- Janez Krstnik.
- Dejanja, ki jih je Jezus napravil.
- Beseda Boga, Večnega Očeta (gl. Jn 5:33–37).

Nato je predlagal četrto pričo: »Preiskujete Pisma, ker mislite, da imate v njih večno življenje, a prav ta pričujejo o meni.« (Jn 5:39)

Sprva se lahko zdi, da beseda *misliti* ni ravno na mestu. Vendar je bistvena za pomen, ki ga je Jezus poskušal posredovati. Vedel je, da veliko njegovih poslušalcev dejansko *misl*i, da je večno življenje v svetih spisih. Toda motili so se. Sveti spisi sami po sebi *ne morejo* dati večnega življenja. Seveda je v svetih spisih moč, toda ta moč prihaja od Jezusa samega. On je Beseda: *Logos*. Moč večnega življenja je v njem, ki je »[bil v] začetku [...] Beseda in Beseda je bila

pri Bogu in Beseda je bila Bog« (Jn 1:1; gl. tudi 2 Ne 31:20; 32:3). Jezus je nadalje svoje skeptike zaradi njihove trmaste držbe grajal: »Toda vi nočete priti k meni, da bi imeli [večno] življenje.« (Jn 5:40)

Učitelj bi nas lahko osupnil s svojim nebeškim znanjem, vendar nas ne. Spoštuje našo svobodno voljo. Dovoljuje nam radost odkrivanja. Spodbuja nas, da se pokesamo za lastne napake. Dovoljuje nam, da izkusimo svobodo, ki izvira iz naše pripravljenosti, da smo poslušni njegovi božanski postavi. Da, način, na katerega uporablja svoje znanje, nam je v velik vzor.

Vztrajnost

Peti vidik Gospodovega delovanja je njegova zavezanost, da vztraja do konca. Nikdar ni odstopil od svoje zadolžitve. Čeprav je izkusil trpljenje, ki presega naše dojemaje, ni bil nekdo, ki odneha. Čeprav so bile njegove preizkušnje vse večje, je vztrajal do konca svoje naloge: da je plačal za grehe vsega človeštva. Njegove zadnje besede, ko je visel na križu, so bile: »Izpolnjeno je.« (Jn 19:30)


Vse to prenesimo v življenje

Teh pet načel njegovega delovanja lahko uporabimo v svojem življenju. Najboljši dokaz našega čaščenja Jezusa je zagotovo v tem, če ga posnemamo.

Ko spoznavamo, kdo Jezus je in kaj je naredil za nas, lahko razumemo, do neke mere, logiko prve in velike zapovedi: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem in z vso močjo.« (Mr 12:30) Drugače rečeno, vse, kar mislimo in delamo in rečemo, bi moralo biti prežeto z ljubeznijo do njega in njegovega Očeta.

Vprašajte se: »Ali je kdo, ki ga imam raje kot Gospoda?« Nato svoj odgovor primerjajte z naslednjimi merili, ki jih je postavil Gospod:

- »Kdor ima rajši očeta ali mater kakor mene, ni mene vreden.«
- »Kdor ima rajši sina ali hčer kakor mene, ni mene vreden.« (Mt 10:37)



Njegovo vzorno življenje je bilo del njegovega tukajšnjega delovanja. Vključevalo je njegove nauke, prilike in pridige. Vključevalo je njegovo sočutno uporabo duhovniškega polnomočja.

Ljubezen do družine in prijateljev, naj je še tako velika, je veliko globlja, če je zasidrana v ljubezni Jezusa Kristusa. Starševska ljubezen do otrok ima zaradi njega večji pomen tukaj in po tem. Vsa ljubezenska razmerja so v njem povzdignjena. Ljubezen do nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa omogoča razsvetljenje, navdih in motivacijo, da imamo druge radi na višji ravni.

Uredbe nas osredotočajo na služenje večne vrednosti. Starši naj premislijo, katero naslednjo uredbo potrebuje vsak otrok. Hišni učitelji naj se domislijo primerne uredbe, ki je naslednja v vrsti, ki jo potrebuje družina, ki ji služijo.

Odrešenikov vzor *molitve* nas opominja na to, da bi zasebna molitev, družinska molitev in izpolnjevanje naših zadolžitvev v duhu molitve v Cerkvi moralo postati del našega življenja. To, da poznamo in izpolnjujemo Očetovo voljo, nam prinese veliko moč in zaupanje (gl. NaZ 121:45). Biti hočemo na Gospodovi strani.

Znanje »o rečeh, kakor v resnici so, in o rečeh, kakor v resnici bodo« (JakK 4:13) nam omogoča, da delujemo na podlagi pravih načel in nauka. To znanje nam bo dvignilo raven obnašanja. Dejanja, ki bi jih sicer spodbudil apetit in čustva, bodo nadomestila dejanja, ki sta jih oblikovala razum in pravičnost.

Zavezanost, da *vztrajamo do konca*, pomeni, da ne bomo prosili, naj nas razrešijo poklica, ki ga imamo. To pomeni, da bomo še naprej sledili vrednemu cilju. To pomeni, da nikdar ne bomo obupali nad ljubljanim, ki je skrenil. In to pomeni, da bomo vedno spoštovali naše večne družinske odnose, celo v težkih dneh bolezni, invalidnosti ali smrti.

Z vsem srcem molim, da bo preobrazajoči vpliv Gospoda vaše življenje močno spremenil. Njegovo poslanstvo in njegovo delovanje lahko blagoslovita vsakega od nas sedaj in za večno. ■

Iz govora, ki ga je imel na duhovnih minutah na Univerzi Brighamia Younga 18. avgusta 1998. Celotno besedilo je v angleščini na voljo na speeches.byu.edu.

OPOMBA

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 2007, str. 49.

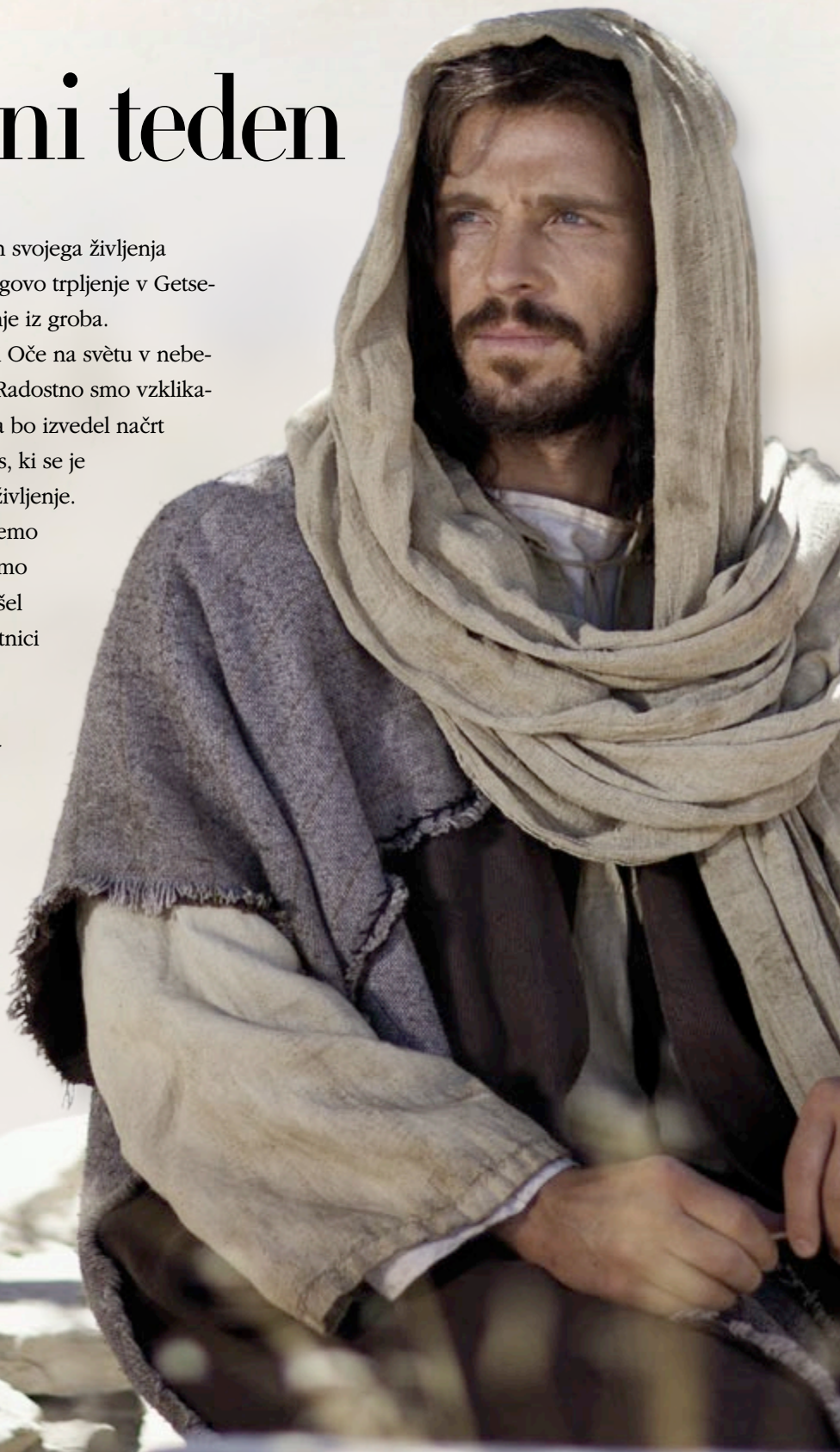
Velikonočni teden

Naš Odrašenik Jezus Kristus je zadnji teden svojega življenja plačal odkupno daritev – ki je vključevala njegovo trpljenje v Getsemaniju, njegovo križanje na Golgoti in vstajenje iz groba.

Preden je bila ustvarjena zemlja, je nebeški Oče na svetu v nebesih predstavil svoj načrt za nas, svoje otroke. Radostno smo vzklikali, ko je nebeški Oče izbral Jezusa Kristusa, da bo izvedel načrt odrešitve (gl. Job 38:7 in Abraham 3:27). Jezus, ki se je rodil Mariji v Betlehemu, je živel brezgrešno življenje. Zaradi njegove odkupne daritve se lahko vrnemo k nebeškemu Očetu, živimo z njim in prejmemo večno življenje. Jezus Kristus bo ponovno prišel v moči in slavi, da bo na zemlji bival v tisočletnici in bo poslednji dan nastopil kot sodnik ljudi.

Sledijo slike iz svetopisemskih videov, ki ponazarjajo zadnji teden Odrašenikovega življenja. Razmislite, da bi ob vsaki sliki prebrali navedene svetopisemske verze. Popolnejšo kronologijo dogodkov lahko najdete v štirih evangelijih v »Bible Dictionary« ali v »Guide to the Scriptures«. Svetopisemski videi so na voljo na biblevideos.lds.org.

Slike © IRI



Jezus je, kakor je bilo prerokovano, pet dni pred zadnjo večerjo v Jeruzalem prijezdil na osličku. Ljudje so ga prepoznali kot svojega Kralja, vzklikali »hozana« ter na tla pred oslička polagali svoja oblačila in palmove liste (gl. Mt 21:1–11; Mr 11:1–11; Zah 9:9).



Jezus je že drugič med svojim zemeljskim delovanjem očistil tempeljsko dvorišče. Menjalcem denarja je rekel: »Moja hiša naj se imenuje hiša molitve, vi pa ste iz nje naredili razbojniško jamo.« (Gl. Mt 21:13.) Potem je k Jezusu v tempelj prišlo veliko slepih in hromih, on pa jih je ozdravil. Ko pa so veliki duhovniki in pismouki videli njegove čudeže, so se razjezili in so iskali način, da bi ga umorili (gl. Mt 21:12–17; Mr 11:15–19).

Jezus Kristus, Očetov edinorojeni Sin, je privolil, da bo prišel na zemljo, da bo vse ljudi odkupil od padca (gl. 1 Ne 11:16–22, 26–33; Al 7:10–13).

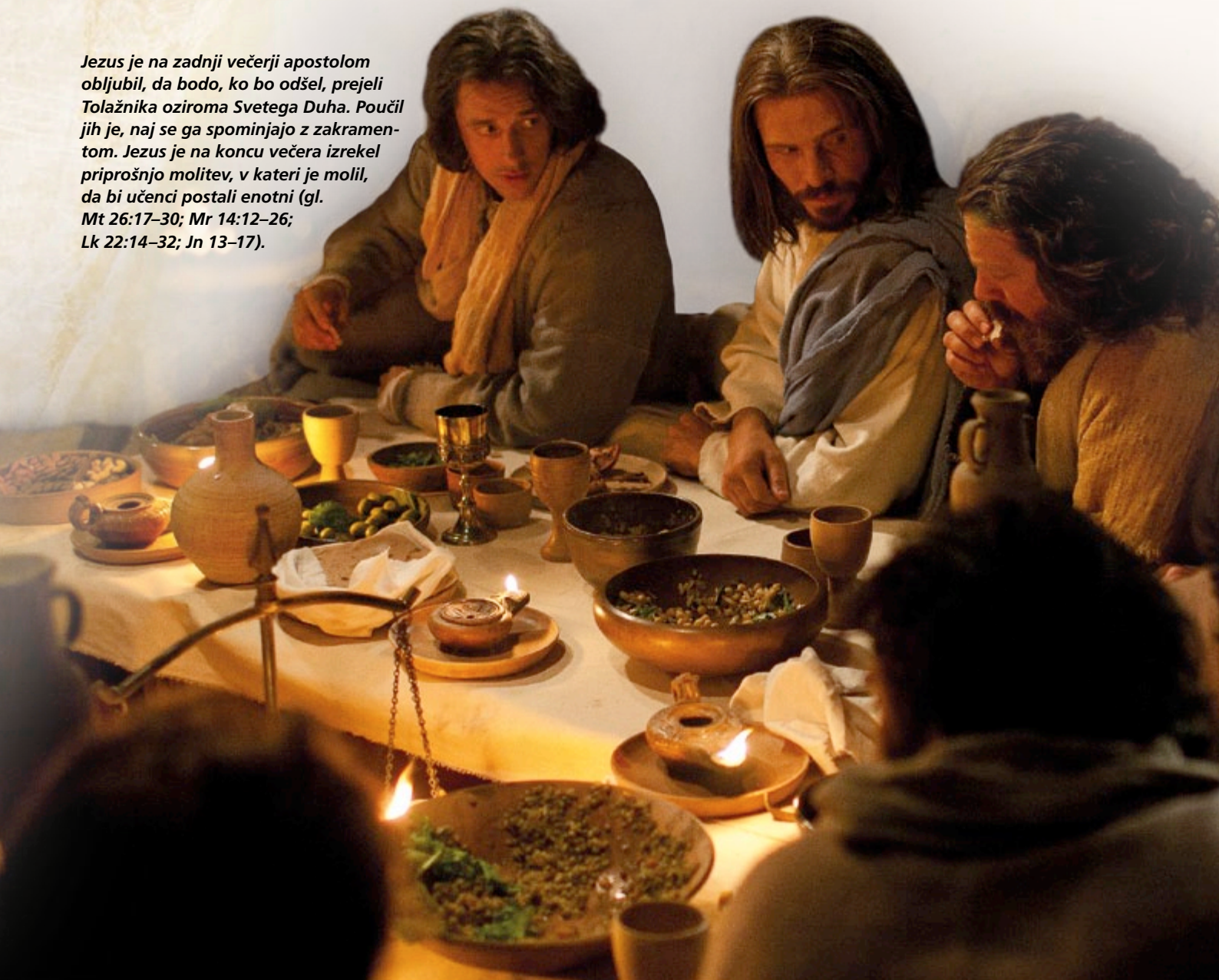


Odrešenik je v tistem tednu povedal nekaj svojih nepozabnih prilik, vključno s svojim naukom o vdovinem novčiču (gl. Mr 12:41–44; Lk 21:1–4).

Odrešenik je v getsemanskem vrtu pokleknil in molil. Zaradi agonije zavoljo grehov sveta je trepetal od bolečin in krvavel iz vsake pore ter trpel tako telesno kot duhovno (gl. NaZ 19:18). Kmalu so Juda Iškarijot in množica drugih oboroženih mož Jezusa pripravili, učenci pa so Gospoda vsi zapustili in zbežali (gl. Mt 26:36–56; Mr 14:32–50; Lk 22:39–53).



Jezus je na zadnji večerji apostolom obljubil, da bodo, ko bo odšel, prejeli Tolažnika oziroma Svetega Duha. Poučil jih je, naj se ga spominjajo z zakramentom. Jezus je na koncu večera izrekel priprošnje molitev, v kateri je molil, da bi učenci postali enotni (gl. Mt 26:17–30; Mr 14:12–26; Lk 22:14–32; Jn 13–17).





Jezus Kristus je potem, ko so mu nezakonito sodili in ga kruto bičali, dopustil, da so ga križali, in je dovršil »veliko in poslednje žrtvovanje«, ki je omogočilo odrešitev vsem Božjim otrokom (gl. Al 34:14–15). Preden je nastopila noč, so Jezusovi privrženci Jezusovo telo sneli s križa, ga natrli z dišavnicami, ga povili v prt in položili v grob (gl. Mt 27; Lk 23; Mr 15; Jn 19).



Napočilo je nedeljsko jutro in Marija Magdalena ter druge zveste ženske so prišle h grobu, da bi ponovno mazilile Jezusovo telo. Videle so, da je bil kamen od groba odvaljen in angela, ki sta razglašala radostne novice: »Ni ga tukaj. Obujen je bil.« (Mt 28:6) Vstali Odrešenik je premagal telesno smrt in vsem nam omogočil, da bomo ponovno živeli: »Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo v Kristusu tudi vsi oživljeni.« (1 Kor 15:22) (Gl. Mt 28; Mr 16; Lk 24; Jn 20.) ■

Pomoč otrokom

Jessica Larsen in Marissa Widdison

Cerkvene revije

Otroštvo je obdobje radostnih dogodkov, ki se zgodijo prvič. Prva vožnja s kolesom, odhod v šolo oziroma okušanje nove hrane je nekaj zanimivih doživetij, ki oblikujejo otrokovo življenje. Odrasli imamo priložnost, da otrokom na tej poti odkrivanja pomagamo. Odrasli v Cerkvi imamo tudi priložnost, da jim pomagamo rasti v evangeliju (gl. NaZ 68:25). Kako lahko zagotovimo, da bo otrokov krst – prva zaveza, ki jo človek sklene z našim ljubečim nebeškim Očetom – lep in pomenljiv dogodek?

»Osnovni namen te Cerkve je poučevanje mladih: najprej doma in potem v cerkvi,« je učil predsednik Boyd K. Packer.¹

V naslednjih primerih starši spregovorijo o tem, kako so otroke pripravili na sveti uredbi in zavezi krsta in potrditve.

Začnemo zgodaj

»Leto, ko otrok dopolni sedem let, je čas slavja,« pravi Lori, mamica štirih otrok. Z možem otroke od dneva, ko so se rodili, poučujeta o krstu. Vendar njihova družina takrat, ko otrok dopolni sedem let, prične z natančnejšimi pripravami. Vsak mesec imajo na družinskem večeru lekcijo o različnih témah, ki se navezujejo na krst, kot so zaveze in Jezusov zgled.

Lori pravi, da so lekcije v mesecu otrokovega osmega rojstnega dneva še posebej čustvene. Otroku pokaže oblačila, v katera je bil oblečen, ko je prejel ime in blagoslov, ter govori o dnevu, ko je bila ta uredba izvedena.

»To je najboljši čas, ko se lahko osredotočimo na blagoslove tempeljskih zavez,« poudarja Lori. »Pri poučevanju vedno poudarjava, da je odločitev za krst prvi korak pri pripravah na tempeljske blagoslove.«

PRI PRIPRAVAH NA KRST



V to vključimo vso družino

Monika, mamica štirih otrok, priporoča, da vselej, ko je mogoče, vključite starejše otroke, ki bodo mlajšim sorajencem pomagali pri pripravah. »Ko slišijo najstniške brate ali sestre pričevati ali govoriti o svojih izkušnjah, prejmejo večjo moč,« pravi. Lori doda, da včasih otroke prosita, naj o tem, kar so se naučili v pripravah na krst, poučujejo mlajše brate in sestre.



To uporabljamo kot misijonarsko orodje

Daniel je vedel, da bo hčerka, ko je dopolnila osem let, svoj krstni dan želela doživeti s prijateljicami in prijatelji, ki niso člani Cerkve. Zato se je družina odločila, da bodo na Allisonin krst povabili sošolce in sosede. Te prijatelje so prosili, naj na krst prinesejo najljubši svetopisemski verz. Po krstu je Allison v svojih novih svetih spisih te verze označila in na rob napisala prijateljčino oziroma prijateljevo ime.

»Seveda smo tistega dne kot njena družina zelo sodelovali. Vendar smo ji tudi dopustili, da je bila kasneje nekaj časa samo s prijatelji in se z njimi pogovarjala o tem, kar je občutila,« je rekel Daniel. »To je bil zares ganljiv trenutek, ko smo videli zgled svojega otroka.«

Vadimo za razgovor s škofom.

Kimberly, mamica otrok, ki bodo kmalu dovolj stari za krst, se spominja, kako je, ko je bila stara osem let, vstopila v škofovo pisarno na krstni razgovor. »Bila sem tako živčna!« pravi Kimberly.

Sedaj poskuša poskrbeti, da se njeni otroci ne bi soočili z občutkom panike. Z možem otrokom govorita o razgovoru s škofom in jim v podobnem vzdušju kot v tem razgovoru zastavljata vprašanja o krstu. Ne le, da ti razgovori otroke seznanijo s potekom razgovora, ampak jih tudi spodbudijo, da globoko razmišljajo o tem, kaj jim krstna zaveza pomeni.

Imamo čudovito priložnost

Ti starši hitro poudarijo, da pri pripravah otrok na krst in potrditev niso storili nič nenavadnega, vendar so številni od njih uporabili besede, kot sta »temeljito« in »dosledno«, s katerimi so opisali lekcije, ki so jih učili že leta. »Poskrbela sva, da otroci razumejo, da je to pomemben korak v njihovem življenju in da je to nekaj velikega,« pravi Kimberly. »Vedno sva poskrbela za to, da sva jih pripravila, ne le upala, da jih o tem učijo učiteljice oziroma učitelji v Osnovni.«

Dana nam je bila čudovita priložnost, da otrokom, ki jih imamo radi, pomagamo pri pripravah na krst in potrditev. Če bomo to delali v duhu molitve, bo z nami Gospod, ki bo to prvo izkušnjo sklepanja zaveze izoblikoval v močan temelj za prihodnjo duhovno rast. ■

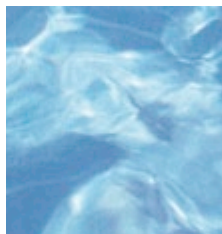
Na naslednjih dveh straneh so odgovori na nekaj vprašanj, ki jih imajo otroci o krstu in potrditvi.

OPOMBA

1. Boyd K. Packer, Poučevanje otrok, *Liahona*, maj 2000, str. 16.

Razumevanje krsta

Marissa Widdison
Cerkvene revije



Kdo me bo krstil?

Kdor koli že te bo krstil, mora imeti duhovništvo – moč za delovanje v Božjem imenu. Ko se je Jezus hotel krstiti, je šel k Janezu Krstniku, ki je imel duhovništvo (gl. Mt 3:13).

Tisti, ki te bo krstil, bo od škofa oziroma predsednika veje dobil dovoljenje.



Ali se moram potopiti v vodo, da bom krščen?

Jezus se je krstil s potopitvijo, kar pomeni, da se je docela potopil v vodo, nakar je spet hitro vstal iz nje (gl. Mt 3:16). Tako se boš krstil tudi ti. Tak način krsta nas spominja na to, da za seboj puščamo staro življenje in začnemo življenje z novim, posvečeni služenju Bogu in njegovim otrokom.



Kaj s krstom obljubim?

S krstom z nebeškim Očetom skleneš zavezo oziroma dvostransko obljubo. Obljubiš mu, da boš delal določene stvari, on pa ti obljubi, da te bo blagoslovil. Ta zaveza je opisana v zakramentnih molitvah, ki sta izrečeni vsako nedeljo (gl. NaZ 20:77–79). Ti obljubiš:

- da se boš spominjal Jezusa Kristusa.
- da boš poslušen njegovim zapovedim.
- da boš prevzel Kristusovo ime, kar pomeni, da boš v svojem življenju njegovo delo dal na prvo mesto in delal to, kar želi Gospod, in ne tega, kar želi svet.

Če boš to obljubo izpolnjeval, ti nebeški Oče obljublja, da bo Sveti Duh s tabo in da ti bodo grehi odpuščeni.



Kaj je Sveti Duh?

Dar Svetega Duha je eden najdragocenejših darov nebeškega Očeta. Tvoj krst z vodo ni zaključen, dokler ti moški, ki imajo Melkizedekovo duhovništvo, ne dajo blagoslova, s katerim prejmeš Svetega Duha (gl. Jn 3:5).

Sveti Duh je član svete trojice. Pričuje o nebeškem Očetu in Jezusu Kristusu in nam pomaga spoznati resnico. Pomaga nam, da smo duhovno močni. Sviri nas pred nevarnostmi. Pomaga nam pri učenju. Sveti Duh nam lahko pomaga občutiti Božjo ljubezen.

Ko si potrjen za člana Cerkve, je Sveti Duh lahko vedno s tabo, če se odločiš za to, kar je prav.



Zakaj moram biti za krst star najmanj osem let?

Gospod uči, da se otroci ne smejo krstiti, dokler niso dovolj stari, da razumejo razliko med tem, kar je prav in kar je narobe, in sveti spisi pravijo, da je to pri starosti osmih let (gl. Mor 8:11–12; NaZ 29:46–47; 68:27).



starešina
Jairo Mazzagardi
član prvega zbora
sedemdeseterih

Tempelj nas kliče

Tempelj pri številnih dobrih ljudeh vzbuja občutke, ki lahko nemudoma prodrejo v srce.

Preden so me poklicali za člana drugega zbora sedemdeseterih, sva z ženo nekaj let služila v brazilskih templjih Campinas in São Paulo. Pri obeh templjih sem se pogosto čudil, da je ljudi, ki so potovali mimo, tempelj tako pritegnil, da so se ustavili, vstopili in o njem poizvedovali.

Ko so vstopili, smo jih seznanili, da ne morejo naprej brez nadaljnjih priprav. Potem smo jim pojasnili namen templja, jim povedali nekaj osnovnih evangelijskih naukov in jih povabili, naj se sestanejo z misijonarji. Za številne dobre ljudi je tempelj sam po sebi izreden misijonar, saj navdihuje občutke, ki lahko nemudoma prodrejo v srce.

Z ženo Elisabeth moč takšnih občutkov pozna iz lastne izkušnje. Pred skoraj štiridesetimi leti nama je dober prijatelj in sodelavec, član Cerkve, v vsakdanjem pogovoru začel govoriti o evangeliju. Ob več priložnostih je k nama poslal misijonarje, da smo se pogovarjali. Misijonarji so nama bili všeč in privolila sva v razgovore, vendar naju to, kar so naju morali učiti, ni preveč zanimalo.



To se je spremenilo oktobra 1978, ko naju je sodelavec skupaj z drugimi prijatelji povabil na dan odprtih vrat brazilskega templja São Paulo. Na svoje stroške je najel več avtobusov, da je lahko prijatelje peljal v skoraj osemdeset kilometrov oddaljeni tempelj.

Ko je Elizabeth vstopila v krstilnico, je začutila nekaj, česar ni doživela še nikoli prej, nekaj, kar je kasneje prepoznala kot Svetega Duha. V srcu je občutila veliko radost. V tem trenutku je vedela, da je Cerkev prava in da je to Cerkev, kateri se želi pridružiti.

Podobno sem sam občutil na koncu dneva odprtih vrat, ko so nas pospremili v sobo za pečatenje in poučevali nauk o večnih družinah. Ta nauk se me je dotaknil. V poklicu sem bil uspešen, vendar sem v duši že dolgo občutil praznino. Nisem vedel, s čim bi to praznino izpolnil, vendar sem čutil, da je to nekako povezano z družino. Tam, v sobi za pečatenje, so se mi v mislih in srcu stvari začele postavljati na svoje mesto.

Čez nekaj dni so misijonarji ponovno stopili v stik z nama. Tokrat sva sporočilu prisluhnili z zanimanjem.

Starešini sta naju spodbudila, naj goreče moliva o resnici. Sklenil sem, da *bom* le tako molil. Vedel sem, da se brez pravega pričevanja ne morem zavezati, da se bom pridružil Cerkvi. Skrbelo me je, kako naj se približam nebeškemu Očetu in ga prosim za potrditev, hkrati pa sem bil prepričan, da mi bo odgovoril. Zaupal sem mu globoke želje svojega srca in ga prosil, naj me v svojem odgovoru navda z gotovostjo, da je pot, da se pridružim Cerkvi, prava.

Naslednji teden je na Nedeljski šoli za me-noj sedel prijatelj, ki naju je povabil v tempelj

na dan odprtih vrat. Nagnil se je k meni in mi začel govoriti. Besede, ki jih je izrekel, so mi natančno odgovorile to, za kar sem molil, da bi vedel. Nisem dvomil, da mi je nebeški Oče govoril preko njega. Takrat sem bil strog in trd človek, vendar se mi je srce omehčalo in začel sem jokati. Ko je prijatelj prenehal govoriti, je nama z ženo predlagal, naj se krstiva. Sprejela sva.

31. oktobra 1978, manj kot mesec dni po najinem doživetju v templju São Paulo, sva se krstila in bila potrjena. Naslednji dan sva se udeležila druge posvetitvene slovesnosti brazilskega templja São Paulo. Leto kasneje sva se s sinovoma vrnila v tempelj, kjer smo se pečatili kot družina. Vse tri priložnosti so bile čudovite nepozabne izkušnje. Te občutke sva z leti z rednim tempeljskim čaščenjem še poglobljala.

Osemindvajset let od dneva najinega krsta sva z ženo ponovno vstopila v brazilski tempelj São Paulo. Ravno sem bil poklican za tempeljskega predsednika. To, da sva hodila po hodnikih Gospodove hiše in znova občutila ganljiva občutja, ki so spodbudila najino spreobrnitev, je bilo za naju ganljivo doživetje.

Tempelj meni in moji ženi še vedno daje veliko sreče. Ko vidiva mlad par, ki vstopi v tempelj, da bi se pečatil kot večna družina, občutiva močno upanje.

Veliko ljudi po svetu je pripravljenih prisluhniti evangelijskemu sporočilu. Občutijo žejo, podobno tisti, ki sem jo občutil pred več kot tridesetimi leti. Tempelj in njegove uredbe so dovolj močne, da to žejo pogasijo in zapolnijo njihovo praznino. ■

Z MOJIM LETALOM JE BILO NEKAJ NAROBE

Nekoga večera, ko sem letalo, polno potnikov, vozil do vzletne steze, sem čutil, da je z letalskim upravljalnim sistemom nekaj narobe. Da bi potrdil svoj duhovni vtis, sem zapeljal s steze in napravil nekaj obratov za 360 stopinj. Nič ni bilo videti narobe.

Spraševal sem se: »Ali naj vzletim in potnike pravočasno pripeljem na cilj potovanja ali pa naj se vrnem na ploščad?« Vedel sem, da bi s tem povzročil precejšnjo zamudo. Vzletne steze so enosmerne. Moral bi počakati, da bi mi kontrola zračnega prometa pripravila prostor, da bi vozil proti prometnemu toku. Potem bi morali

počakati na ekipo za vzdrževanje letala, da bi letalo pregledala. Zamude bi lahko povzročile težave letalski družbi in potnikom, ki so se morali sestati z ljudmi ali ujeti naslednji let. Spraševal sem se tudi, kako bi se služba za vzdrževanje odzvala na moje poročilo, da je z letalom nekaj narobe, ko jim ne bi mogel reči drugega kot zgolj, da sem to močno začutil.

Kot pilot letala sem bil odgovoren za varnost, zato sem se odločil, da sledim svojemu občutku in se vrnem.

Ko smo se vrnili na ploščad, sem mehaniku povedal, da imam občutek, da je z letalom nekaj narobe, da pa

ne vem, kaj. Ni verjel, da bi bilo kaj narobe.

»Verjetno je bila samo mokra vozna steza,« je rekel. »Verjetno vam je na asfaltu spodrsavalo.« Kljub temu je privolil, da bo pogledal krmilni menjalnik na prednjem kolesu. Potem ko ga je pregledal, me je prosil, naj potnike izkrcam, da se bo z letalom odpravil na poskusno vožnjo.

Ko se je trideset minut kasneje vrnil, je bil zelo zaskrbljen. Med vožnjo je v presledkih slišal škrtajoč zvok. Ko je pri obračanju, zato da bi se vrnil na ploščad, zavrl, je izgubil nadzor nad letalom in skoraj zletel z vzletne steze.

Natančni pregled je pokazal, da so bile prejšnji večer zavore neustrezno vzdrževane. Ko bi po poletu z letalom pristajal, bi zavore odpovedale, jaz pa bi izgubil nadzor nad letalom.

Dali so mi drugo letalo in potnike sem s triurno zamudo varno pripeljal na cilj.

Vesel sem, da sem prisluhnil navdihu Duha. Vem, da nas bo Duh usmerjal, če si bomo prizadevali za Gospodovo vodstvo in prisluhnili navdihu, ki pride. ■

Craig Willie, Utah, ZDA

Spraševal sem se, kako bi se služba za vzdrževanje odzvala na moje poročilo, da je z letalom nekaj narobe, ko jim ne bi mogel reči drugega kot zgolj, da sem to močno začutil.



ODKRIVANJE RADOSTI V ŽIVLJENJU

Ob neki priložnosti sem brala govor, ki ga je na generalni konferenci povedal starešina Richard G. Scott iz zbora dvanajstih apostolov. Čeprav sem ta govor že slišala in prebrala, je ena besedna zveza pritegnila mojo pozornost in mi dala misliti.

Nekaj ur kasneje me je obiskal sin, ki je živel v stanovanju s prijatelji. zaključil je redni misijon in končal nekaj semestrov na fakulteti. Ni vedel, kaj naj študira in katero poklicno pot naj ubere. Ker je bil razočaran in je menil, da je zanj šola trenutno izguba časa in denarja, je študij začasno prekinil in se redno zaposlil.

Povedal mi je, da je eden od njegovih prijateljev predlagal, da bi šli za nekaj mesecev na kakšen otok na Bahamskem oziroma Karibskem otočju, se tam zaposlili in se zabavali. Sin je bil nad to možnostjo navdušen. Zlahka sem razumela, kako je takšna brezskrbna izkušnja za mladega fanta lahko mikavna.

Takrat pa sem se spomnila močnega sporočila starešine Scotta. V roke sem vzela *Ensign* in sinu prebrala naslednje: »Tu na zemlji ste z božanskim namenom. Ni, da bi se neskončno zabavali oziroma da bi nenehno iskali zgolj užitke. Tu ste, da bi bili preizkušeni, da bi se dokazali, zato da boste lahko prejeli dodatne blagoslove, ki jih ima Bog za vas.

Za to je potreben blažilni učinek potrpežljivosti.« (Finding Joy in Life, *Ensign*, maj 1996, str. 25)

Sin je brez besede vzel revijo, odšel in prebral ves govor. Kasneje je rekel le, da se na to otoško pustolovščino ne bo podal.

Čez nekaj časa se je vpisal na policijsko akademijo in ta pot ga je vodila, da je spoznal svojo bodočo ženo. Poročila sta se v arizonskem templju Mesa in danes vzgajata tri čudovite otroke. Leta 2010 je sin diplomiral in je »v življenju resnično našel radost«.

Sinova načrtovana pustolovščina

bi lahko bila čudovita izkušnja, po drugi strani pa bi lahko bila duhovno nevarna. Vsakič, ko pomislim na to izkušnjo, se me v srcu dotakne Duh.

Hvaležna sem za besede prerokov in da sem se po navdihu spomnila govora, ki mi je pomagal, da sem prejela vodstvo. Hvaležna sem tudi, da je sin prisluhnil Gospodovemu glasniku in dopustil, da je Duh vplival nanj, Vem, da številni blagoslovi in blage milosti pridejo takrat, ko prisluhnemo Odrešeniku in njegovim služabnikom ter sledimo njihovim naukom. ■

Karen Rockwood, Idaho, ZDA



Ko mi je sin povedal, da je eden od njegovih prijateljev predlagal, naj gredo za nekaj mesecev na Bahame ali na Karibe, kjer se bodo zabavali, sem se spomnila sporočila starešine Scotta.

IZKLOPLJENI TELEFON

Zmožem sva se marca 1997, ko sva živila v ruskem mestu Rostov na Donu, krstila v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Ko sem preučevala nauke Cerkve, sem prejela odgovore na svoja številna vprašanja. Zanimivo se je bilo učiti o načrtu odrešitve, vključno z izvajanjem krsta za mrtve. Presenečena sem bila, ko sem izvedela, da se lahko krstimo za svoje umrle prednike.

Eno leto po krstu nama je misijonski predsednik predlagal, naj se pripraviva na odhod v tempelj. Kot del teh priprav sva začela raziskovati družinsko rodoslovno drevo. Ko sem nekega dne razmišljala o tem delu, je zazvonil telefon. Bila je tašča. Prosila sem jo, če bi mi poslala seznam umrlih prednikov mojega moža. Bila je začudena in mi povedala, da krst za mrtve ni Kristusov nauk, ampak nekaj, kar so si izmislili mormoni. Ker nisem poznala svetopisemskih

odlomkov, ki bi ta nauk podprli, nisem vedela, kako naj ji odgovorim.

Ko sem razmišljala o tem, kaj naj odgovorim, se je telefonski klic prekinil. Kakšno minuto nisem vedela, kaj se je zgodilo. Odložila sem telefon in šla v spalnico. V roke sem vzela Novo zavezo, pokleknila k molitvi in nebeškega Očeta prosila, naj mi pokaže, kje naj najdem odgovor.

Na koncu molitve sem odprla Sveto pismo. Zdelo se mi je, kot da bi mi nekdo rekel, naj preberem devetindvajseti verz prav na tisti strani, kjer sem odprla. Odprla sem petnajsto poglavje Prvega pisma Korinčanom, ki govori o nauku krsta za mrtve.

Bila sem ganjena in presenečena, da mi je nebeški Oče prav v tistem trenutku odgovoril na molitev. To je bil čudovit občutek.

Močno sem premišljevala o tej izkušnji, ko je nenadoma spet zazvonil telefon. Bila je tašča, ki me je vprašala, zakaj se je telefonski klic prekinil. Rekla sem ji, da ne vem, nakar pa sem jo prosila, naj odpre Sveto pismo in prebere Prvo pismo Korinčanom 15:29.

Nekaj dni kasneje je bil na moji mizi seznam umrlih prednikov. Tašča je svetopisemski odlomek prebrala in sedaj verjame, da je Odrešenik preko apostola Pavla učil nauk krsta za mrtve.

Bog je tistim, ki opravljajo to odkupitveno delo, obljubil velike blagoslove. Vem, da je to res. ■

Seda Meliksetyan, Armenija



Tašča mi je rekla, da krst za mrtve ni Kristusov nauk, ampak prej nekaj, kar so si izmislili mormoni.

KJE LAHKO DOBIM TAKŠNO REVIJO?

Ko smo z družino potovali iz Nevade na Aljasko, sem se začela pogovarjati z visoko, privlačno, prijazno žensko, ki je sedela na sosednjem sedežu ob prehodu.

Vprašala me je, kam sem namenjena. Povedala sem ji, da se odpravljamo v Juneau na Aljaski, kjer bomo obiskali sina in njegovo družino. Povedala mi je, da je iz Las Vegasa. Nato je čustveno dodala, da se odpravlja v Juneau na obisk k moževim sorodnikom, kjer bo za njenega moža, s katerim je bila poročena dvajset let, potekala pogrebna svečanost. Nedavno je umrl za rakom.

Ozrla sem se k njej in pomislila, kako srečna sem, da poznam načrt odrešitve in da sem tempeljska delavka v templju Las Vegas v Nevadi. Spraševala sem se, kaj naj storim za to žensko, da bi ji pomagala, da bi se počutila bolje.

Nenadoma sem se zelo jasno spomnila besed preroka Josepha Smitha, ki sem jih izročila sestram v Društvu za pomoč. Ko je ustanovil Društvo za pomoč, je dejal, da bodo sestre »pohitele na pomoč tujcem, na ranjeno srce obupanih bodo zlile olje in vino, brisale solze sirotam in razveselile srce vdovam« (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, str. 452).



Spraševala sem se, kako naj to žensko, ki ji je nedavno umrl mož, v duši razvedrim.

Ponovno sem se ozrla k njej. Videla sem tujko v stiski, vdovo z ranjenim srcem. Spomnila sem se, da sem prej tistega dne brala julijsko številko revije *Ensign* iz leta 2011. Vsebovala je nekaj povzdigujočih člankov, glede katerih sem menila, da bi jo lahko spodbudili in potolažili.

Zbrala sem pogum, odprla revijo na strani, kjer je bil tak članek, in jo prosila, naj ga prebere. Natančno sem jo opazovala in bila presenečena, ker je pozorno prebrala čisto vsako vrstico. Ko je končala, je prebrala še en članek.

Očitno se jo je nekaj, kar je prebrala,

v srcu dotaknilo. Revijo si je tesno privila na prsi, potem pa si je obrisala solzne oči.

»Kje lahko dobim takšno revijo?« me je vprašala. Rekla sem ji, da jo lahko obdrži. Potem je z branjem nadaljevala.

Ko smo prispeli v Juneau, me je prišla za roko, se mi zazrla naravnost v oči in rekla: »Hvala!«

Iz te izkušnje sem se naučila veliko lekcijo. Obdajajo nas tujci z ranjenim srcem, ki potrebujejo prijazno spodbudno besedo in ki morajo vedeti to, kar vemo sveti iz poslednjih dni. ■

Sharon Rather, Nevada, ZDA

*Včasih se morate zaradi
nečesa boljšega odpovedati
nečemu, kar je dobro.*

IZBERITE TISTO, KAR JE **boljše**

Matthew D. Flitton

Cerkvene revije

Zoltán Szücs iz mesta Szeged na Madžarskem je nekega dne svojega kajakaškega trenerja presenetil z obvestilom, da se ne bo udeležil tekmovanja v Nemčiji.

»Sovpadalo je z dnem mojega krsta, zato sem rekel ne,« je rekel Zoltán.

Takrat sedemnajstletni Zoltán je v kajakaštvu zmagal na številnih tekmovanjih. Na Madžarskem je to priljubljen šport in Zoltán je bil dober – dovolj dober, da se mu je odprla dejanska možnost za poklicno kariero. Poleg tega, da se je Zoltán odločil izpustiti zgolj eno tekmovanje, se je kajakaštvu kmalu povsem odpovedal. Na voljo je imel nekaj boljšega.

Kajakaštvo je bilo za Zoltána dobro. V vseh letih, ko je vadil s trenerjem, se je naučil samoobvladovanja, poslušnosti in trdega dela. Zoltán se je prav tako naučil, da se mora izogibati škodljivim substancam in navadam, ki bi mu pri nastopih škodoval. To ni bilo lahko življenje; bil je osamljen in kariera bi mu vzela še več časa. Poklicni kajakaši trenirajo dvanajst ur na dan in morajo tekmovali ob nedeljah.

»Kajakaštvo mi je vzelo skoraj ves čas,« pravi Zoltán. »Bil sem fanatičen. V življenju sem zaradi tega zamudil veliko stvari.«

Zoltán se je zato odločil, da se ne bo mogel posvetiti obojemu, evangeliju in kajakaštvu. Trenerju je leta 2004 povedal, da se s kajakaštvom ne bo več ukvarjal.

V začetku tistega leta so misijonarji pričeli poučevati Zoltánovo mater. On pri lekcijah ni sodeloval. Ko ga je mati povabila, naj se udeleži njenega krsta, je privolil s težkim srcem. Toda v srcu ga je ganilo to, kar je občutil, čim je vstopil v cerkev. Zoltán je pristal na to, da se bo z misijonarji sestal, delno tudi iz razloga, ker se je z njimi lahko poistovetil.

»Misijonarji so bili zanimivi, ker so bili normalni ljudje, ki pa so živeli po visokih merilih,« je rekel.

Zoltán je zato, ker je že kot kajakaš živel po visokih merilih, zlahka uvidel vrednost, ki jo vsebujejo evangelijski nauki. Dva meseca kasneje se je krstil.

Sprva je mislil, da bo s kajakaštvom lahko nadaljeval, s tem da ob nedeljah ne bi tekmoval. Toda ker je takšne vrste

človek, ki je povsem predan dejavnosti oziroma poti, za katero se odloči, se je kajakaštvu odpovedal povsem.

Po krstu je poskusil kajakaštvo opravljati kot hobi. Trener ga je po tistem prosil, če bi zato, ker ne bo tekmoval, pomagal pri poučevanju drugih in pri organizaciji izletov. Toda ni se hotel predati kajakaštvu – ali kateri drugi dejavnosti, ki bi ga ovirala na njegovi poti učenca – življenju po evangeliju.

Zoltán je svoje veslo zato odložil in se posvetil cerkvenemu služenju s podobno odločitvijo, kot jo je sprejel predsednik Howard W. Hunter (1907 - 1995), ko se je poročil. Predsednik Hunter je bil priznan glasbenik, ki je znal igrati na številna glasbila. Ob večerih je igral v orkestru, toda življenjski slog njegovih družabnikov je bil v nasprotju z evangelijskimi merili. Predsednik Hunter je zato glasbila odložil in nanje zaigral le še ob družinskih priložnostih kot spremljava petju.¹

Zoltán kajakaštvo pogreša, a spoznal je, da bi, če bi v tem športu nadaljeval, ljubezen do kajakaštva močno tekmovala in morebiti celo premagala njegovo ljubezen do Gospoda.



Zoltán Szücs iz mesta Szeged na Madžarskem se je odpovedal kajakaštvu, da bi imel več časa za evangelij.



Taisto načelo velja za katero koli dejavnost, ki nas oddaljuje od tega, kar Bog želi, da postanemo. Za vsakogar je bolje, da v življenju nima določenih stvari – četudi so dobre – kot pa da bi zanje tvegali večno življenje.

»Cerkev je postala moje življenje,« pravi Zoltán. »Ker sem vedel, da od kajakaštva ne bi mogel živeti, če sem hotel biti dejaven, in da bi bilo zgolj hobi, sem se mu zlahka odpovedal. Namesto tega sem se hotel osredotočiti na nebeškega Očeta.«

Zoltán se je preučevanja evangelija lotil z enako vnemo, kot jo vnese v vse, česar se loti. Postavil si je cilj, da bo šel na misijon. Hotel je ostati v svoji državi in poučevati.

Služil je na Madžarskem in sedaj je v srednji šoli učitelj angleščine. Evangelij še vedno postavlja na prvo mesto. »Nekaterim stvarim se moramo odpovedati, ker se vrivajo pred Boga,« je rekel. »Slabim stvarim se je lahko odpovedati po tem, ko vemo, da se jim moramo. Pogosto se ne zavemo, da bi se morali zaradi nečesa boljšega odpovedati nečemu, kar je dobro. Mislimo, da se nam nečemu, če ni slabo, ni treba odpovedati, in da bomo obenem še vedno sledili Božjem načrtu.« Toda Zoltán ve, da se moramo odpovedati tudi dobremu, če nas ovira pri tem, da bi sledili načrtu, ki ga ima za nas Bog. ■

OPOMBA

1. Gl. Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), str. 81.

»Kako naj prijatelju razložim, da je kršitev zakona čistosti slaba zamisel?«

Nebeški Oče želi, da bi bili srečni in vredni njegovega Duha, zato nam daje zapovedi, da bi nam s tem, ko nam daje primerne omejitve, pomagal, da bi ostali čisti v mislih, besedah in dejanjih. Zakon čistosti pomaga, da se moč stvarjenja življenja ohrani znotraj družine. Eden od razlogov, da zapoveduje, da smeta moč stvaritve življenja uporabiti zgolj mož in žena, je v tem, da »imajo otroci pravico, da se rodijo znotraj družine«¹.

Prijatelju lahko podarite knjižico *Za moč mladih*. Ponuja veliko razlogov za to, zakaj je dobro, da se držimo Zakona čistosti. »S spolno čistostjo se pripraviš, da boš v templju sklenil svete zaveze in jih spolnjeval. Pripraviš se na to, da boš ustvaril trdno družino in da bodo otroci prišli na svet kot del večne in ljubeče družine. Zaščitiš se pred duhovnimi in čustvenimi ranami, ki nastanejo zaradi spolne intimne izven zakonske zveze. Zavaruješ se tudi pred škodljivimi boleznimi. Če ostaneš spolno čist, ti bo to pomagalo, da boš bolj samozavesten in resnično srečen, zaradi česar boš sedaj in v prihodnosti bolj sposoben sprejemati dobre odločitve.«²

Tempelj



Nebeški Oče ima za vse nas pripravljen božanski namen in ta namen lahko v polnosti izpolnimo v templju. Moramo biti vredni, da bomo lahko vstopili v tempelj, kjer se naša družina lahko pečati za večnost. Spet bomo živeli z nebeškim

Očetom, najpomembneje pa je, da bomo imeli neskončno radost, katere nevredni ne morejo imeti.

Alofa M., 18 let, Samoa

Zakonska zveza in družina



K spolni čistosti se nas spodbuja zato, da bi bili vredni templja in spolnjevali svete zapovedi. Če živimo po zakonu čistosti,

bomo v prihodnosti lahko ustvarili trdno zakonsko zvezo in družino. Satan nas nenehno preizkuša, vendar z molitvijo, svetimi spisi in dobrimi prijatelji to lahko premagamo.

Resty M., 16 let, Filipini

Negativne posledice

Kršitev zakona čistosti prinese veliko negativnih posledic, vendar se o vseh teh ne poučimo pri pouku zdravstvene vzgoje. Kršitev zakona čistosti lahko iz vašega življenja prežene Duha, prizanane vaše bližnje in vas navda z negativnimi občutki glede sebe. Predlagam, da si pogledate video iz sklopa Mormon Messages z naslovom »Chastity: What are the limits?« [youth.lds.org v angleščini, portugalsščini in španščini].

Matthew T., 17 let, Utah, ZDA

Čistost in spoštovanje

Če se držimo zakona čistosti, s tem ostajamo čisti pred Bogom, se spoštujemo in pripomoremo k temu, da nas spoštujejo tudi drugi. Če spolnujemo zakon čistosti, s tem pokažemo, da smo otroci Boga in da spoštujemo njegova merila. Izognili se bomo obžalovanjem. Kadar smo poslušni nebeškemu očetu, še posebej kar se tiče tega zakona, bomo v življenju srečnejši tako tu na zemlji kot v prihodnjem svetu.

Alyana G., 19, Filipini

Odgovori so namenjeni v pomoč in uvid, niso pa izjave o cerkvenem nauku.

Sveti dar

Če bomo dar ustvarjanja življenja jemali zlahka, bomo ta dragoceni Božji dar obravnavali kot nekaj povsem vsakdanjega. Ko nekoga obdarujemo, nam to ne da dobrega občutka, če obdarovanec misli, da darilo ni nič posebnega. Ustvarjanje življenja moramo vedno jemati za sveto; vsi smo vendar Božji templji in moramo ostati čisti in neokrnjeni, prav kakor tempelj.

Jaron Z., 15 let, Idaho, ZDA

Sveti Duh nas spremlja



Če ostanete čisti greha, boste veliko bolj srečni in blagoslovljeni. Naše telo je kot tempelj, Sveti Duh pa »ne prebiva v nesvetih templjih« (Al 7:21). Če torej ostanemo čisti greha, Sveti Duh lahko biva v nas.

Maryann P., 14 let, Arkansas, ZDA

Pomembna vprašanja

Na prijateljevo vprašanje odgovorite z nekaj vprašanji: »Kaj če bi te sedaj opazoval tvoj bodoči mož (žena)?« Vsi ljudje, za katere sem slišal, da so prekršili zakon čistosti, so to obžalovali. »Kaj če te tvoj bodoči otrok vpraša, če si prekršil zakon čistosti?« Tvoji prijatelji se morajo poučiti o pomembnosti zakona čistosti sedaj, preden jim to vprašanje postavi sin ali hčerka. Zato, da bi lahko imeli srečno in zdravo življenje brez krivde, če bi prekršili ta sveti zakon, morate ostati čisti in neokrnjeni neomadeževani.

Robyn K., 13 let, Utah, ZDA

Krepost in čistost



Gospod se radosti nad krepostjo in čistostjo in vse bi se moralo zgoditi ob svojem času. Zakon čistosti je Božja zapoved.

Molitev in bližina Duha sta popolna kombinacija, zaradi katere spoznamo, da je čistost blagoslov.

Selene R., 18 let, Nikaragva

Znotraj zakonske zveze

Prijatelju bi rad pojasnil, da je kršitev zakona čistosti slaba zamisel, ker je moč ustvarjanja življenja namenjena zgolj zakonsko poročenim parom. Če prekršimo zakon čistosti, v življenju izgubimo Svetega Duha.

Augustina A., 15 let, Gana

OPOMBE

1. Družina: Razglas svetu, *Liahona*, nov. 2010, str. 129.
2. *Za moč mladih* (knjižica, 2011), str. 35.



KRŠITEV ZAKONA ČISTOSTI POVZROČA HUDO GORJE

»Gospod dovoli, da mož in žena v trajni

zakonski zvezi udejanjita sveto moč stvarjenja življenja, in sicer v vsej sijajnosti in lepoti slednjega znotraj meja, ki jih je določil. [...]

Vendar pa Gospod tovrstno intimo izven trajne zavezezakonske zveze prepoveduje, ker spodkopava njegove namene. Znotraj svete zaveze zakonske zveze je takšna intimen odnos del njegovega načrta. Če kdo to intimo doživi drugače, je to v nasprotju z Božjo voljo. To povroči resno čustveno in duhovno gorje. Četudi vpletena takrat teh posledic tisti trenutek še ne vidita, jih bosta kasneje. Spolna nemoralnost ustvarja prepreko za vpliv Svetega Duha.«

Starešina Richard G. Scott iz zbora dvanajstih apostolov, *Making the Right Choices, Ensign*, nov. 1994, str. 38.

VPRAŠANJE, KI SLEDI

»Kaj naj storim, če bi v šoli pogovor nanesel na témo, ki nasprotuje evangelijskim naukom, kot je na primer splav?«

Svoj odgovor pošljite do 15. maja na liahona@ldschurch.org ali po elektronski pošti na:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti priredimo.

V elektronsko pošto ali pošto pismo vključite naslednje podatke in dovoljenje: prvič, ime in priimek, drugič, rojstni datum, tretjič, ime veje oziroma oddelka, četrtič, ime kola oziroma krožja, petič, svoje pisno dovoljenje in če še niste polnoletni pisno dovoljenje vaših staršev (elektronska pošta je dovolj) za objavo vašega odgovora in fotografije z visoko ločljivostjo.



predsednik
Thomas S. Monson

KAKO SLUŽITI V DUHOVNIŠKIH POKLICIH

Ali ste kdaj premišljevali o vrednosti človeških duš? Ste se kdaj spraševali o **zmožnostih**, ki so v vsakem izmed nas?

Nekoč sem se udeležil kolske konference, na kateri je moj nekdanji kolski predsednik Paul C. Child Nauk in Zaveze odprl pri 18 razdelku in začel brati: »Pomni, **vrednost duš** je velika v Božjih očeh!« (10. v.)

Predsednik Child je nato vprašal: »Kolikšna je vrednost človeške duše?« Za odgovor se ni obrnil na škofa, niti kolskega predsednika ali visokega svetovalca. Namesto tega se je obrnil na predsednika zbora starešin.

Začudeni mož je bil tiho, kar se je zdelo kot cela večnost, nato pa je izjavil: »Vrednost človeške duše je njena **sposobnost, da postane kakor Bog.**«

Vsi prisotni so se nad tem odgovorom zamislili. Predsednik Child je

nadaljeval s svojim sporočilom, jaz pa sem premišljeval o tem navdihnjenem odgovoru.

Z Očetovim sporočilom **doseči, učiti, dotakniti se** dragocenih duš, ki jih je na to pripravil, je velikanska naloga. Uspeh le redko pride zlahka. Ponavadi pred tem nastopijo **solze, preizkušnje, zaupanje in pričevanje.**

Božji služabniki najdejo uteho v Učiteljevem zgledu: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28:20) Ta veličastna obljuba bo vam, bratje Aronovega duhovništva, ki ste poklicani na vodilne položaje v zboru diakonov, učiteljev in duhovnikov, dala moči. Spodbudila vas bo pri vaših pripravah na misijon. Tolažila vas bo v tistih trenutkih razočaranja, ki doletijo vse nas.

Gospod je dejal, da **bi morali biti neutrudni v dobrih delih**, kajti polagamo temelj velikega dela. In iz majhnega izhaja to, kar je veliko.

Gospod od nas zahteva srce in voljan um (gl. NaZ 64:33–34). **Trajna vera, nenehno zaupanje in goreča želja** so bile vedno lastnosti tistih, ki Bogu služijo z vsem srcem.

Če kateri brat v dosegu mojega glasu čuti, da ni pripravljen, celo da ni sposoben odgovoriti na klic k služenju, k odrekanju zato, da bi blagoslovil življenja drugih, si zapomnite to resnico: »**Kogar Bog pokliče, Bog usposobi.**« ■

Iz govora na spomladanski generalni konferenci aprila 1987

KAKO TO UDEJANJATE?

»To, da vem, da je Bog na moji strani, mi pomaga, da si zapomnim, zakaj grem na misijon: da bi služil Gospodu in druge pripeljal k Odršeniku Jezusu Kristusu. Vem, da mi ne bo naložil ničesar, česar na misijonu ne bi mogel storiti.«

Dilan M., Utah, ZDA

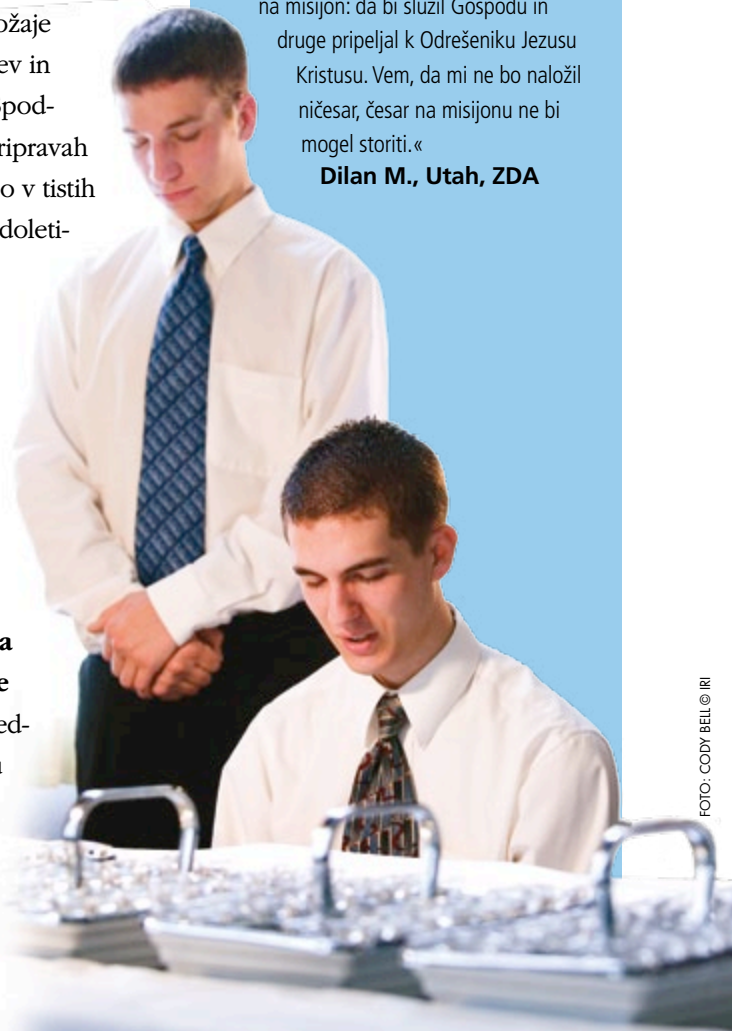


FOTO: CODY BELL © IRI

POSVETUJ SE Z GOSPODOM

Ko mi je bilo petnajst let, mi je bila všeč sošolka iz mojega razreda in sem hotel z njo na zmenek. Bila je privlačna, a sem se spraševal, če je prav, da jo povabim ven, preden dopolnim šestnajst let. Spomnil sem se odlomka iz Almove knjige 37:37, ki pravi: »Posvetuj se z Gospodom v vseh svojih dejanjih in usmerjal te bo v dobro.« Tako sem tudi storil. Veliko dni sem molil in čakal na Gospodov odgovor, preden sem sprejel odločitev.

Nekega dne me je v cerkvi škof poklical v pisarno in me prosil, da bi imel naslednjo nedeljo govor. Uganite, kakšna je bila téma! Ne hodi na zmenke, dokler ne dopolniš vsaj šestnajst let. Začutil sem, da je to Gospodov odgovor meni in da je rekel ne. Kako naj bi poučeval o nečem, česar se sam ne bi držal?

Ker sem se posvetoval z Gospodom, sem lahko spoznal, kakšna je njegova volja glede mojega življenja, in se obenem rešil skušnjave. Vem, da nam bo Gospod, če se bomo z njim posvetovali, razodel svojo voljo, zaradi česar bomo zelo blagoslovljeni.

Eduardo Oliveira,
Ceará, Brazilja

MOJ NAJLJUBŠI VERZ IZ SVETIH SPISOV NAUK IN ZAVEZE 24:8

Zaradi tega odlomka iz svetih spisov se počutim dobro, kadar grem skozi preizkušnje, saj pravi, da bo Gospod z menoj vse do konca dni. To razumem tako, da bo nebeški Oče, če ga bom iskal, z menoj vse do konca mojega življenja.

Alex Ortiz, Nuevo Casas Grandes, Mehika



MOČ ODKUPNE DARITVE

Ko so me misijonarji poučevali, so bile glavne téme njihovih lekcij vedno o Jezusu Kristusu in njegovi odkupni daritvi. Razložili so mi, da je odkupna daritev darilo Jezusa Kristusa vsakomur od nas. To je darilo, ki ga lahko uporabimo v vsakdanjem življenju, če se soočamo s preizkušnjami ali če grešimo. Moč odkupne daritve povzdiguje, zdravi in nam pomaga, da se vrnemo

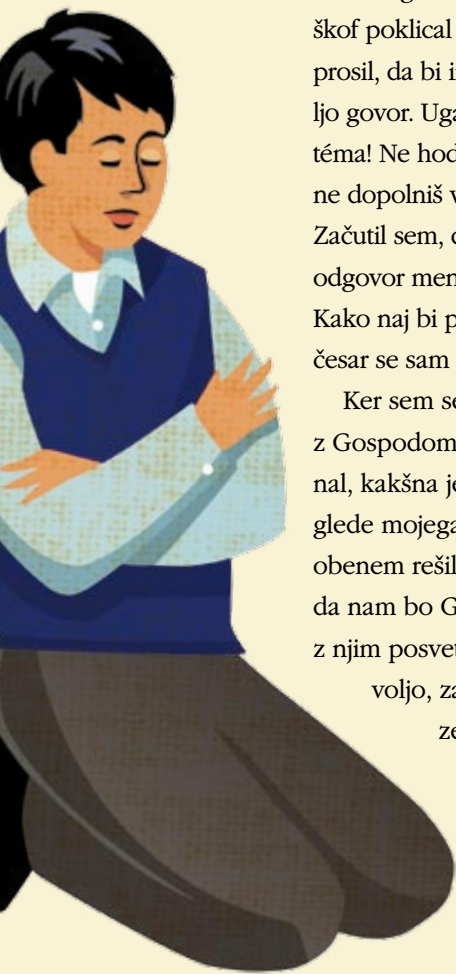
na ozko in tesno pot, ki vodi v večno življenje.

Ko so misijonarji to povedali, me je obšel močan občutek, ki mi je pričeval, da je to resnica, in zato sem se odločil pridružiti Cerkvi.

Kasneje sem se odločil oditi na misijon, saj sem hotel drugim pomagati, da bi izvedeli za ta čudoviti dar. S tem, ko sem učil o odkupni daritvi, sem videl, kako so se drugi spremenili in zaživel na novo. Nastopila je popolna sprememba, ne zgolj zato, ker bi o odkupni daritvi slišal, ampak tudi, ker sem jo v življenju udeležil.

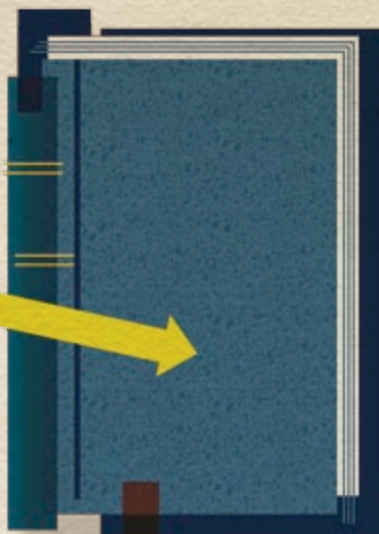
Vem, da je odkupna daritev resnična. Kadar v svoje življenje priključimo njen vpliv, se vse uredi ne glede na okoliščine, s katerimi se soočamo, in občutimo radost.

Iloriti Taburuea, Kiribati





Sveto pismo



Mormonova knjiga

ZAKAJ IMAMO MORMONOVO KNJIGO

Nekateri vas bodo vprašali, zakaj potrebujemo Mormonovo knjigo, ko imamo že Sveto pismo. Dejansko je Jezus Kristus pričeval, da se bo to zgodilo (gl. 2 Ne 29:3). Veliko je razlogov, zakaj je Mormonova knjiga pomembna za današnje dni (npr. gl. 2 Ne 29:7–11). Sledi le nekaj razlogov, zakaj je nujno potrebna.

Še ena priča o Jezusu Kristusu

Sveti spisi nam kažejo vzorec tega, da v Kristusovi Cerkvi resnico uva-jamo z veliko pričami. Mormonova knjiga je poleg Svetega pisma druga priča o Kristusu. Starešina Mark E. Peteren (1900 - 1984) iz zbora dva-najstih apostolov je nekoč rekel:



DVE PRIČI

»Sveto pismo je ena priča Jezusa Kristusa; Mormonova knjiga je druga. Zakaj je ta druga priča tako pomembna? V pomoč vam bo lahko naslednji opis: Koliko ravnih črt lahko narišete skozi eno točko na papirju? Odgovor je neskončno. Za trenutek si predstavljajte, da ta točka predstavlja Sveto pismo in da na stotine ravnih črt, ki jih potegnemo skozi jo, predstavlja različne razlage Svetega pisma in da vsaka od teh razlag predstavlja drugačno cerkev.

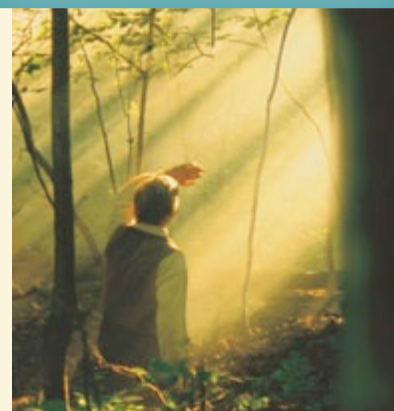
Toda kaj se zgodi, če je na tem papirju še ena točka, ki predstavlja Mormonovo knjigo? Koliko ravnih črt bi lahko potegnili med tema dvema točkama: Svetim pismom in Mormonovo knjigo? Samo eno. Pričevanje dveh prič lahko vzdrži samo ena razlaga.

Mormonova knjiga se znova in znova izkaže za potrjujočo, razlagalno in povezo-valno pričo o naukih, katere uči Sveto pismo.«

Starešina Tad R. Callister iz predsedstva sedemdeseterih, The Book of Mormon – a Book from God, Liahona, nov. 2011, str. 75.



VKLJUČITE SE V POGOVOR



Aprila se boste v duhovniških zborih in pri Mladenkah ter v razredih Nedeljske šole (če ima vaš oddelek ali veja nove lekcije v vašem jeziku) učili o odpadu in obnovi. To, da je na dan prišla Mormonova knjiga, predstavlja pomemben del obnove. Po branju tega članka premislite, kako se vam je življenje spremenilo, ker imate Mormonovo knjigo. V dnevnik lahko zapišete, kaj ob tem občutite, in premislite, da bi o tem spregovorili drugim, tako da pričujete doma, v cerkvi ali na družbenih omrežjih.

»Glavni razlog za to, zakaj imamo Mormonovo knjigo, je, da se s pričevanjem dveh ali treh prič potrdi dokaz o vseh treh. (gl. 2 Kor. 13:1) Imamo Sveto pismo, imamo pa tudi Mormonovo knjigo. Tvorita dva glasova – dve zbirki svetih spisov – dveh povsem ločenih stadoravnih ljudstev, ki sta pričevali o božanski naravi Gospoda Jezusa Kristusa.«¹ Predsednik Ezra Taft Benson (1899 – 1994) je dodal: »Ne smemo pozabiti, da je Mormonovo knjigo Gospod sam priskrbel kot svojo glavno pričo.«²

Polnost evangelija

Vemo, da so bile sčasoma »preproste in dragocene reči [...] iz Svetega pisma] odvzete« (1 Ne 13:40). Mormonova knjiga pojasni Kristusov nauk in na zemljo še enkrat prinese polnost evangelija (gl. 1 Ne 13:38–41). Na primer, zaradi Mormonove knjige vemo, da je potrebno krščevati s potopitvijo (gl. 3 Ne 11:26) in da se majhnim otrokom ni potrebno krstiti (gl. Mor 8:4–26).

Osrednja v obnovljeni Cerkvi

Joseph Smith je pričeval, da je Mormonova knjiga »sklepnik naše vere«³. Ker to vemo, se nam ne zdi naključno, da je bila Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni ustanovljena 6. aprila 1830, zgolj enajst dni po tem, ko je

bila 26. marca 1830 Mormonova knjiga prvič na voljo v javni prodaji. Cerkev ni bila ustanovljena, dokler ni bil njenim članom na voljo njen sklepnik.

Blagoslov v življenju

Glede Mormonove knjige je Joseph Smith učil, da »bo človek prišel Bogu bližje, če se bo držal njenih navodil, kot s katero koli drugo knjigo«⁴. Ima moč spreminjati življenje, vključno z vašim in življenjem tistih, ki jim boste Mormonovo knjigo podarili. Predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, je pričeval: »Učinek Mormonove knjige na vašo osebnost, moč in pogum, da bi bili Božja priča, je zanesljiv. Nauk in primeri hrabrosti v tej knjigi vas bodo pozvignili, vodili in vam dali pogum. [...] Če boste Mormonovo knjigo preučevali v duhu, boste bolj verovali v Boga Očeta in njegovega ljubljene Sina in v njegov evangelij. Bolj boste verjeli v Božje preroke, starodavne in sedajšnje. [...] Bogu vas bo približala bolj kot katera koli druga knjiga. Življenje lahko spremeni na bolje.«⁵ ■

OPOMBE

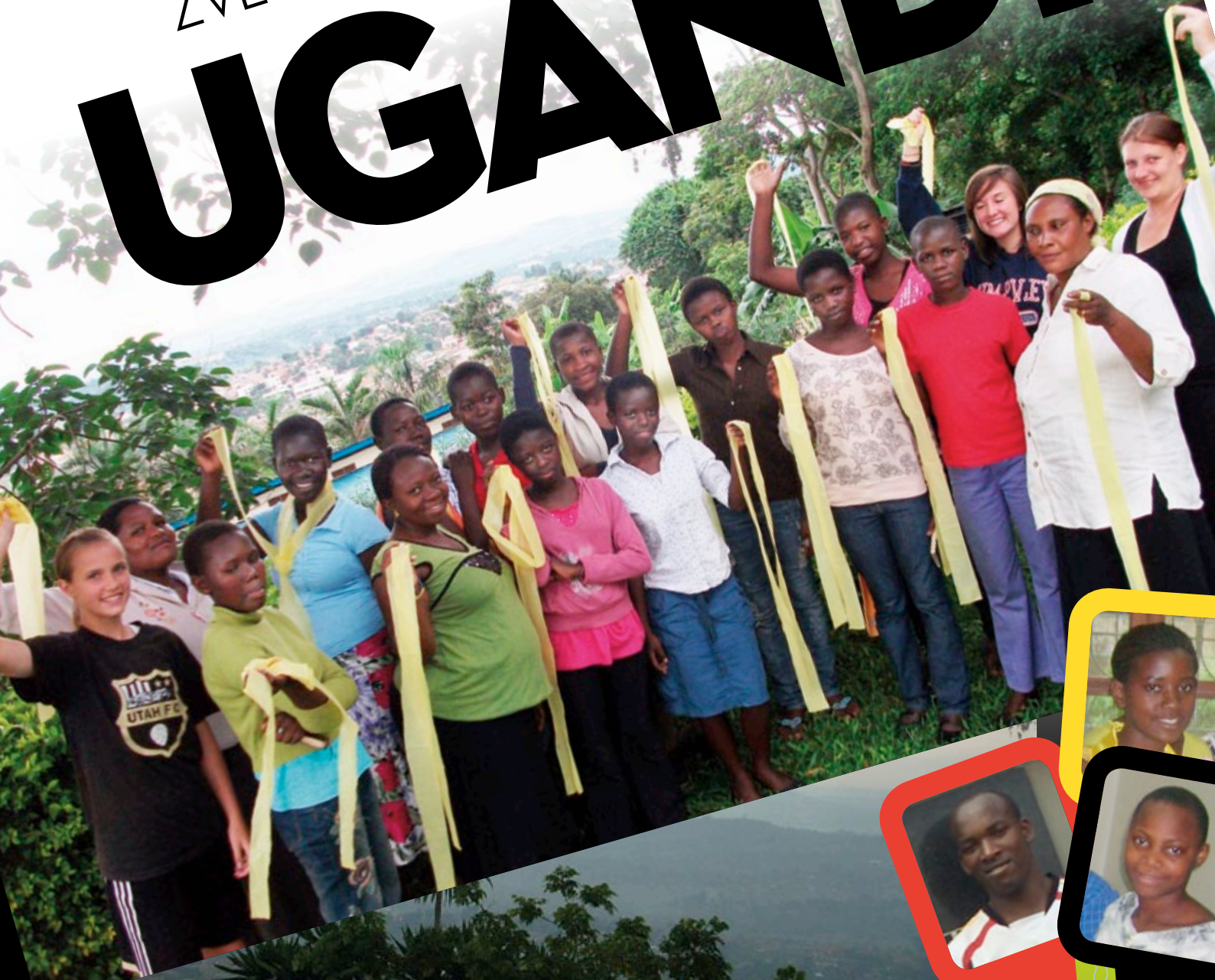
1. Mark E. Petersen, Evidence of Things Not Seen, *Ensign*, maj 1978, str. 63.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), str. 204.
3. Joseph Smith v Uvodu v Mormonovo knjigo.
4. Joseph Smith v Uvodu v Mormonovo knjigo.
5. Henry B. Eyring, A Witness, *Liahona*, nov. 2011, str. 69–70.



**RAST V PLODNI
ZEMLJI:
ZVESTI MLADI V**

Cindy Smith

UGANDI



Kadar mladi v Ugandi sprejmejo in živijo evangelij Jezusa Kristusa, vidijo, kako upanje in vera rasteta povsod okrog njih.

V osrčju vzhodne Afrike je čudovita država Uganda blagoslovljena z neskončnimi planjavami sladkornega trsa in bananovcev – in z mladino, ki je pripravljena sprejeti in živeti evangelij Jezusa Kristusa.

Prvi kol v Ugandi je bil ustanovljen leta 2010. Cerkev hitro raste, v vsakem oddelku in veji pa je veliko mladenk in mladeničev.

Dvignimo prapor, bodimo zgled

V nekem oddelku so mladenke navdihnili nauki sestre Elaine S. Dalton, generalne predsednice Mladenk, glede kreposti: »Sedaj je čas za vsako od nas, da vstanemo in svetu razprostrimo prapor ter jim kličemo, naj se vrnejo h kreposti.«¹ Mladienke so se povzpele na hrib nad mestom in dvignile zlate prapore, ki so predstavljali zaobljubo, da bodo zgled kreposti. Skupaj so zapele hvalnico Na vrhu gore (*HO*, str. 30).

Te Mladienke so dvignile svoje lastno merilo pravičnosti. Njihova poslušnost je okrepila njihovo pričevanje in vplivala na druge. Sestra Dalton je rekla: »Nikdar ne podcenjujte moči svojega pravičnega vpliva.«² In prav

kakor prapor tudi zgled teh mladenk v vetru plapolja pred celim svetom.

Sandra tako kot veliko mladenk v Ugandi hodi v cerkev dlje kot kilometer in pol, kjer ob petkih pomaga počistiti zgradbo za bogoslužje, ob nedeljah pa se udeležuje Seminarja. Med tednom vstaja pred peto uro zjutraj, bere šolske učbenike, nato gre peš v šolo, domov pa se vrne po šesti uri zvečer. Zaradi finančnih težav eno leto ni hodila v šolo, vendar se z izzivi sooča s pozitivnim pristopom: »Evangelij mi je resnično pomagal, da sem ostala trdna in neomajna.«

Sandra

FOTO: CINDY SMITH





Zgoraj: Mladi so se zbrali na kolskem ognjišču.

Zgoraj: Susan (v sredini), begunka v Ugandi, je našla mir v evangeliju in brate in sestre ter druge otroke pripeljala v cerkev.

Na sredini: Mladenke v tem oddelku rade izpolnjujejo knjižico Osebni napredek.

Desno: Dennis se je odrekel mestu v profesionalni nogometni ekipi, da bi lahko pridigal evangelij. Skupaj z mladeniči v zboru duhovnikov so se žrtvovali in premagali izzive, da bi lahko odšli na misijon.

Sandra je edina članica Cerkve v njeni ožji družini, vendar njeni starši njeno cerkveno udejstvovanje podpirajo, na primer ko je oddelek pomagal čistiti krajevno sirotišnico. Njena družina vidi, kako ji evangelij pomaga, da je močna tudi, kadar se sooča z nerazrešenimi težavami. Ko Sandra pomisli, od kje ta moč prihaja, pove: »Ko grem v cerkev, čutim, da si nadenem Božji oklep.« (gl. Ef 6:11–17)

Nedavna spreobrnjenka Susan ima Cerkev rada. Prihaja iz južnega Sudana, njena družina pa je zaradi pomanjkanja prebežala v Ugando, kjer so bili blagosovljeni, ker so jih obiskali misijonarji. Kot begunka je v evangeliju našla mir in zaščito. Ob nedeljah v Cerkev pripelje svoje brate in sestre, prav tako pa tudi do deset drugih otrok, ki niso člani Cerkve. Po nepričakovani smrti družinskega člana se je vrnila v južni Sudan, kjer čaka na to, da bo Cerkev ustanovljena v njenem kraju. Tako Susan kot Sandra se soočata z izzivi, vendar se zanašata na Boga in sta deležni sadov, ki jih prinaša življenje po evangeliju Jezusa Kristusa (gl. Al 32:6–8, 43).

Žrtvovanje zaradi misijona

Fantje v Ugandi začno z igranjem nogometa kot majhni otroci, za žogo pa uporabljajo tesno zvezane vejičice. Dennis je že od rosnih let nadarjen za ta šport in njegova srednja šola mu je dala štipendijo, da bi igral za njihovo





ekipo. Po zaključeni srednji šoli mu je profesionalna ekipa ponudila plačilo, stanovanje in članstvo v klubu. Dennisu so se sanje uresničile, a je vedel, da bi lahko prišle navzkriž z njegovimi načrti, da bi šel kasneje istega leta na misijon.



Dennis si je tako močno želel, da bi storil, kar od njega želi nebeški Oče, da ni hotel biti niti skušan, da bi ostal v ekipi, ko bi prišel čas za njegov odhod na misijon. Veliko ljudi je dvomilo v njegovo odločitev, a Dennis je prepričan, da se je odločil prav – glede sebe in drugih. »Moja mlajša brata in sestra so se ravnokar krstili,« je povedal. »Nikdar si nisem mislil, da bo sestra prisluhnila evangeliju. Ko vidim, kako Bog v moji družini dela čudeže, me to navdaja s svetlim upanjem na prihodnost.«

V Dennisovem oddelku mladeniči vsak teden preučujejo priročnik *Pridigajte moj evangelij*. Postali so kakor ekipa, ki tesno sodeluje z rednimi misijonarji, in na nedeljske sestanke in druge dejavnosti, vključno

s košarko in nogometom, med tednom pripeljejo prijatelje. Duhovniki so krstili svoje prijatelje in druge, ki so jih poučevali skupaj z misijonarji. Z leti je ta ekipa mladeničev okrepi la celotni oddelek, štirje izmed njih, vključno z Dennisom, pa so bili poklicani na misijonsko področje Kenija v Nairobiju.

Sledili so nasvetu starešine Davida A. Bednarja iz zbora dvanajstih apostolov, naj »misijonarji postanejo veliko prej, preden oddajo prijavnico za misijon«³. Tako so tudi storili, tako da so sodelovali kot zbor, kot ekipa, kakršne še ni bilo.

Vsi štirje misijonarji so zato, da bi lahko služili, premagali ovire. Wilberforce pojasnjuje: »Skorajda sem izgubil upanje, da bi lahko šel na misijon [zaradi stroškov], nato pa sem prebral odlomek v Evangeliju po Mateju 6:19–20: 'Ne nabirajte si zakladov na zemlji [...], nabirajte pa si zaklade v nebesih.' Tako sem nato z marljivostjo in predanostjo lahko dosegel svoj cilj in šel na redni misijon. Rad imam misijonarsko služenje: nič ni boljšega kot to, da najprej iščemo nebeško kraljestvo.«

Upanje na prihodnost.

Mladi v Ugandi tu pomagajo graditi Božje kraljestvo z velikim upanjem na prihodnost. Četudi v vzhodni Afriki ni templja, se mladi veselijo dne, ko se bodo v oddaljenem templju poročili. Na eni od kolskih dejavnosti so se osredotočili na priprave, da bodo lahko

šli v tempelj, na koncu pa je član kolskega predsedstva takole pričeval: »Bog vas ima rad. Vi ste prihodnost Cerkev v Ugandi. Pravični mladi imate že sedaj izjemen vpliv.«

Mladeniči in mladenke v Ugandi se odrekujejo posvetnim stvarim, zato da bi imeli blagoslove, ki bodo trajali večno. Posejali so seme vere in zanj pozorno skrbijo (gl. Al 32:33–37). Kakor drevo, ki je obrodilo obilno sadu (Al 32:42), tako mladina v tej plodni deželi oznanja radost evangelija. ■ *Cindy Smith je živela v Ugandi v času, ko je tam delal njen mož, sedaj pa živi v Utahu v ZDA.*

OPOMBE

1. Elaine S. Dalton, *A Return to Virtue, Liahona*, nov. 2008, str. 80.
2. Elaine S. Dalton, *Liahona*, nov. 2008, str. 80.
3. David A. Bednar, *Becoming a Missionary, Liahona*, nov. 2005, str. 45.





Kdo je PRAVI PRIJATELJ?

sestra Elaine S. Dalton
generalna predsednica Mladenk

V današnjem tehnološko povezanem svetu se je opredelitev prijatelja spremenila. Danes se nam lahko zazdi, da imamo veliko »prijateljev«. To je res: resnično imamo možnost biti obveščeni in ostati na tekočem glede tega, kaj se dogaja v življenju številnih naših poznanstev, kakor tudi sedanjih in nekdanjih prijateljev in celo ljudi, s katerimi se nismo nikdar srečali, za katere pravimo, da so naši prijatelji.

V okviru družbenih medijev je opredelitev »prijatelj« velikokrat uporabljena za opis ljudi, s katerimi lahko

navežemo stik, ne moremo pa tega opredeliti kot *odnos*. Svojim »prijateljem« lahko pošljete sporočilo, vendar to ni isto, kot če bi imeli z nekom odnos iz oči v oči.

Včasih se preveč ukvarjamo s tem, da da bi prijatelje *imeli*. Mogoče se moramo osredotičiti na to, da bi prijatelji *bili*.

Veliko je opredelitev tega, kaj pomeni biti prijatelj. Nikdar ne bom pozabila, kar sem slišala starešino Roberta D. Halesa iz zbora dvanajstih apostolov govoriti o tem, kaj pomeni biti prijatelj, in o močnem vplivu, ki ga

imajo prijatelji v našem življenju. Njegova opredelitev je pustila močan vtis na moje življenje. Rekel je: »Prijatelji so ljudje, ki nam življenje po evangeliju Jezusa Kristusa lajšajo.«¹ V tem smislu je bistvo pravega prijateljstva prizadevanje za to, da bi bili drugi deležni tistega, kar je zanje najboljše. To pomeni, da druge postavimo na prvo mesto. To pomeni, da smo načelno iskreni, zvesti in krepostni v vseh dejanjih. Mogoče je prav beseda *predanost* tista, ki odklene resnični pomen prijateljstva.

Ko je bilo moji hčerki Emi petnajst let, se je odločila, kakšne prijatelje si bo poiskala. Nekega jutra sem opazila, da je ima Mormonovo knjigo odprto v 48. poglavju Almove knjige.

Označila je odlomke, ki opisujejo poveljnika Moronija: »Moroni je bil močan in mogočen mož; bil je človek s popolnim razumevanjem. [...] Da, in bil je človek, ki je bil trden v veri v Kristusa.« (11. in 13. v.) V opombe si je zapisala: »Rada bi hodila na zmenke in se poročila z moškim, kot je Moroni.« Ko sem Emi opazovala in videla, s kakšnimi fanti se je družila in nato po dopoljenem šestnajstem letu hodila na zmenke, sem videla, da je vrednote



udejanjala in drugim pomagala, da so živeli skladno z njihovo istovetnostjo Božjih sinov, duhovnikov ter bodočih očetov in voditeljev.

Pravi prijatelji vplivajo na tiste, s katerimi se družijo, da »se dvignejo malce višje [in] postanejo malce boljši«. Druga drugi lahko pomagata, še posebej pa fantom, da se bodo pripravili in častno služili misijon. Druga drugi lahko pomagata, da ostanete moralno čiste. Vaš pravični vpliv in prijateljstvo imata lahko večni vpliv ne le na življenje tistih, s katerimi se družite, temveč tudi na prihodnje rodove.

Odrešenik je svoje učence imenoval prijatelji. Rekel je:

»To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval *prijatelje*, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta.« (Jn 15:12–15; poudarki dodani)

Ko živite in oznanjate evangelij Jezusa Kristusa, boste pritegnili ljudi, ki bodo želeli biti vaši prijatelj – ne zgolj vaš kontakt na straneh družbenih omrežij, ampak takšen prijatelj, kakršnega je s svojimi besedami in zgledom posebljal Odrešenik. Ko si boste prizadevali biti prijatelji in da bi vaša luč svetila njim, bo vaš

vpliv blagoslovil življenje številnih, s katerimi se družite. Vem, da boste s tem, če se osredotočite na to, da boste prijatelji, kot so to opredelili preroki in primeri iz svetih spisov, srečni in boste dober vpliv v svetu, in nekega dne boste prejel veličastno obljubo, ki je glede prijateljstva omenjena v svetih spisih, da se bodo odnosi, ki jih imamo v tem življenju, nadaljevali tudi v večnosti, le da jih bo takrat prevečevala večna slava (gl. NaZ 130:2). ■

OPOMBE

1. Robert D. Hales, *This Is the Way; and There Is None Other Way*, v *Brigham Young University 1981–1982 Speeches* (1982), str. 67.
2. Gordon B. Hinckley, *The Quest for Excellence*, *Liahona*, sept. 1999, str. 8.

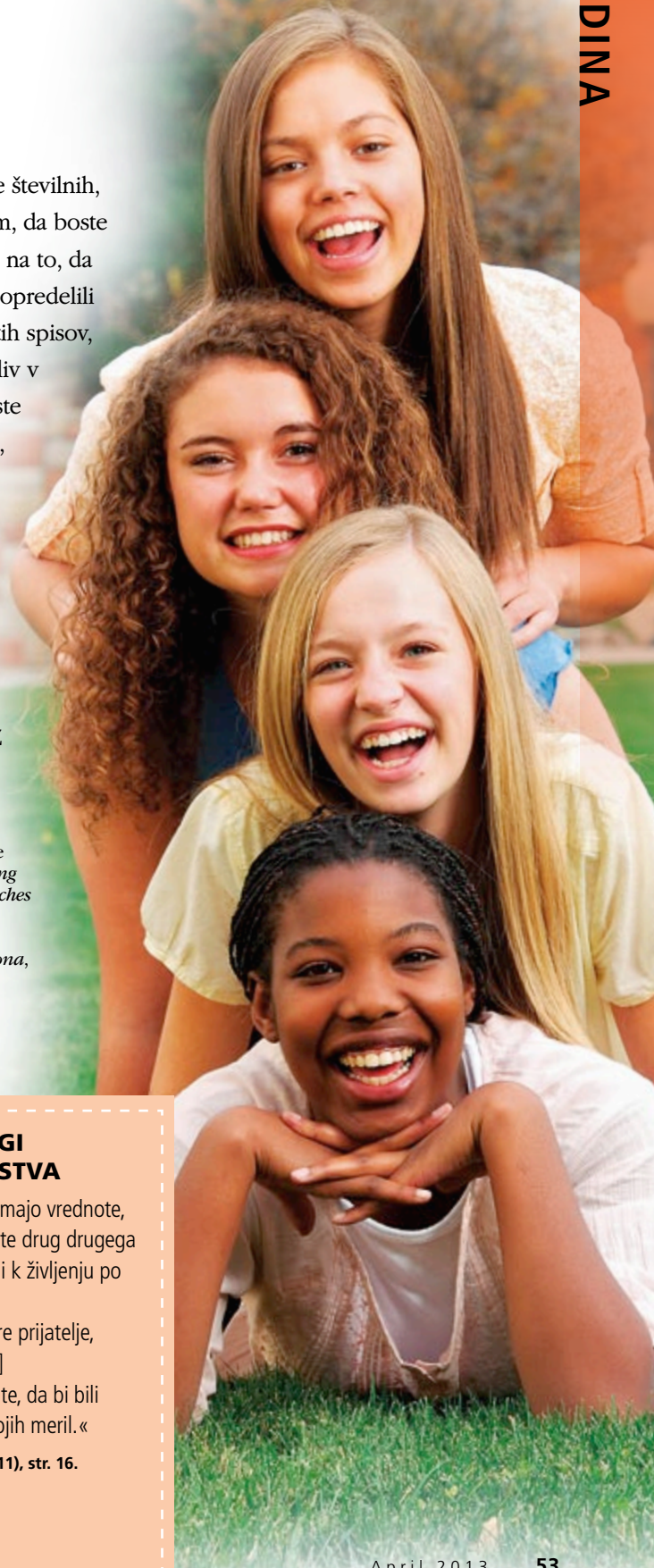
KLJUČNI PREDLOGI GLEDE PRIJATELJSTVA

»Izberite prijatelje, ki imajo vrednote, enake kot vi, tako da boste drug drugega lahko krepili in spodbujali k življenju po visokih merilih.

Da bi lahko imeli dobre prijatelje, bodite dobri prijatelji. [...]

V tem, ko si prizadevate, da bi bili prijatelji, ne spuščajte svojih meril.«

Za moč mladih (knjižica, 2011), str. 16.



Moje **POVABILO** k **ODREŠITVI**

Emerson José da Silva

Ko sem bil fant, sem obiskal veliko občestev različnih veroizpovedi in se ob tem zmedel, saj so povsod učili drugačne razlage svetih spisov. Ponekod mi nespoštljivost, ki je tam prevladovala, ni dajala dobrega občutka, zato sem obupal nad tem, da bi poiskal cerkev, kamor bi redno hodil.

Več let kasneje se je moj prijatelj Cleiton Lima krstil v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Tega mi, čeprav sva bila dobra prijatelja, ni povedal, vendar sem, ko je mineval čas, na njem začel opazovati spremembe. Ob nedeljah zjutraj sem ponavadi šel k njemu domov, da bi igrala nogomet, a ga tam nikdar nisem dobil. To se je zgodilo dve ali tri nedelje zapored. Končno mi je



Cleiton povedal, da nogometa ob nedeljah več ne more igrati, ker spoštuje Gospodov dan. Rekel sem mu: »Zaradi te cerkve se ti meša.«

Cleiton me je nato povabil, naj pridem v cerkev. Izgovoril sem se, ker sem bil nad verami še vedno razočaran. Cleiton je deset mesecev k meni vodil misijonarje, da bi me učili, jaz pa sem se vedno izgovoril, ali pa sem jim rekel, da sem prezaposlen. Vendar ni odnehal.

Nekega junijskega dne me je povabil, naj pridem v Cerkev na ples. Podražil sem ga: »Ali bo tam hrana zastoj in veliko deklet?« Smeje je rekel da!

Moram priznati, da me je v trebuhu zvilo. Šel sem v cerkev in bilo mi je všeč. Vsi so me pozdravili, veliko sem pojedel in premišljeval sem, da bi se

udeležil bogoslužja. Ko sem v nedeljo prišel v cerkev, sem spoznal veliko ljudi in slišal

njihova pričevanja. Mormonova knjiga mi je bila povsem nepoznana, ampak ko so različni člani Cerkve pričevali: »Vem, da je Mormonova knjiga prava, da je to Cerkev Jezusa Kristusa in da je Joseph Smith prerok, poklican od Boga,« sem občutil Gospodovega Duha. Še nikdar se nisem tako dobro počutil. Še vedno se nisem želel dobiti z misijonarji, vendar se me je tisti postni sestanek s pričevanji dotaknil.

Naslednji teden me je Cleiton spet povabil v cerkev. Nisem mogel, ker sem že imel druge opravke. V njegovih očeh sem videl žalost, ko sem mu povedal, da ne vem, če bom lahko šel.

Vendar sem se v nedeljo zjutraj zbudil z željo, da bi šel v cerkev. Vstal sem ob 6.50, kar je bilo zame težko, pripravil sem se in nato počakal, da je Cleiton prišel pome. Ko me je zagledal oblečenega in pripravljenega, je bil začuden. Tisto nedeljo je škof učil o duhovništvu. Močno sem občutil Duha in dobil vtis, da bi me misijonarji morali učiti lekcije. Po končanem sestanku Mladeničev sem vedel, da se bom krstil.

Po koncu cerkve sem Cleitonu rekel:

»Rad bi se krstil!«

Mislil je, da se šalim. Nakar je rekel: »Če pokličem starešini, ali se boš sestal z njima?« Odgovoril sem da.

Poučevala sta me odlična misijonarja. Ko sem slišal sporočilo o obnovi, sem imel še večjo potrditev, da se moram krstiti. Vendar sem želel to, ali Mormonova knjiga izpričuje resnico, izvedeti sam. Starešini sta v moji Mormonovi knjigi označila odlomek v Mororonijevi knjigi 10:3–5 in me prosila, naj molim in vprašam Boga, če je to resnica.

Naslednjega večera sem se spomnil, da še nisem bral Mormonove knjige. Ko sem pričel brati, sem začutil močnega duha. Molil sem in preden sem zaključil, sem vedel, da Mormonova knjiga izpričuje resnico. Bogu sem hvaležen, ker je odgovoril na mojo molitev. Krstil sem se julija leta 2006.

Kasneje sem bil misijonar v brazilskem misijonskem področju Cuiabá, moj prijatelj Cleiton pa je v brazilskem misijonskem področju Santa Maria. Delava delala sva to, kar je Cleiton storil zame: vabila sva ljudi, naj pridejo h Kristusu, in jim pomagala sprejeti obnovljeni evangelij tako, da so udeleženi vero v Jezusa Kristusa, se kesali, krstili in prejeli dar Svetega Duha. To je resnično pot do odrešitve.

Da bi vedno povabili prijatelje in sorodnike, da bi spoznali evangelij, kajti Odrešenik je povabil vsakogar, ko je rekel: »Pridite k meni.« (Mt 11:28) Vem, da je to Cerkev Jezusa Kristusa in da je sedaj čas, da vsakogar povabite, naj pride k njemu. ■



DESET NAČINOV, KI VAM POVEDO, DA STE SPREOBRNJENI

Tyler Orton

Na duhovniškem sestanku sem se naučil, da je eden izmed namenov Aronovega duhovništva to, da nam pomaga, da se »spreobrnemo k evangeliju Jezusa Kristusa in živimo po njegovih naukih«¹. Bil sem negotov glede tega, kaj pomeni to, da se »spreobrnemo k evangeliju Jezusa Kristusa«. Starše in starejše sorojence sem vprašal, kaj to pomeni, in skupaj smo se pogovarjali o številnih načinih, kako veš, če si se spreobrnil.

Sledi deset načinov, ki smo se jih domislili, čeprav verjetno obstajajo še drugi. Ker je spreobrnitev postopek, ki traja vse življenje, ni potrebno, da bi bili na vsakem od

teh področij popolni zdaj, pomagalo pa nam bo, da bomo vedeli, če napredujemo.

1. Ko ste spreobrnjeni, ne samo da *veste*, kaj naj bi delali, temveč si tudi *želite* delati prave stvari. Ni dovolj zgolj to, da se izogibate napačnemu ravnanju, ker se bojite, da bi vas odkrili oziroma kaznovali. Ko ste resnično spreobrnjeni, se res hočete odločati prav.

2. Drugi znak spreobrnitve je, da nimate več želje, da bi delali kaj, kar ni prav. Anti-Nefi-Lehijci so velik vzor tega. Ko so se spreobrnil h Kristusovemu evangeliju, so »vstopili v zavezo z Bogom, da mu bodo služili in

spolnjevali njegove zapovedi« (Moz 21:31). Tako kot Nefijci, ki jih je učil kralj Benjamin, niso bili »več nagnjeni k temu, da bi delali zlo« (Moz 5:2).

Resnično so se spreobrnilo h Kristusovemu evangeliju in Satanove skušnjave nad njimi niso več imele moči.

3. Ko ste spreobrnjeni, vas bolj skrbi, kaj si o vas misli Bog, kot kaj si o vas mislijo drugi. V moji šoli v Indoneziji študentje radi veliko pijejo. Včasih je lahko mamljivo, da bi se šli ven zabavat, ker to počnejo vsi in se ti posmehujejo, ker ti ne greš. Mojega brata so pogosto vabili

na pijačo in zabavo, vendar nikoli ni šel – trdno je stal za tem, v kar je verjel. Bilo je težko in številne večere je preživel doma sam. Ko so se sošolci po opravljeni maturi poslavljali od njega, mu jih je več povedalo, kako presenečeni so bili, da se je bil sposoben upreti pritisku vrstnikov in ostal zvest svojim merilom. Povedali so mu, kako močno ga zaradi tega spoštujejo. Pokazal je, da je spreobrnjen, tako da se je uprl pritisku vrstnikov.

4. Ko ste spreobrnjeni, se po najboljših močeh trudite vedno živeti po evangeliju, ne samo ob

nedeljah ali kadar je prikladno, ampak ves čas. Svojega obnašanja ne spreminjate glede na to, s kom ste ali kdo vas mogoče opazuje. Ko vrstniki pripovedujejo prostaške šale ali hočejo gledati umazane filme, se jim ne pridružite samo zato, ker vas nihče ne gleda; namesto tega se postavite v bran temu, v kar verjamete.

5. Ko ste spreobrnjeni, ste bolj prijazni in sočutni v ravnanju z drugimi. Ne obsojate, kritizirate ali opravljate. Bolj se zavedate čustev drugih in naravno vam postane, da iščete načine, kako bi služili in pomagali. Če



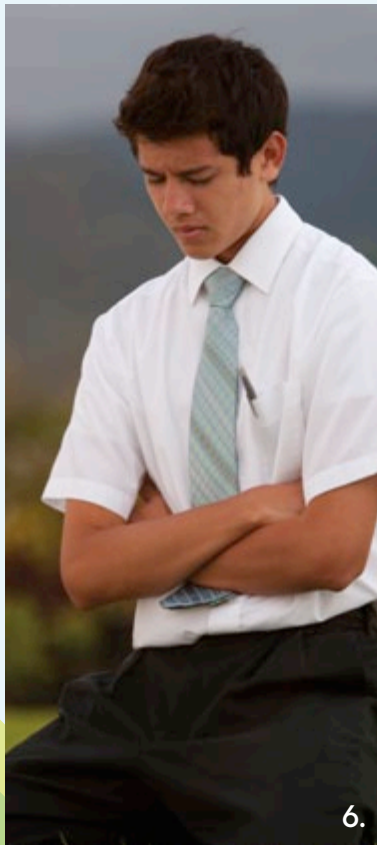
5.



ZANESLJIVA POT DO SREČE

»Gospod želi, da se člani njegove Cerkve resnično spreobrnejo k njegovemu evangeliju. To je edina zanesljiva pot do takojšnje duhovne varnosti in večne sreče.«

Starešina Donald L. Hallstrom
iz predsedstva sedemdeseterih,
Converted to His Gospel through His
Church, *Liahona*, maj 2012, str. 15.



6.



2.

Spreobrnjeni Lamanci so zato, da bi pokazali, da bodo zvesti zavezni, da bodo živeli po evangeliju, zakopali svoje orožje (gl. Al 24).



hodite po šolskem hodniku in nekomu padejo na tla knjige, vam ni potrebno niti pomisliti na to, kaj storiti. Samodejno priskočite na pomoč.

6. Ko ste spreobrnjeni, imate večjo željo po tem, da bi molili, in čutite, da se v molitvi resnično pogovarjate z Bogom. Za molitev boste vedno našli čas ne glede na to, kako se počutite oziroma kaj se vam v življenju dogaja. Predsednik Ezra Taft Benson (1899 - 1994) je rekel: »Če si ne želimo moliti, potem bi morali moliti, dokler te želje ne dobimo.«²

7. Ko ste spreobrnjeni, se veselijo lite nedelje, ker je to sobotni dan. Ko pride nedelja, namesto da



bi pomislili: »Ojej, danes ne morem s prijatelji ven ali v kino,« pomislite: »Odlično, danes grem lahko v cerkev in se osredotočim na duhovne stvari ter čas preživim z družino.«

8. Ko ste spreobrnjeni, izpolnjujete zapovedi in ne iščete izgovorov, ne opravičujete neprimerne obnašanja in ne poskušate najti lukenj v zakonu. Ne poskušate hoditi po robu; preprosto izpolnjujete zapovedi, ker veste, da je tako najbolje.

9. Ko ste spreobrnjeni, se veselijo plačevanja desetine. To vidite kot privilegij in čutite, da deset odstotkov ni veliko, še posebej v primerjavi z blagoslovi in zadovoljstvom, ki ga

prejmete. Ti blagoslovi so vredni veliko več kot denar, ki ga plačate.

10. Ko ste spreobrnjeni, si močno želite, da bi drugim pomagali spoznati resnico in srečo, ki ste jo našli. Dober primer iz svetih spisov so Lehijeve sanje, v katerih si je tako močno želel, da bi bila tudi njegova družina deležna slastnega sadu z drevesa življenja. Ko je jedel od sadu, ni najprej pomislil, da bi vzel še več, temveč je poiskal svojo družino, da bi tudi oni jedli od sadu in okusili isto srečo (gl. 1 Ne 8:12).

Če povzamem, vedeli boste, da ste se spreobrili, ko boste živeli po višji postavi – evangeliju Jezusa Kristusa. Živeli boste po duhu postave in tudi po črki zakona. V vseh življenjskih vidikih boste živeli po evangeliju. Po evangeliju v celoti ne boste živeli zato, ker bi morali, ampak zato ker boste hoteli. Boste srečnejši in prijaznejši človek in želeli boste postati takšni, kakršne vas želi nebeški Oče. Želeli boste, da bi bili kot Jezus Kristus in sledili njegovemu zgledu. Ko boste postali takšen človek, boste resnično spreobrnjeni. ■

Tyler Orton živi na Javi v Indoneziji.

OPOMBE

1. *Handbook 2: Administering the Church*, 2010, 8.1.3.
2. Ezra Taft Benson, *Pray Always, Liahona*, jun 1990, str. 4.

TRDO DELO SE IZPLAČA

Začudeni boste nad tem,
kaj lahko dosežete, če vztrajate.

(gl. *Za moč mladih* [knjižica, 2011], str. 40–41)



Mali

misijonar

babice Deny

Emília Maria Guimarães Correa

*»Kajti ko človek govori z močjo Svetega Duha, moč Svetega Duha to ponese v srca človeških otrok.«
(2 Ne 33:1)*

Vítor je z mamo in sestro živel v domu babice Deny. Vítorjeva babica je zbolela in več tednov ni mogla vstati iz postelje. V sobi je bila sama in se je počutila osamljeno.

Vítor se je odločil, da bo babici delal družbo. Vsak dan, ko se je vrnil iz šole, je vzel eno številko *Liahone*, šel v babičino sobo in ji bral članke z otroških strani.

Ko je prebral vse številke *Liahone*, ki jih je imela njegova družina, ji je pričel brati Mormonovo knjigo in Sveto pismo. Babica Deny ni bila članica Cerkev, vendar je rada poslušala Vítorja, ko ji je bral. Srečna je bila, da je spoznavala evangelij.

Babica je imela veliko vprašanj. Če Vítor ni vedel odgovora, je vprašal učiteljico Osnovne ali pa ga je

poiskal v svetih spisih. Babica je Vítorja imenovala za svojega malega misijonarja.

Babica Deny je Vítorju povedala, da se od njega veliko nauči. Obljubila mu je, da bo šla v cerkev, ko se bo pozdravila. Zaradi tega, kar se je naučila, je hotela postati boljša in še bolje spoznati evangelij.

Ko je babica ozdravela, je svojo obljubo držala. Z Vítorjem je šla v cerkev, da bi več izvedela o tem, kar jo je učil. Ni trajalo dolgo, preden se je krstila in bila potrjena. Vítor ji je pomagal, da je spoznala, da je evangelij pravi.

Ko je Vítor odrasel, je postal redni misijonar v misijonu Boston v Massachusettsu. Pred odhodom je šel z babico Deny v tempelj. ■

Emília Maria Guimarães Correa živi v zveznem okraju v Braziliji.



POSEBNA PRIČA



starešina M. Russell Ballard
iz zbora dvanajstih apostolov
*Člani zbora dvanajstih
apostolov so posebne priče
Jezusa Kristusa.*

Zakaj ima Cerkev tako dolgo ime?

Cerkev je poimenoval Jezus Kristus sam (gl. NaZ 115:4). Besede *Cerkev Jezusa Kristusa* izjavljajo, da je to njegova Cerkev.

Iz poslednjih dni pojasnjuje, da gre za isto Cerkev, kot je bila Cerkev,

ki jo je med svojim zemeljskim delovanjem ustanovil Jezus, ki pa je bila v teh poslednjih dneh obnovljena.

Svetih pomeni, da sledimo Jezusu in si prizadevamo izpolnjevati njegovo voljo.

Naše člane imenujejo *mormoni*, ker verjamemo v Mormonovo knjigo, vendar bi morali uporabljati polno ime Cerkve, kadarkoli je mogoče. ■

Pomembnost imena, Generalna konferenca, okt. 2011, str. 86–88.



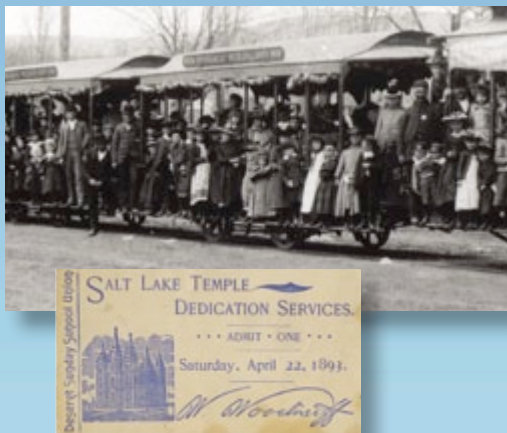
Darcie Jensen

Ko je bil leta 1893 tempelj v Salt Laku dokončan, so se sveti iz poslednjih dni radostili. Za gradnjo templja so potrebovali štirideset let. Predsednik Wilford Woodruff se je odločil, da bodo imeli pet posebnih posvetitev za otroke, zato ker so za pomoč pri gradnji templja darovali denar.

Danes imamo templje po vsej zemlji, otroci pa še vedno sodelujejo na proslavah ob dokončanju templjev. Glejte, kako so otroci sodelovali tedaj in kako sodelujejo zdaj. ■

Darcie Jensen živi v Kaliforniji v ZDA.

Več kot 12.000 otrok je prišlo na posvetitev templja Salt Lake. Ti otroci iz oddelka Sugar House so se pripeljali z vlakom.



Ta vstopnica je otrokom do šestnajstega leta omogočila, da so se lahko udeležili posebnih posvetitev templja Salt Lake. Otrokom so v templju govorili apostoli in člani Prvega predsedstva.



Včasih templje potem, ko jih prenovijo, ponovno posvetijo. Otroci Osnovne so peli in nosili svečke na prireditvi, s katero so proslavljali ponovno posvetitev templja Anchorage na Aljaski.



Otroci Osnovne iz kola Gilbert Arizona Highland so si vsak teden med gradnjo templja Gilbert v Arizoni postavili cilj, da bodo služili nekemu v svojem oddelku.

Ko so gradili tempelj San Diego v Kaliforniji, so otroci Osnovne iz Mehike za tempelj naredili pisano preprogo. Generalni voditelji so na preprogi stali med postavitvijo vogelnega kamna.



V počastitev templjev!



Otroci Osnovne iz Manitobe v Kanadi so se vozili tri ure do **templja Regina v Saskatchewanu**, da bi se dotaknili njegovih zidov in se trdno odločili, da bodo nekega dne šli vanj.

Otroci Osnovne so na dnevu odprtih vrat **ukrajinskega templja Kijev** za dobrodošlico obiskovalcem zapeli hvalnico Rad opazujem tempelj (neuradni prevod).



Več kot 800 otrok Osnovne iz zahodne Afrike je zapelo hvalnico Božji sem otrok na kulturni prireditvi pred posvetitvijo **ganskega templja Akra**.



Otroci Osnovne so peli predsedniku Gordonu B. Hinckleyju, ko je prišel, da bi posvetil **nigerijski tempelj Aba**.



Vsak tempelj ima vogelni kamen, kjer se vidi, katerega leta je bil posvečen. Generalni voditelji ob posvetitvi vogelni kamen zapečatijo z malto. Isaac B., star devet let, je dal malto na vogelni kamen **misurijskega templja Kansas City**.

Vprašanja in odgovori o templjih

Zakaj imamo templje?

Templji Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni so sveti kraji, kjer se učimo večnih resnic in sodelujemo v svetih uredbah.

Kako je v templju?

Tempelj je miren, spoštljiv in lep kraj. Vse v templju je čisto in urejeno. Vsi so oblečeni v belo in govorijo tiho.

Kaj se dogaja v templju?

Žena se lahko pečati k možu in otroci se lahko pečatijo k staremu. Pečatenje družini omogoči, da je za večno skupaj. V templju

moški in ženske prejmejo tudi dar duhovnih blagoslovov, imenovan obdaritev. Obdaritev in pečatenje lahko prejmejo tudi za tiste, ki so umrli, ne da bi sklenili tempeljske zaveze.

Kaj se še dogaja v templju?

Poleg pečatenja in obdaritve se v templju opravlja še druge uredbe. Ljudje se lahko krstijo in so potrjeni za tiste, ki se v življenju niso mogli pridružiti Cerkvi. Ko dopolnite dvanajst let in ste vredni templja, imate priložnost, da se krstite in ste potrjeni za tiste, ki so umrli brez evangelija.

Kaj če moja družina še ni bila v templju?

Nebeški Oče pozna in ima rad vas in vašo družino. Želi, da bi vsi imeli blagoslove tempeljskih uredb. Živite vredni templja. Postavite si cilj, da boste nekega dne prejeli obdaritev in se poročili v templju. Nebeški Oče bo blagoslovil vas in vašo družino. ■



»Moji mladi prijatelji [...], tempelj imejte vedno pred očmi. Ne naredite ničesar, kar bi vam zaprlo njegova vrata ter odvzelo tamkajšnje svete in večne blagoslove.«

Predsednik Thomas S. Monson, Sveti tempelj – svetilnik svetu, Generalna konferenca, apr. 2011, str. 91.



S svojo družino sem lahko večno

(Poenostavljeno)

Besedilo hvalnice: Ruth Muir Gardner
Uglasbila: Vanja Y. Watkins

Veselo ♩ = 80-96

1. Tu - kaj dru-ži - no jaz i - mam. Za - me le - po skr - bi.
2. Zdaj v svo-jih ros - nih le - tih sem, ven-dar se pri - prav-ljal bom,

In prav za - to rad z nji - mi spet vso več - nost ži - vel bi.
da v Bož-jem tem - plju za vso več - nost se po - ro - čil bom.

Priпев

S svo - jo dru-ži - no sem lah-ko več - no - to Bož - ji je na-črt. Z dru-
ži-no več-no si ži - ve-ti spet že-lim in mi Bog po - ka-zal je ka - ko. Mi
Bog po - ka - zal je ko.

Besedilo in glasba © 1980 IRI. Priredba © 2012 IRI. Vse pravice pridržane.
Razmnoževanje hvalnice je dovoljeno za priložnostno, nekomercialno uporabo v Cerkvi ali doma.

Jezus Kristus je obnovil svojo cerkev v poslednjih dneh



To lekcijo in dejavnost lahko uporabite zato, da boste več izvedeli o témi tega meseca za Osnovno.

Zamislite si, da iščete zaklad. Kje ga boste iskali? Kako ga boste našli? Ali bo to skrinja z zakladom? Kaj bo v njej?

V nekaterih skrinjah z zakladom je lep nakit in dragoceni kovanci. Toda člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednji dni imamo zaklad, ki je vreden še več: evangelij Jezusa Kristusa.

Veliko ljudi za ta zaklad ne ve, zato je ena naših dolžnosti, da o njem spregovorimo toliko ljudem, kot je mogoče.

Po smrti Jezusa in njegovih apostolov je bilo izgubljenih ali spremenjenih nekaj pomembnih evangelijskih naukov, vključno s krstom, duhovniškim

polnomočjem, templji, živimi preroki in zakramentom.

Vsi ti evangelijski zakladi so bili obnovljeni preko preroka Josepha Smitha. Nebeški Oče in Jezus Kristus sta se prikazala Josephu Smithu v Svetem gaju, ko je molil, da bi spoznal resnico.

Kasneje je Joseph prejel zlate plošče, jih prevedel in nastala je Mormonova knjiga. Mormonova knjiga vsebuje nauke, ki so za nas dragoceni, ker razlagajo resnice, ki so bile prej izgubljene. Ker imamo te evangelijske resnice, prejmemo številne blagoslove.

Kako dragoceni zakladi so to! ■

ODLOMEK IZ SVETIH SPISOV IN HVALNICA

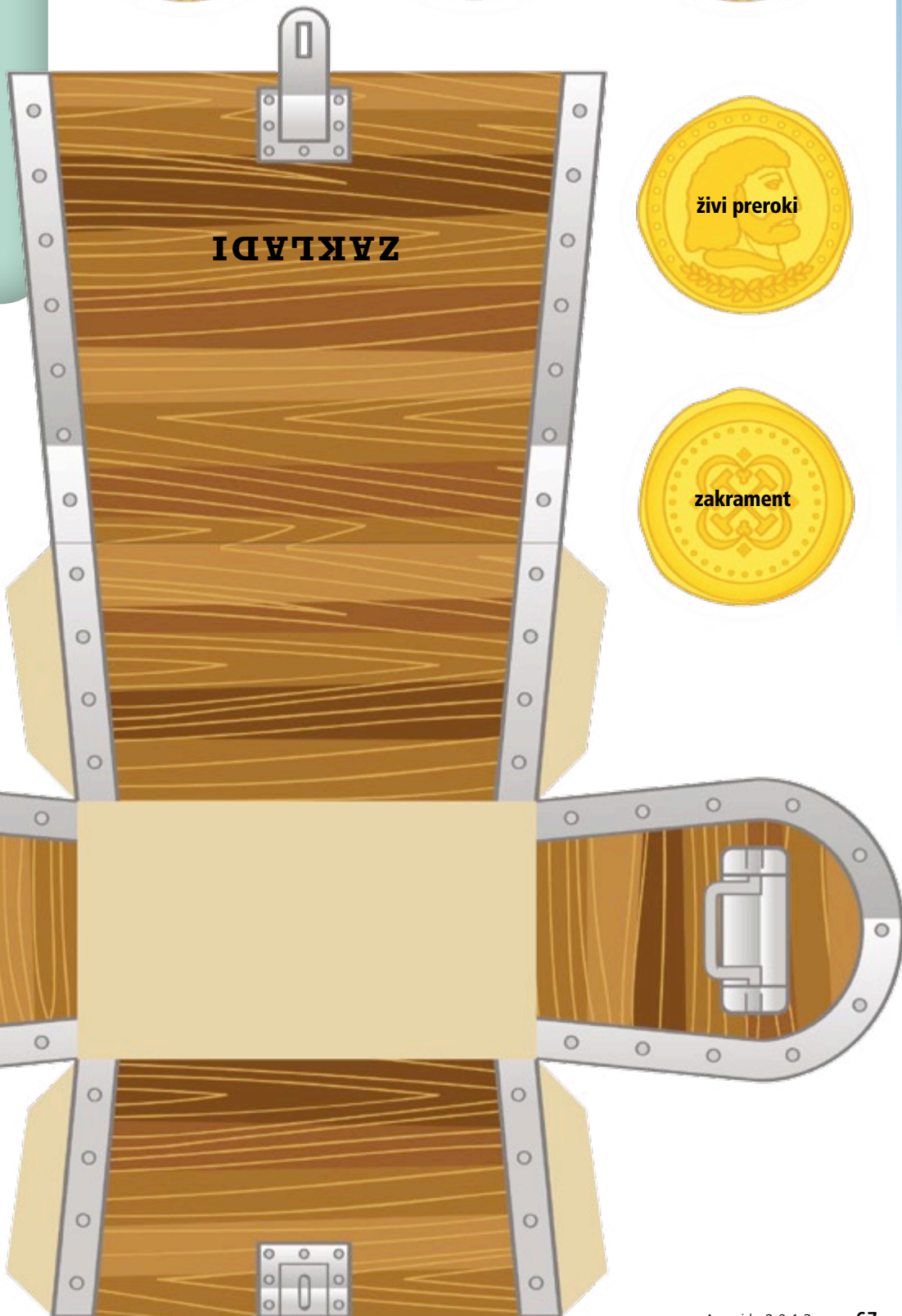
- Nauk in zaveze 35:17
- Hvalnica The Sacred Grove, *Children's Songbook*, str. 87 (ali druga hvalnica o evangelijski obnovi)

POGOVOR

Povejte, kako zakladi evangelija Jezusa Kristusa blagoslavlajo vašo družino.

NAREDI SKRINJO ZA EVANGELIJSKI ZAKLAD

Sliko skrinje izreži in prepogni, kot kaže sličica na koncu strani. Izreži kovance, ki predstavljajo nekaj dragocenosti, ki ti jih je dal evangelij, in ji daj v skrinjo. Pogosto poglej zaklade v skrinji, da se boš spomnil evangelijskih blagoslovov.



Kjer je bila Cerkev ustanovljena



Jan Pinborough

Cerkvene revije

Pridružite se nam pri raziskovanju pomembnega kraja v cerkveni zgodovini!

Če hočeta Maggie in Lily E. videti, kje je bila Cerkev prvič ustanovljena, jima ni treba pogledati zelo daleč. Kapela v Fayetteu v New Yorku, kamor vsako nedeljo hodita v cerkev, je v sosednji stavbi.



Cerkev ni bila ustanovljena v cerkveni zgradbi, temveč v brunarici. Prerok Joseph Smith je leta 1829 tja prišel stanovat k družini Whitmer. Prvotna hiša ne stoji več, vendar je ta brunarica na istem mestu.

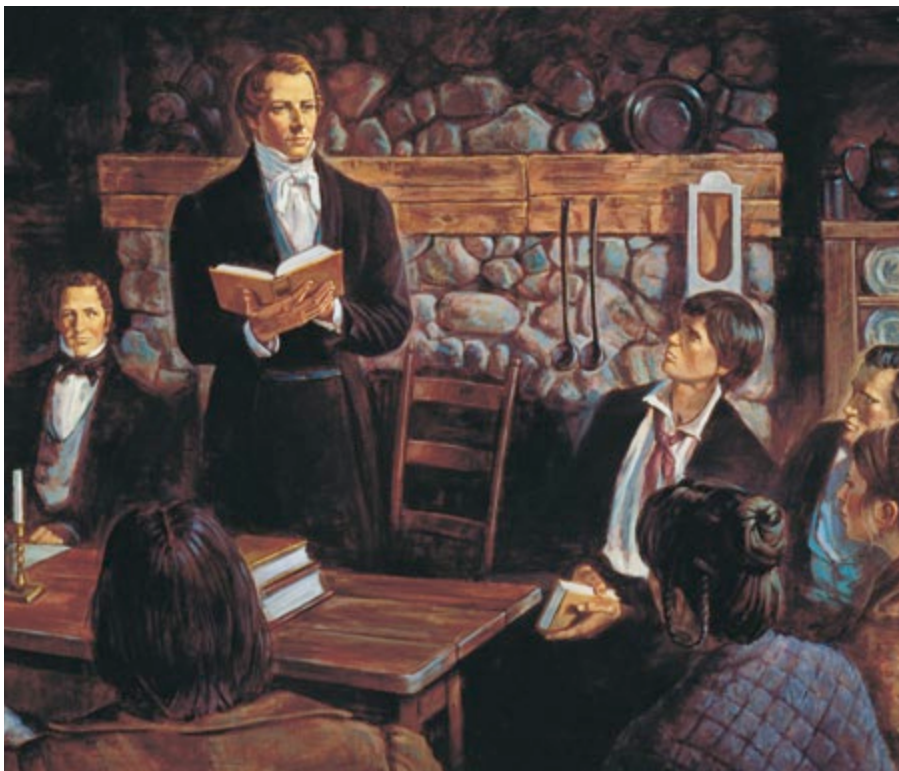
Cerkvena zgradba, kamor Maggie in Lily hodita v cerkev, ima središče za obiskovalce z razstavo o domu Whitmerjevih in o posebnih stvareh, ki so se tam zgodile. ■

1. Joseph Smith je tu končal s prevajanjem Mormonove knjige.





2. Zunaj, nedaleč od hiše, so trije možje videli angela Moronija in zlate plošče. Imenujejo se tri priče, ker so pričevali o ploščah oziroma so jih videli. Njihovo pričevanje lahko preberete na začetku Mormonove knjige.



3. Šestega aprila 1830 je okrog šestdeset ljudi prišlo na poseben sestanek. Joseph Smith je Cerkev uradno ustanovil, nakar so blagoslovili in razdelili zakrament. To je bil prvi zakramentni sestanek.

KRST TEDAJ IN DANES

Enajstletna Maggie in devetletna Lily sta se krstili v krstilnem bazenu blizu kraja, kjer so se krstili prvi člani Cerkve.

Obe deklici sta bili glede krsta zelo vznemirjeni. Ko je bila na vrsti za krst Lily, je imela razgovor s škofom. »Vprašal me je, če imam pričevanje o preroku in če plačujem desetino,« je rekla Lily.

Obe deklici imata lepe spomine na svoj krstni dan. »Ko sem vstala iz vode, sem imela občutek, da bi lahko naredila karkoli,« je rekla Maggie.

Obe deklici sta dobili dnevnik, da bosta zapisali, kako sta ta posebni dan doživeli.



4. Takoj po sestanku so se starši Josepha Smitha in več drugih ljudi zunaj krstili.

Marko in Maja rešita dan

Chris Deaver, Teksas, ZDA

Marko se je pripravil, da bo igral superjunaka. Oblekel si je rdečo majčko. Nadel si je superjunakovo kapo. Potem je šel v sestriino sobo.



»Pridi Maja!« je rekel Marko. »Pojdiva rešit dan!«



Marko in Maja sta šla
v dnevno sobo. Videla sta
košaro, polno perila.

»Mi bosta pomagala?«
je vprašala mami.

»Prav,« je rekel
Marko. »Potem
greva lahko
rešit dan.«



Marko in Maja sta mami
pomagala zložiti obleke in
jih pospraviti.

Potem je Marko na tleh
videl nekaj smeti. »Poberiva
vse smeti,« je rekel Marko.
»Potem greva lahko rešit dan.«



Marko in Maja sta tekala po hiši.
Stran sta vrgla vse smeti, ki sta jih
našla.

Mami sta videla pometati
kuhinjska tla. »Lahko ti
pomagava,« je rekel Marko.

Maja je držala smetišnico,
Marko pa je pometel tla.



»Zdaj pa pojdiva rešit
dan!« je rekel Marko.

Mama se je ozrla po
čisti hiši. Potem je objela
Marka in Majo. »Mislim,
da sta ga že!« ■



JEZUS HODI PO VODI

»Ko so ga učenci videli hoditi po jezeru, so se vznemirili in rekli: 'Prikazen je.' Od strahu so zavpili. Jezus pa jim je takoj rekel: 'Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!'« (Mt 14:26–27)

NOVICE O CERKVI

Več o cerkvenih novicah in dogodkih na news.lds.org.

Svetovno usposabljanje voditeljev – nov pristop



Starešina L. Tom Perry, starešina Donald L. Hallstrom in škof Dean M. Davies vodijo razpravo okrogle mize o pomembnosti uporabljanja duhovniških ključev.

V prihodnjih mesecih se bodo člani po svetu posluževali novega pristopa, ki ga prinaša Svetovno usposabljanje voditeljev.

Za razliko od prejšnjih usposabljanj tokratno Svetovno usposabljanje voditeljev ne bo predvajano kot enkratni dogodek za oddelčne in kolske voditelje. Namesto tega je razdeljeno v devet kratkih delov – na DVD-ju in na LDS.org – ki spodbujajo razpravo vseh voditeljev, članov in družin vse letošnje leto in tudi potem.

Osrednja nit usposabljanja je »Krepitev Družine in Cerkve z duhovništvom«. Med usposabljanjem člani Prvega predsedstva in zbora dvanajstih apostolov skupaj z generalnimi voditelji in generalnimi uslužbenci dajejo navdihnjena navodila glede naslednjega:

- Kako družine s pomočjo duhovniške moči najdejo moč in mir.
- Kako pomagati vsaki družini, da bo izkusila duhovniške blagoslove.
- Kako tisti, ki imajo duhovniške ključev, krepijo domove in družine.
- Kako delovati na Kristusov način.
- Kako otroke vzgajati v luči in resnici.

Vse cerkvene enote bodo prejele DVD, od oddelčnih in kolskih svetov pa se pričakuje, da ga pogledajo v celoti. Potem naj se posvetujejo, kako bodo oddelčnim in kolskim članom pomagali, da jim bodo navodila koristila.

Člani lahko na sestankih in v razredih pogledajo posamezne dele DVD-ja in se o njih pogovarjajo. Družine in posamezniki lahko pogledajo posamezne dele, za bolj poglobljeno preučevanje pa naj gredo na www.lds.org.

Pri vsakem ogledu se bo najpomembnejši del usposabljanja zgodil potem, ko se bo video zaključil in se bo začel pogovor. Ko bodo voditelji, člani in družine premišljevali, govorili in pričevali o tem, kar so slišali in občutili, jih bo Sveti Duh navdihnil in jih učil, kako naj navodila uporabijo v svojih okoliščinah. Na podlagi teh izkušenj bo Svetovno usposabljanje voditeljev krepilo družine in Cerkev po vsem svetu. ■

Starešina M. Russell Ballard, Linda K. Burton, starešina Ronald A. Rasband, Elaine S. Dalton, Rosemary M. Wixom in škof Gary E. Stevenson se pred hišo Mary Fielding Smith v muzejskem parku This Is the Place Heritage Park pogovarjajo o blagoslovih tega, da imamo duhovništvo v vsakem domu.



ODZIV NA POZIV ZA VEČ MISIJONARJEV:

Misijonarsko naravnost spodbujajmo doma in v cerkvi

Heather Whittle Wrigley

Cerkvene novice in dogodki

Škof Victor Nogales iz oddelka Parque Chacabuco iz argentinskega kola Buenos Aires Congreso sedi pred oglasno desko, ki je prekrita s slikami sedemintridesetih mladeničev in mladenk iz oddelka. Ko eden od njih odide na misijon, k sliki doda listek.

»Moji mladi se zelo navdušijo, ko pridejo v mojo pisarno in vidijo slike z listki,« je rekel. »To jih spodbudi, da se pripravljajo na lastni misijon.«

Ta oddelek v Buenos Airesu je vzor duha misijonarskega dela. V prvih šestih mesecih leta 2012 je od doma na redni misijon v osem dežel odšlo devetnajst mladih – štirinajst od teh je bilo spreobrnjenec. Več kot osemdeset odstotkov zmožnih mladih si je zadalo, da bodo odšli na misijon.

V zadnjih letih so cerkveni voditelji večkrat prosili, naj gre več mladih na misijon.

Med aprilsko generalno konferenco 2005, kmalu potem, ko je Cerkev izdala priročnik *Pridigajte moj evangelij: Misijonarski vodič*, je starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov družinam in voditeljem svetoval, naj gojijo misijonarskega

duha ter več mladeničev in mladenk pripravijo, da bodo častno opravili svoje delo, tako da jim pomagajo, da bodo razumeli, kdo so, in da jih bodo učili nauk (gl. One More, *Liahona*, maj 2005, str. 69).

Predsednik Thomas S. Monson je na oktobrski generalni konferenci leta 2012 oznanil, da se bo misijonarska starostna meja znižala, kar je še en opomin tega, da je Gospod pospešil svoje delo.

Danes je veliko družin in cerkvenih voditeljev ta sporočila sprejelo v srce in razvilo bogat običaj misijonarstva v svojem področju.

Mladim pomagajmo razumeti, kdo so

V odgovor na vprašanje »Kako ste pripravili tako veliko vaših mladih, da so pripravljani oditi na misijon?« je škof Nogales odgovoril: »Ko so me poklicali za škofa, so bili mladi v mojem oddelku moja prva skrb in drugim oddelčnim voditeljem sem jasno povedal, da moramo postati del njihovega življenja.«

Na primer, vsi chacabucoški misijonarji so imeli v oddelku pred odhodom poklice. Nove spreobrnjence

in manj dejavne člane smo pogosto prosili, da so učili, kar jim je pomagalo, da so se pripravili na poučevanje evangelija.

Škof Nogales je poskrbel tudi, da so se mladi na misijon pripravili duhovno, tako da so sodelovali z rednimi lokalnimi misijonarji.

Ker so se krajevni cerkveni voditelji in člani posvetili mladim v oddelku, so bili nagrajeni tako, da so bili priča temu, kako je misijonarski duh postajal močnejši.

Misijonarsko naravnana družina

Garth in Eloise Andru iz Draperja v Utahu v ZDA vesta, kaj pomeni imeti misijonarsko naravnano družino. Imata sedemnajst vnukov, ki so bili na misijonu, sama pa sta bila na šestih misijonih.

»Spodbujanje misijonarskega duha v družini je nekaj, kar se začne takrat, ko so otroci majhni,« je dejal brat Andrus.

Sestra Andrus je pritrdila. »Glede misijona ne ostajajte v tistem pričakovanju, temveč o njem svojim otrokom in vnukom govorite, kakor da slednje sploh ni vprašanje – *ko* boš šel na misijon, ne *če*,« je dejala.

Pomembno je tudi, da mlade učimo, kdo so, tako da smo vzor misijonarstva. Brat in sestra Andrus sta svoj prvi vpoklic prejela leta 1980, prav ko je na misijon odhajal njun najmlajši sin.

Eden od vnukov jima je potem, ko je prejel darilo, ki sta mu ga poslala, da bi mu pomagal pri pripravah na



Škof Viktor Nogales stoji pred oglasno desko, na kateri so vsi mladi v njegovem oddelku, vključno s tistimi, ki so trenutno na misijonu.

misijon, pisal. »Zahvalil se nama je za [darilo], vendar je rekel: 'Veliko pomembnejše je, da se vama zahvalim za vzor, ki sta mi ga dala,'« je dejala sestra Andrus.

Poučevanje nauka

»Naši mladi imajo pravico pričakovati, da bodo starši ter cerkveni voditelji in učitelji poskrbeli, da bodo poznali in razumeli evangelij Jezusa Kristusa,« je dejal starešina Ballard. »Sveti Duh jim bo resnico potrdil v srcu in jim v duši prižgal Kristusovo luč. Potem boste imeli še enega povsem pripravljenega misijonarja.« (M. Russell Ballard, *One More*, str. 71)

Približno 9.600 kilometrov od Buenos Airesa je bila podeželska veja

Horseshoe Bend blizu Boisija v Idahu v ZDA prav tako priča dramatičnemu povečanju števila misijonarjev, potem ko so si družine in voditelji bolj prizadevali, da bi mlade učili evangelij.

Iz majhne veje s 75 člani je sedaj na misijonu devet mladih.

Starešina Russell M. Nelson iz zbornice dvanajstih apostolov je poudaril razloge in koristi misijona. »Vsi misijonarji [...] upajo zgolj to, da bi svet za druge ljudi naredili vsaj malo boljši,« je dejal. »Odločitev za misijon bo oblikovala duhovno usodo misijonarja, njegovega bodočega partnerja in še rodove njunih potomcev. Želja po služenju spontano sledi človekovi spreobrnitvi, osebnim vrlinam in pripravam.« (Vprašajte misijonarje!

Lahko vam pomagajo!, *Generalna konferenca*, oktober 2012)

Martin Walker, predsednik kola Emmett v Idahu je pritrdil. »Misijon mladega človeka postavi na pot, ki bo vplivala na prihodnje rodove,« pravi. »Kot kol naredimo vse, kar lahko, da mlade pripravimo na misijon.«

Te priprave vključujejo tudi to, da mlade učimo nauk. V veji Horseshoe Bend imajo mladi dostop do tedenskih ur misijonarskih priprav, ki jih uči bivši predsednik misijona – do usposabljanja, ki dopolnjuje misijonarsko usposabljanje, ki je vsak mesec pripravljeno za sestanek za usposabljanje mladih in za vsakoletni tabor Aronovega duhovništva.

LaRene Adam – ena od šestih otrok brata in sestre Andrus – je od leta 2007 do 2009 z možem Jimom služila v danskem misijonskem področju Köbenhavn. Pričevala je o tem, kako pomembno je, da se otroke doma uči evangelij.

»Ena največjih stvari, kar jih lahko naredite, zato da bi svojim otrokom pomagali okrepiti pričevanje o misijonarskem delu, je, da imate družinske večere in da svete spise preučujete v družinskem krogu,« je rekla. »Če jim daste to močno osnovo preučevanja evangelija in evangelijskega znanja, bodo toliko bolj pripravljeni in bodo toliko bolj poznali evangelij.« ■

Mladi misijonarji neoznanjevalci poznajo radost služenja

Carolyn Carter

Cerkvene novice in dogodki

Starešina Ernesto Sarabia je vsak dan svojega misijona nosil črno misijonarsko tablico. Toda njegova misijonarska zadolžitev se je močno razlikovala od tistih številnih drugih misijonarjev – starešina Sarabia je bil mladi misijonar neoznanjevalec v mehiški misijonarski pisarni Hermosillo.

»Zavedamo se, da morda ne bi bilo modro, da bi se nekateri fantje in dekleta soočili z napori in izzivi red-

nega misijona,« je delaj starešina

M. Russell

Ballard iz zbora dvanajstih apostolov. To pa, je de-

jal, ne pomeni, da ne morejo prejeti blagoslovov misijona (One More, *Liahona*, maj 2005, str. 69).

Starešina

Russell M. Nelson

iz zbora dvanajstih apostolov je rekel: »Na misijonu prostovoljno služimo

Bogu in človeštvu,« (Prositate misijonarje! Lahko vam pomagajo!, *Generalna konferenca*, oktober 2012) načinov služenja pa je veliko.

Tistim, ki so častno opravičeni tega, da bi šli na redni oznanjevalski misijon, ali tistim, ki se morajo vrniti predčasno, program neoznanjevalskega misijona lahko omogoči pomembne misijonarske izkušnje.

Pogoji za služenje

Mladi misijonarji neoznanjevalci morajo biti telesno, duševno, duhovno in čustveno sposobni opravljati dolžnosti svojega poklica, ki je pozorno izbran zanje.

Naloge mladih misijonarjev neoznanjevalcev trajajo od šest do štiriindvajset mesecev in lahko služijo od nekaj dni na teden do rednega služenja. Priložnosti za služenje so tako v skupnosti kakor od doma. Potencialne zadolžitve mladih misijonarjev neoznanjevalcev vključujejo raziskovanje rodoslovja, informacijsko tehnologijo, lahko so pomočniki v misijonski pisarni ali škofovih skladiščih in še veliko drugega.

Podpora družine in duhovništva

Mladim misijonarjem neoznanjevalcem pri pripravah na misijon

lahko pomagajo starši, duhovniški voditelji in člani.

Sestri Elizi Joy Young je bila družina v veliko podporo in jo je vozila do in od cerkvene upravne zgradbe v Sydneyju v Avstraliji.

Starešina Michael Hillam, ki dela v cerkvenem distribucijskem središču v Hong Kongu, je dejal: »Pri pripravah so mi pomagali učitelji jutranjega seminarja in voditelji Mladencičev.«

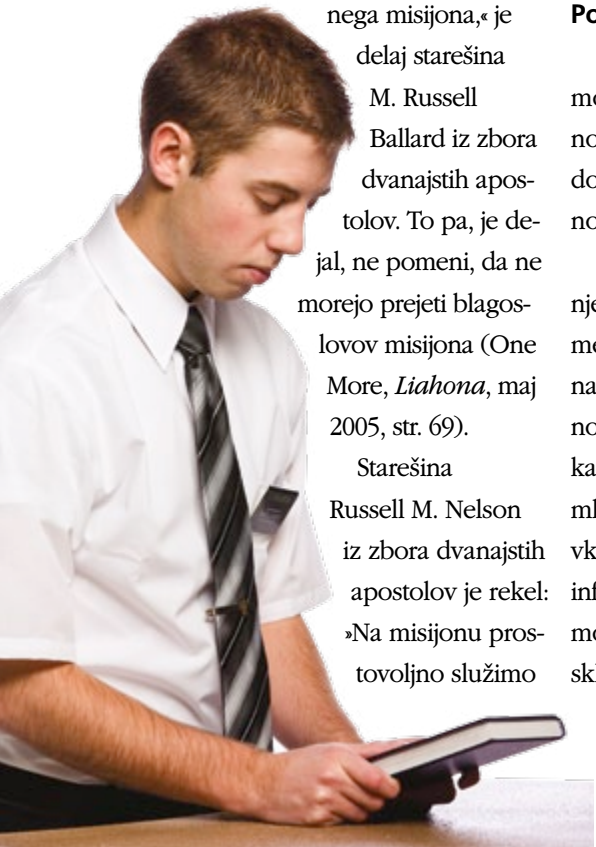
Žrtvovanje prinaša blagoslove

Sestra Young je žrtvovala proste dni svojega polovičnega delovnika, zato da je lahko bila na neoznanjevalskem misijonu. Rekla je: »Čutim, da sem se zblížala z nebeškim Očetom, ker vem, da mu pomagam.«

Neoznanjevalski misijon poleg duhovnih blagoslovov mladim misijonarjem daje tudi dragocene socialne in poklicne priložnosti. »Misijon mi je pokazal, da na trgu dela lahko dobim zaposlitev,« je rekla sestra Young. (Prej je delala samo v poklicih, prilagojenih ljudem s posebnimi potrebami.)

Čeprav vsi mladi, ki bi radi služili, tega ne bodo mogli, potekajo močna prizadevanja, da bi sprejeli vsakega vrednega mladega samskega. Mladenci in mladenke, ki bi radi služili na ta način, naj govorijo s škofom oziroma predsednikom veje, ki jim lahko poišče ustrezne priložnosti.

Več o tem lahko preberete na news.lds.org, tako da poiščete »young church-service missionaries«. ■



Generalna voditeljica Mladenk in generalna voditeljica Društva za pomoč potujeta po azijskem področju

Brenda Frandsen, medijska izvedenka za azijsko področje

V sodelovanju z Davidom O. Heapsom, Paulom Stevensom in Lindo Rae Pond Smith

Mary N. Cook, prva svetovalka v generalnem predsedstvu Mladenk, in Linda S. Reeves, druga svetovalka v generalnem predsedstvu Društva za pomoč, sta devet dni v novembru 2012 poučevali in navdihovali mlade in stare sestre po vsem azijskem področju.

Potovanje je sovpadlo z objavo dopolnjenega učnega načrta za mlade »*Pridi in hodi za menoj!*«, ki ga bodo Mladenci, Mladenke in Nedeljska šola za mlade začeli uporabljati januarja 2013. Novi učni načrt je zasnovan tako, da učitelji učijo bolj, kakor je Odrešenik, in da vzpostavijo močnejšo povezanost z učenci.

Potem ko sta sestra Cook in sestra Reeves obiskali azijsko področje, je veliko azijskih mladih in

**Mary N. Cook
in Linda S.**

**Reeves sta se
na Tajskem ses-
tali s področ-
nimi voditelji
ter s tajskimi
duhovniškimi
voditelji in
člani.**

njihovih staršev ugotovilo, da so sedaj bolj motivirani, zato da svoje življenje prečistijo in osredotočijo ter v svoji lokalni skupnosti postanejo vzor.

Sestra Reeves je v Hong Kongu mladim obljubila: »Če boste v življenju ostali čisti, lahko pred vsakim stojite samozavestno!«

Dvanajstletna Tang Kak Kei je, potem ko so jo njene besede navdihnile, po sestanku izjavila: »Vem, da moram vsak dan brati Mormonovo knjigo. To, da se naučimo kesati in živeti pravično, je nekaj, kar me je naučila knjižica *Za moč mladih*, zato da lahko iz mene žarita Kristusova luč in resnična sreča.«

Sestra Cook se je v Indiji sestala z misijonarji v novi zgradbi za bogoslužje v indijskem okrožju Chennai kakor tudi s člani novega indijskega kola Hyderabad ter mlade odrasle posvarila, naj se pripravijo za prihodnost. »Usposobite se v smislu izobrazbe,« jih je rotila, »da boste imeli spretnosti, ki vam bodo pomagale pri gradnji kraljestva. Osredotočite se na družino in na to, kaj lahko naredite, da boste blagoslovili družinske člane, in na svojo duhovno pripravljenost, zato da boste vredni duhovnega navdiha in da boste vedeli, kam iti in kaj narediti.«

Sestra Reeves je v Indoneziji sodelovala na prvi kolski konferenci v novem indonezijskem kolu Surakarta. »Čutila sem njihovega ponižnega in ljubečega duha. Kako zvesti člani!« je rekla.

Sestra Reeves je nato obiskala Malezijo, kjer se je s skupino sester Društva za pomoč pogovarjala o najbolj perečih temah organizacije Društva za pomoč v Maleziji ter kako lahko Cerkev nudi vodstvo in navdih.

Sestra Reeves je na Tajvanu spregovorila o moči in posvečenosti lokalnih članov. »Tako srečni smo, ker vemo, kako zvesti so v življenju in da stalno hodijo v tempelj. [...] Člani so ljubeč vzor svojim prijateljem in sosedom,« je dejala. ■



FOTO: YANG CHIEH-WEN



**Mladi po vsem svetu
kažejo, da so na svetih krajih.**

Prošnja za fotografije mladih

Letošnja skupna tema je »Bodite na svetih krajih in se ne premaknite« (gl. NaZ 87:8). Mladiči in mladenke, *Liahona* potrebuje vaše fotografije, na katerih ste na svetih krajih. Fotografije lahko prikazujejo, kako čas preživljate z družino, služite, opravljate misijonarsko delo, ustvarjate, preučujete evangelij, raziskujete naravo in še veliko več! Fotografije pošljite takole:

- Nekdo naj vas slika, ko ste na svetem kraju.
- Fotografijo z največjo ločljivostjo pošljite na liahona@ldschurch.org.
- Dodajte sporočilo, zakaj je to za vas svet kraj.
- Prosimo, da v e-pismu napišete svoje ime in priimek, rojstni datum, ime oddelka in kola (oz. veje in okrožja) ter e-naslov vaših staršev.

Fotografije mladih z vsega sveta bodo objavljene v naslednji številki.

Apostol obišče Maroko

Starešina Jeffrey R. Holland iz zbora dvanajstih apostolov je decembra 2012, potem ko je ustanovil tri tisoči kol Cerkve v Sierri Leoni v zahodni Afriki, namenil

poseben obisk majceni in zakotni veji Cerkve v Rabatu v Maroku.

Starešina Holland je na posebnih večernih duhovnih minutah v nedeljo govoril o ljubezni cerkvenih voditeljev do vsakega člana Cerkve po vsem svetu, ne glede kako malo jih je po številu ali kako oddaljen je njihov kraj.

»Niste pozabljeni in ste del čudovitega dela, ko Gospod določi in pospeši zbiranje Izraela v tem velikem poslednjem razdobju,« je dejal.

Honduraški tempelj Tegucigalpa posvečen

Honduraški tempelj Tegucigalpa je bil v nedeljo, 17. marca 2013, po kulturni proslavi in tritedenskem dnevu odprtih vrat posvečen na treh predstavitev, ki so jih predvajali vsem cerkvenim enotam v Hondurasu in Nikaragvi.

Honduraški člani, ki so že po navadi več ur potovali v gvatemalski tempelj Guatemala City, so se radostili ob tem, ko so videli, kako je bil posvečen prvi tempelj v državi. Prvo predsedstvo je tempelj prvič oznanilo 9. junija 2006 v pismu, temeljni kamen pa je bil na sedanji lokaciji položen 12. septembra 2009.

Predsednik Monson obišče Nemčijo

Konec leta 2012 je predsednik Thomas S. Monson potoval po Nemčiji, da bi se sestal s člani Cerkve v Hamburgu, Berlinu, Münchnu in Frankfurtu in jih opomnil, naj sledijo Jezusu Kristusu.

»Odpuščenje je učil tako, da je odpustil,« je rekel članom v Frankfurtu. »Sočutje je učil tako, da je bil sočuten. Pobožnost je učil tako, da se je razdajal.«

Sveti Duh me uči

Odkar se je moja družina pridružila Cerkvi, vidim moč, ki izhaja iz branja *Liahone*. Prav te globoke besede so me navdihnile, naj grem na misijon. V reviji je govora o veliko temah, zame pa je pomembno, kaj me Sveti Duh uči vsakič, ko jo berem. Resnično bomo svobodni – in sicer celo na »sovražnikovem ozemlju« (gl. Boyd K. Packer, *How to Survive in Enemy Territory*, *Liahona*, okt. 2012, str. 24) – če bomo preučevali, brali in udeleženi načela, ki jih uči. Odrešenik živi, duhovništvo je na zemlji, v nebesih pa je Bog.

Newton T. Senyange, Uganda

Popravki

V številki *Liahone*, ki je izšla oktobra 2012, je bilo nepravilno navedeno avtorstvo fotografij v zgodbi »First Stake in India Organized«, ki je na straneh 76–77. Fotografije je napravila sestra Gladys Wigg. Za napako se opravičujemo.

V številki *Liahone*, ki je izšla decembra 2012, se je družina Vigil, o kateri je govora v članku »Sacred Transformation« na strani 36, krstila julija 2010, ne junija 2011. Prav tako se Andrea Vigil ni rodila julija, temveč avgusta 2012.

V *Teachings of Presidents of the Church: Lorenzo Snow* je bila slika na 2. strani napačno podnaslovljena. Gre za sliko sina predsednika Snowa, Oliverja Goddarda Snowa. Pri podnapisu na 28. strani bi morali biti imeni Brigham Young ml. in Francis M. Lyman zamenjani.

PIJMO IZ STUDENCA

Aaron L. West

Urednik cerkvenih publikacij

Kadar govorimo o lepoti templjev, običajno komenimo stolpe, okna in freske. Spoštljivo govorimo o krstnih bazenih, sobah za obdaritev in pečatenje ter celestialnih sobanah.

Toda ko prerok tempelj posveti Gospodu, posveti celotno poslopje, ne samo lepih delov, ki napravijo vtis na vsakogar. Predsednik Thomas S. Monson je v posvetitveni molitvi za misurijski tempelj Kansas City rekel: »Posvečujemo tla, na katerih tempelj stoji. Posvečujemo vsak del te prelepe zgradbe, od temeljev, ki se jih ne vidi, do veličastnega Moronijevega kipa, ki krona njegovo najvišjo točko.«¹ Ko je predsednik Joseph Fielding Smith izrekel posvetitveno molitev za utaški tempelj Ogden, je posvetil »temelje, zidove, tla, stropo, stolp in vse dele zgradbe« in je molil za zaščito »vseh mehanskih delov, napeljave za razsvetljavo, prezračevalnega sistema in dvigal ter vsega, kar pripada tej zgradbi«².

Hvaležen sem, da Gospod navdihne svoje preroke, da posvetijo vsak del vsakega templja.



*Jezus Kristus
je studenec
žive vode.*

Čeprav ima tečaj vrat ali stenska luč gotovo manjši pomen kot oltar v sobi za pečatenje, ti manj pomembni deli prispevajo k najvišjemu, povzdigujočemu namenu templja.

Eden teh manj pomembnih delov mi je pomagal, da sem se naučil večne lekcije. Nekega dne sem se, potem ko sem se udeležil uredbe za mrtve, v templju Salt Lake pripravljal, da bom odšel iz garderobe. Opazil sem pitnik in se ovedel, da sem žejen, zato sem se sklonil, da bi na hitro pil. Prešinila me je misel:

To vodo pijesh v templju, ampak ali resnično pijesh živo vodo, ki je na voljo tukaj?

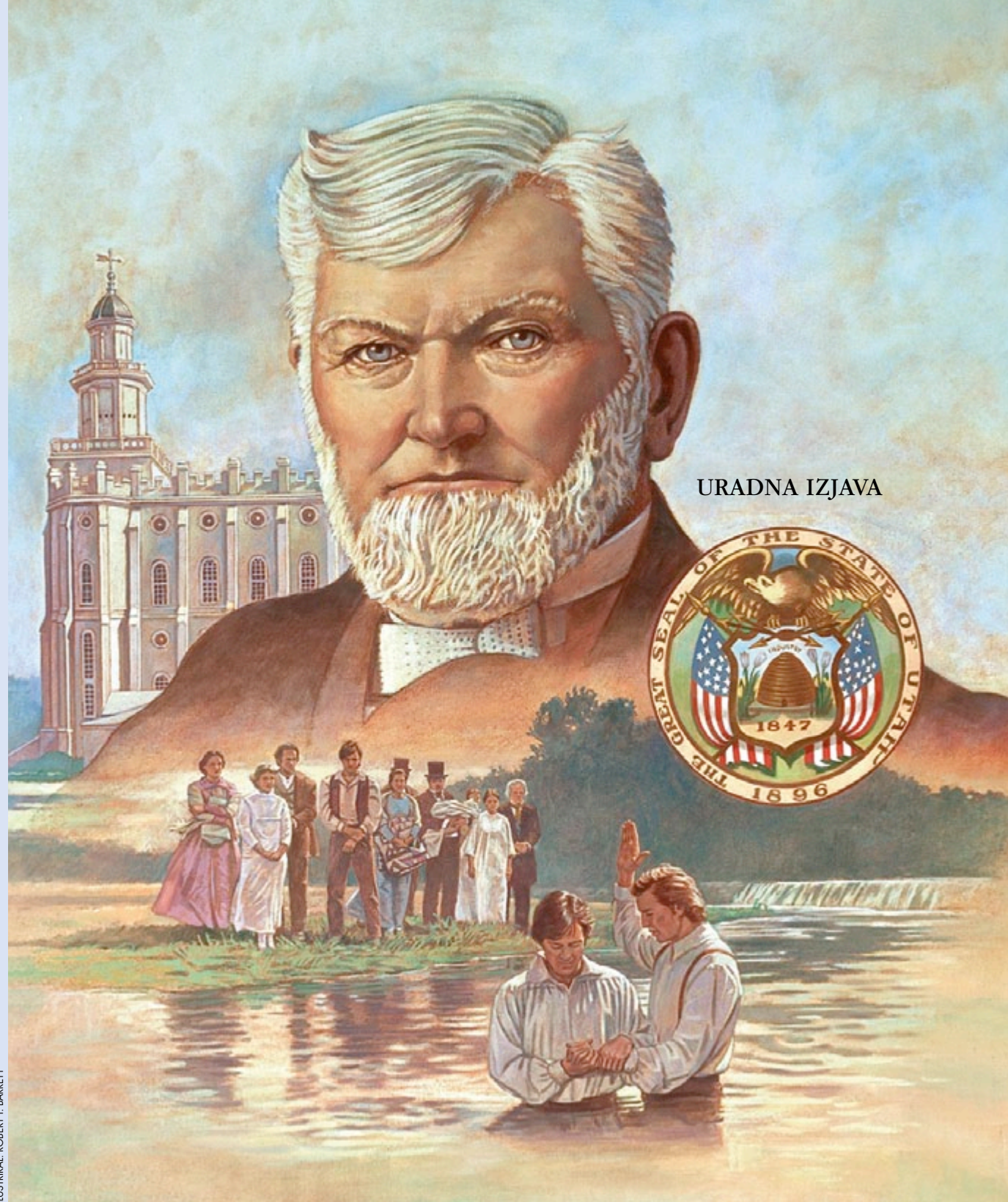
To ni bila težka obsodba – zgolj blag opomin in v dušo segajoče vprašanje.

Moj odgovor na to vprašanje je bil nikalen. Nisem v celoti pil tempeljske žive vode. Moral sem si priznati, da so mi pred nekaj minutami, ko sem prejemal uredbe za mrtve, misli odstavale. Čeprav sem opravil dobro delo za ljudi, ki so rabili mojo pomoč, sebi nisem dovolil, da bi prejel vso pomoč, ki jo potrebujem.

Zdaj vsakič, ko grem v tempelj, poiščem pitnik in se ustavim, da bi pil. Vprašam se, kako globoko pijem iz studenca žive vode. Moj odgovor: še vedno ne dovolj. Vendar sem vedno bolj žejen. ■

OPOMBE

1. Thomas S. Monson, v Kansas City Missouri Temple: 'Beacon of Divine Light' – an Offering of Hands and Hearts, *Church News*, 12. maj 2012, ldschurchnews.com.
2. Joseph Fielding Smith, v Ogden Temple Dedicatory Prayer, *Ensign*, mar. 1972, str. 12.



ILUSTRIRAL: ROBERT T. BARRETT

WILFORD WOODRUFF

Wilford Woodruff je bil v štiridesetih letih 19. stoletja na misijonu v Veliki Britaniji. Zaradi njegovega delovanja se je **krstilo** več kot tisoč ljudi. Wilford Woodruff je bil kasneje predsednik **utaškega templja St. George**. Kot predsednik Cerkve si je prizadeval, da bi **Utah** postal zvezna država. Dobil je tudi razodetje in izdal **Prvo uradno izjavo**, s katero je svete poučil, naj prenehajo z izvajanjem mnogoženstva.



gralci na spletnih videih prikazujejo prizore iz življenja Jezusa Kristusa, ki jih najdete na biblevideos.lds.org; veliko prizorov zadnjega tedna Odrešenikovega življenja najdete v članku na strani 26. Starešina Russell M. Nelson nas v članku »Poslanstvo in delovanje Jezusa Kristusa« uči o štirih vidikih Odrešenikovega delovanja, katere lahko v življenju posnemamo.

CERKEV
JEZUSA KRISTUSA
SVETIH
IZ POSLEDNJIH DNI